

STŘEDA, 15. ČERVENCE 2009

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN BUZEK

Předseda

1. Zahájení zasedání

(Zasedání bylo zahájeno v 9.05)

2. Podepisování aktů přijatých postupem spolurozhodování: viz zápis

*
* *

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). – (FR) Pane předsedo, litevský parlament včera odhlasoval zákon o homosexualitě, o propagaci homosexuality a bisexuality. Litevský prezident již odmítl tento zákon podepsat. Zákon byl vrácen Parlamentu. Tento zákon je v přímém rozporu s Listinou základních práv Evropské unie a s článkem 6 odst. 1 Lisabonské smlouvy.

Vyzývám vás, pane předsedo, abyste jménem Parlamentu proti tomuto zákonu protestoval v zájmu evropských hodnot, neboť Listina základních práv Evropské unie, tak jak byla převzata Lisabonskou smlouvou, zajišťuje nediskriminační přístup k sexuální orientaci, a tento zákon diskriminuje sexuální menšiny.

Jménem tohoto parlamentu vás vyzývám, abyste písemně sdělil litevskému parlamentu, že tento zákon odporuje myšlence společné Evropy.

(Potlesk)

Předseda. – Děkuji vám. Přejdeme nyní k plánu práce.

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). – (FR) Pane předsedo, můžete mi říci, zda máte či nemáte v úmyslu něco podniknout? O něco jsem vás požádal, měl byste mi tedy říci, zda to hodláte udělat, nebo ne. O to jsem vás žádal.

Předseda. – Zjistím, co litevský parlament přijal, a pak se rozhodnu, co udělám. Budu s vámi v této věci spojení.

3. Plán práce: viz zápis

4. Závěry Evropské rady (18.–19. června 2009) – Půlroční činnost českého předsednictví (rozprava)

Předseda. – Dalším bodem je společná rozprava o následujících bodech:

- zpráva Evropské rady a prohlášení Komise o závěrech zasedání Evropské rady ve dnech 18.–19. června 2009
- prohlášení končícího předsednictví Rady o půlroční činnosti českého předsednictví.

Rád bych využil této příležitosti a přivítal předsedu vlády České republiky pana Jana Fischera. Rovněž bych chtěl srdečně přivítat předsedu Evropské komise pana José Manuela Barrosa.

Máme před sebou prohlášení končícího předsednictví Rady o půlroční činnosti českého předsednictví. Rád bych na začátek řekl pár slov. Včera jsme zahájili sedmé funkční období Evropského parlamentu. Svěřili jste mi úkol, odpovědnost, poctili jste mě velkou výsadou a prokázali mi čest, že mohu v následujících dvou a půl letech předsedat Evropskému parlamentu. Chtěl bych vám dnes, druhý den, ještě jednou velice poděkovat, poděkovat za důvěru, kterou jste mi projevíli. Budu se ze všech sil snažit přesvědčit vás, že jste se rozhodli správně.

V první polovině roku 2009 vykonávala funkci předsednictví druhá země ze skupiny, která přistoupila k Evropské unii před pouhými pěti lety. Máme proto příležitost více se sjednocovat a vzájemně se přibližovat. Jsme si vědomi toho, že to bylo obtížné předsednictví vzhledem ke krizi a také vzhledem k problémům s energií. Zároveň došlo ke krizi v Gaze. Konaly se také volby do Evropského parlamentu. Jak ovšem víte, během voleb do Evropského parlamentu je kontakt mezi předsednictvím, Parlamentem a Evropskou komisí omezen. Dnes se chceme dozvědět, jak končí české předsednictví pohlíží na uplynulých šest měsíců, jaké z toho vyvozuje závěry a jaké má zásadní postoje k tomu, jak bychom měli postupovat v nejbližší budoucnosti.

Chtěl bych proto požádat pana předsedu vlády České republiky, aby vystoupil a seznámil nás se stanoviskem předsednictví k uplynulým šesti měsícům a s tím, co by se mělo dít v nejbližší budoucnosti.

Jan Fischer, úřadující předseda Rady – (CS) Pane předsedo, vážené europoslankyně, vážení europoslanci, je mi velkou ctí, že vás mohu pozdravit na úvod vašeho pětiletého mandátu. České předsednictví skončilo, nový Evropský parlament právě začíná. Rád bych využil této příležitosti, abych vám poblahopřál k zvolení, k tomu, že voliči ve vašich zemích vám dali důvěru, abyste je zastupovali v tomto důležitém evropském orgánu. Blahopřeji Jerzemu Buzkovi ke zvolení předsedou Evropského parlamentu a stejně tak všem včera zvoleným místopředsedům a všem vám přeji ve vaší odpovědné práci hodně úspěchů a naplnění všech vašich představ, se kterými jste do práce v Evropském parlamentu vstupovali.

Česká republika skládá účty ze svého šestiměsíčního vedení Evropské rady jinému Parlamentu, než před kterým tento úkol přebírala. To samozřejmě na vlastním hodnocení našeho předsednictví nic nemění. Naopak, vidím v tom potvrzení kontinuity evropské politiky. Stejně jako v tom, že nové švédské předsednictví bude pokračovat v plnění dvou hlavních úkolů, které zaměstnávaly nás řešení dopadů světové ekonomické krize a pokračování v otázkách energetiky a energetické bezpečnosti. První pololetí letošního roku se zapíše do historie Evropské unie jako období náročných zkoušek vyplývajících ze složité ekonomické a politické situace. Některé z těchto zkoušek jsme očekávali. Zejména šlo o pokračující a již se plně projevující ekonomickou krizi či potřebu dořešit institucionální reformu Unie. Jiné přišly nečekaně, některé velmi nečekaně. Konflikt v Gaze, krize kolem dodávek ruského plynu hned v prvních hodinách českého předsednictví. Naše schopnosti ve výkonu předsednictví pak prošly samozřejmě testem díky událostem na domácí politické scéně, když ve dvou třetinách výkonu předsednictví jsme v České republice měnili vládu. Na rozdíl od mnohých si nemyslím, že by vládní krize v České republice vážně poškodila Evropskou unii jako celek, byť souhlasím s tím, že pád vlády nebyl šťastný. Nicméně jsem přesvědčen, že jsme administraci našeho předsednictví zvládli bez otřesů a že jsme dokázali po celých šest měsíců kontinuálně a s plným nasazením plnit naše priority, naplánované úkoly vyplývající z agendy Evropské unie i řešit neočekávané aktuální problémy. Bylo to i tím, že všechny expertní týmy v České republice pracovaly dál s plným nasazením, loajálně a stoprocentně profesionálně. A také tím, že se po změně vlády českému předsednictví dostalo plné podpory ze strany Evropské komise. Osobně jsem tuto podporu cítil ze strany jejího předsedy José Manuela Barrosa a silnou podporu jsem tehdy cítil – a tady mi dovozte osobní sdělení – i ze strany reprezentantů nebo představitelů členských zemí. Bylo to tehdy pro českou vládu a pro mne osobně velkou posilou.

Dopředu vám říkám, že se tu nebudu pouštět do filozofických či politologických rozborů. Nechci tu porovnávat politický rozměr a váhu vedení Evropské unie ze strany velkých či menších zemí, starých či nových zemí, ani výhody či nevýhody politické či úřednické vlády v předsednické zemi. To přenechávám jiným a ostatně soudím, že dobré a nezaujaté analýze svědčí odstup, kdy již opadnou emoce či krátkodobé zájmy. V dalším si nebudu pomáhat velkými slovy či patosem. Soustředím se raději na strohá fakta, případně s podporou statistik, koneckonců statistika je moje celoživotní profese, možná že i vášně. Neboli na to, čemu první prezident Československé republiky Tomáš Garrigue Masaryk říkal drobná každodenní práce. Jak víte, Česká republika vyjádřila své hlavní předsednické priority jako tři „E“: ekonomika, energetika a Evropská unie ve světě. Okolnosti, myslím, plasticky ukázaly, že šlo o témata navýsost aktuální, platná a zdaleka nejen pro první polovinu roku 2009. Jde o oblasti, které i v budoucnu budou vyžadovat maximální společné úsilí, aby Unie i v dobách nestability obstála a dokázala být pro své občany – a především proto tady je – přínosem. Jde o priority, které testují nosnost integrační myšlenky, které v praxi ukazují, nakolik jsme věrni hodnotám, které stály u zrodu Společenství a jež definují Evropu jako společný prostor svobody, bezpečí a prosperity. My jsme pro toto úsilí symbolicky zvolili motto „Evropa bez bariér“. Právě ekonomická krize prověřila naši věrnost myšlence integrace a českému předsednickému motto dodala ještě naléhavější význam. Výsledky mnoha jednání v uplynulém půlroce i závěry Evropských rad dokazují, že celá sedmadvacítka v této zkoušce určitě obstála. Pod českým předsednictvím jsme dokázali odmítnout protekcionismus a dohodnout se na společném a koordinovaném postupu při řešení dopadů krize jak v rámci celé Unie, tak na mezinárodní scéně.

Stejně tak jsme obstáli při plnění úkolu, v němž nám mnozí nevěřili, ve věci institucionální reformy. Česká republika sama zdárně dokončila ratifikaci Lisabonské smlouvy v obou komorách parlamentu. To bylo jasné a ničím nezpochybnitelné vyjádření politické vůle. Tím jsme si otevřeli možnost hodnověrně řešit otázku irských záruk. A jsem přesvědčen, že záruky, na kterých jsme se shodli na červnové Evropské radě, dávají dobrou šanci, aby také Irsko úspěšně dokončilo proces ratifikace Smlouvy, aby mohla vstoupit v platnost do konce roku 2009. České předsednictví rovněž přistoupilo s plnou vážností k úkolu, který souvisí se zvolením tohoto nového Evropského parlamentu, totiž k zahájení procesu jmenování Komise pro následující funkční období 2009–2014. Na červnové Evropské radě se podařilo dosáhnout jednomyslné politické shody na José Manuelu Barrosovi coby kandidátovi na předsedu příští Komise. Zmocnění českého a navazujícího švédského předsednictví k vedení jednání s Evropským parlamentem dává předpoklad k zachování institucionální kontinuity. Celkově se českému předsednictví podařilo ve všech třech prioritních oblastech dosáhnout řady konkrétních výsledků či viditelných posunů. V legislativní oblasti – a bylo to především díky úzké spolupráci s členskými zeměmi a unijními institucemi, především s Evropským parlamentem – se podařilo úspěšně dokončit projednávání více než 80 konkrétních opatření. V oblasti nelegislativní se rovněž podařilo dosáhnout řady významných úspěchů, ať už se jedná o zvládnutí krizových situací na poli zahraniční politiky a energetiky z počátku roku, odmítnutí ochranářských tendencí, rozhodná opatření na podporu evropského hospodářství a kroky směřující k diverzifikaci dodávek energií a ochraně klimatu či výsledky jednání s klíčovými partnery Evropské unie.

K jednotlivým prioritám: nejdůležitějším úkolem v hospodářské oblasti bylo čelit negativním dopadům světové krize a pokračovat v implementaci evropského plánu hospodářské obnovy jakožto hlavního nástroje při návratu k ekonomické prosperitě. Obstáli jsme, i pokud jde o opatření, která byla přijata pro stabilizaci bankovního sektoru. Přijali jsme účinná opatření. Členské státy cestou záruk a rekapitalizací poskytly bankám potenciální podporu ve výši přesahující 30 % HDP Evropské unie. Pozitivním vzkazem z jarní Evropské rady bylo dosažení kompromisu ohledně balíčku ve výši 5 miliard EUR určeného na projekty v oblasti energetiky, širokopásmového internetu a opatření související s prověřením funkčnosti společné zemědělské politiky. Klíčový význam pro řešení globální ekonomické krize měla dohoda o příspěvku členských států Evropské unie k navýšení zdrojů Mezinárodního měnového fondu formou půjčky až do výše 75 miliard EUR. Evropská unie za českého předsednictví a s výraznou podporou Evropské komise výrazně přispěla ke kvalitní přípravě a zdárnému průběhu londýnského summitu G20, kde bylo dosaženo dohody o zásadním navýšení zdrojů Mezinárodního měnového fondu i prostředků vynakládaných prostřednictvím dalších mezinárodních institucí na boj s důsledky globální ekonomické recese. Evropská unie tak získala na tomto summitu silnou pozici i díky společným závěrům přijatým na jarní Evropské radě. Potvrdila tím svou ambici být silným globálním hráčem. Jak jsem zmínil, všechna opatření v boji s krizí byla během českého předsednictví zarámována společným a jednoznačným odmítnutím protekcionismu.

V oblasti legislativních opatření se v rámci plánu obnovy podařilo českému předsednictví dosáhnout shody na možnosti uplatňovat snížené sazby daně z přidané hodnoty u místně poskytovaných služeb s vysokým podílem lidské práce. Tato dohoda je významným příspěvkem k udržení zaměstnanosti v nejzranitelnějších odvětvích ekonomiky a měla by pomoci především malým a středním podnikům. Samostatnou kapitolu v boji se současnou finančně hospodářskou krizí představují změny v regulaci finančních trhů a dohledu nad nimi. Během českého předsednictví se nám podařilo dosáhnout velkého pokroku na cestě k obnovení důvěry. Dojednali jsme všechny klíčové legislativní návrhy, které si předsednictví stanovilo jako svůj cíl. Patří mezi ně především směrnice Solventnost II pro oblast pojišťovnictví, nařízení o ratingových agenturách a další. V rámci debaty o regulaci – a nebyla to jednoduchá debata – a dohledu nad finančními trhy došlo k dohodě o základních prvcích reformy, která by měla zajistit stabilitu na úrovni členských států i jednotlivých finančních institucí, a jejích principech. Červnová Evropská rada potvrdila směr, kterým se vydala Komise. Podpora vyjádřená jejím plánům by měla vyústit v konkrétní legislativní návrhy, které budou připravovány a schvalovány na pozdím letošního roku.

K energetice, k druhé prioritě českého předsednictví. Ta prošla horkou zkouškou hned v prvních dnech českého předsednictví a současně ukázala, že problémy energetických krizí není dobré řešit způsobem ad hoc vždy, když krize zaklepe jednou za půl roku nebo v jiné periodě na dveře, ale že musíme v Evropské unii přijímat systémová opatření tak, abychom Evropskou unii učinili energeticky odolnou a bezpečnou. Za našeho předsednictví jsme přijímali kroky k posílení energetické bezpečnosti zaměřené na aktivity vedoucí k prohloubení diverzifikace energetických zdrojů a přepravních tras prostřednictvím tzv. jižního koridoru. Ke zvýšení energetické bezpečnosti rovněž významně přispívá podpora energetické účinnosti obsažená v revizi nařízení o Evropském fondu pro regionální rozvoj. Ta umožní financování investic do zvyšování energetické efektivity a využití obnovitelných zdrojů v bytových stavbách. Toto je krok směrem k švédskému předsednictví, které má energetickou efektivitu jako jednu ze svých hlavních priorit. Zase se tu projevuje

potřebná kontinuita práce v celé Evropské unii. Nakonec, ale nikoliv naposledy, na březnové i červnové Radě se plně potvrdilo, že není dobré rezignovat na své ambiciózní cíle v otázkách redukce emisí skleníkových plynů a na financování mitigačních a adaptačních opatření v rozvojových zemích. Rovněž jsme si stanovili jasné priority a cíle, které musí být splněny před konferencí OSN ke změnám klimatu, která se bude konat v Kodani v prosinci tohoto roku tak, aby Evropská unie obhájila svou pozici lídra v ochraně klimatu.

Třetí prioritou, chcete-li třetím „E“ českého předsednictví byla Evropská unie ve světě a plně se ukazuje a potvrzuje, jak důležitá je pro Evropskou unii schopnost vytvářet a prosazovat společnou zahraniční politiku. Plně se to potvrdilo i v průběhu českého předsednictví. Zatímco při řešení plynové krize byla Evropská unie díky své jednotě úspěšná, druhá krize z počátku roku, krize v Gaze, znovu ukázala, že pokud chce být Unie vskutku globálním hráčem, musí se naučit mluvit jedním hlasem. Obě tyto krize proběhly za jednoho předsednictví, což dokládá, že nezáleží tolik na tom, kdo právě Evropskou unii vede, ale především právě na dohodě celé sedmadvacítky. Českému předsednictví se podařilo nastartovat projekt Východního partnerství, který je pokračováním politiky sousedství tentokrát východním směrem. Zásadní zahraniční prioritou českého předsednictví bylo pokračování procesu rozšiřování Unie. Šlo konkrétně zejména o evropskou perspektivu zemí západního Balkánu. S ohledem na situaci v oblasti mělo předsednictví omezený manévrovací prostor. Navzdory pozastaveným přístupovým rozhovorům s Chorvatskem však i zde dosáhlo pokroku v procesu vízové liberalizace. Přednesl jsem věcný a krátký přehled plnění českých předsednických priorit. Podrobnější informace jsou vám samozřejmě k dispozici právě tak, jako jsem vám k dispozici já a rád odpovím na vaše dotazy, případně komentáře.

José Manuel Barroso, předseda Komise. – (FR) Pane předsedo, pane předsedo vlády, dámy a pánové, první plenární zasedání nově zvoleného Evropského parlamentu je jedinečný politický okamžik. Zahajuje se jím legislativní období, které ovlivní každodenní život stovek milionů evropských občanů a osud celého kontinentu.

Chtěl bych upřímně poblahopřát všem poslancům EP, kteří byli právě zvoleni. Vaše přítomnost v této sněmovně je výsledkem největšího cvičení v nadnárodní demokracii, které kdy bylo ve světě uspořádáno. Přeji vám mnoho úspěchů ve vašem funkčním období.

Výzvy, jimž Evropa čelí, a ty, které bude muset řešit v příštích několika letech, jsou obrovské. Za prvé se jedná o hospodářskou a finanční krizi, která vyžaduje, abychom i nadále pokračovali v systematické koordinované činnosti. Sociální výdaje spojené s touto krizí jsou naší hlavní prioritou. Bojujeme proti změně klimatu a přecházíme na zelenou a udržitelnou ekonomiku, která ukazuje politický směr, kterým se musíme dát.

Všechny tyto výzvy se také dotkly českého předsednictví, které právě skončilo. Chci poblahopřát panu předsedovi vlády Fischerovi a jeho předchůdci Mirku Topolánkovi k výsledkům dosaženým ve zvlášť obtížném období. Děkuji jim a celému týmu za jejich skvělou spolupráci navzdory některým vnitřním politickým problémům.

Chtěl bych vyzdvihnout politický význam tohoto českého předsednictví. Za prvé země, která před pouhými několika lety byla členem Varšavské smlouvy, řídí náš evropský projekt svobody a solidarity. To je velice důležitý moment, který naznačuje, kam až jsme v rámci naší Evropy pokročili.

V průběhu českého předsednictví jsme dosáhli některých konkrétních obdivuhodných výsledků: bylo přijato 54 textů postupem spolurozhodování. Chtěl bych uvést zejména dohodu o řadě nejrůznějších opatření pro regulaci finančních trhů a o 5 miliardách EUR v souvislosti s evropským plánem obnovy. Jistě velmi dobře víte, jak těžký boj jsme my, Komise a Parlament, museli vést, abychom toho dosáhli. Rád bych se zmínil také o revizi Evropského fondu pro přizpůsobení se globalizaci. Vítám vytvoření vnitřního trhu s energiemi a vnitřního trhu dopravy.

Ve všech těchto oblastech Komise za podpory Parlamentu předložila ambiciózní návrhy. Vítám jednotnou podporu, kterou na svém posledním zasedání vyjádřila Evropská rada plánu navrženému Komisí ohledně dohledu nad finančním trhem. Máme nyní ambiciózní konsensus, v který před několika měsíci, když jsem svolával skupinu odborníků na vysoké úrovni pod předsednictvím pana de Larosiéra, nikdo nedoufal. To nám umožní cestu k reformě mezinárodního finančního systému. Navíc ve stejném duchu jsme se zúčastnili jednání zemí G20 v Londýně a byli u velice důležitých rozhodnutí.

Kromě své legislativní činnosti české předsednictví čelilo rovněž problémům politického charakteru, z nichž některé byly velice citlivé, opravdu nesmírně závažné. Museli jsme se vyrovnat s plynovou krizí mezi Ukrajinou

a Ruskem, která znovu podtrhla nutnost, aby Evropa posílila svou energetickou bezpečnost. Za posledních šest měsíců jsme dosáhli velkého pokroku, například vypracováním plánu propojení Pobaltí.

Především jsem se zúčastnil slavnostního podepsání projektu Nabucco mezi Tureckem a čtyřmi našimi členskými státy – Rakouskem, Maďarskem, Bulharskem a Rumunskem – za přítomnosti mnoha zemí, ze kterých, jak doufáme, budeme v budoucnu dovážet ropy. Jde o skutečně evropský projekt a jsem hrdý, že Komise v něm působila jako jednatel, jehož úlohu považovali všichni zúčastnění za zásadní.

předseda Komise. – Pane předsedo, v průběhu českého předsednictví došlo k velice důležitému vývoji týkajícímu se Lisabonské smlouvy. Evropská rada na svém posledním zasedání dohodla nezbytné záruky, které umožňují irské vládě vyhlásit druhé referendum, a plně ji ujistila, že obavy občanů Irska byly uspokojivě vyřešeny. Nezapomínejme, že také právě za českého předsednictví český senát dokončil parlamentní ratifikaci, a zvýšil tím celkový počet členských států, které uzavřely proces schvalování parlamentem, na 26.

České předsednictví nyní předalo štafetu švédskému předsednictví, ale výzvy, kterým Evropa čelí, stále trvají a značně přesahují horizont jediného předsednictví.

Evropský projekt byl odjakživa dlouhodobý. Dosahujeme pokroku, když pracujeme jako tým. V týmu je pro dosažení úspěchu důležitý každý člen: všichni, Rada, Komise a Parlament, hrají důležitou úlohu při naplňování našich společných evropských cílů ve službě evropským občanům.

Evropa, kterou musíme i nadále společně budovat, je silná Evropa, otevřená Evropa a soudržná Evropa. Je to Evropa, která nabízí svým občanům maximum příležitostí; Evropa, která vychází ze svého kontinentálního rozměru a plně využívá možností svého vnitřního trhu, tak klíčového pro spotřebitele a pro malé a střední podniky; Evropa znalostí a inovace; Evropa, která chrání životní prostředí a zajišťuje svou energetickou bezpečnost; Evropa, která oslovuje jiné světové hráče v duchu partnerství s cílem řešit společné výzvy.

V době celosvětové krize potřebujeme silnou Evropu více než kdy dříve – a silná Evropa znamená sjednocenou Evropu připravenou uchopit a vytvářet svůj osud. Pracujme společně – Parlament, Rada, Komise – abychom ukázali, že očekávání evropských občanů jsou v našich rukou zajištěna, že jejich touha po svobodě, spravedlnosti a solidaritě nebude přehlížena.

(Potlesk)

Ádám Kósa, jménem skupiny PPE. – (HU) Pane předsedo, dámy a pánové, jsem velmi dojat, když stojím zde v Evropském parlamentu jako první hluchoněmý, který vás může oslovit ve svém rodném jazyce, maďarské znakové řeči. Dělán to nejen pro sebe a pro komunitu hluchoněmých, ale také pro všechny lidi s postižením. Nyní začínám cítit, že patřím k evropskému společenství, kde i menšiny mohou dosáhnout úspěchu. Vezměte si například Roberta Schumana, který pocházel z Alsaska-Lotrinska a stal se před 50 lety zakladatelem EU. Ke konci českého předsednictví EU došlo bohužel k řadě událostí, na které bych chtěl upozornit nastupující švédské předsednictví. Před dvěma týdny slovenský parlament přijal nařízení, které závažným způsobem omezuje práva menšin žijících v této zemi na používání svého mateřského jazyka. Jako uživatel znakové řeči považuji za svou povinnost postavit se za práva občanů Evropy používat svůj vlastní jazyk a zdůraznit, jak je to důležité. To je důvodem, proč budu pracovat zde v Evropském parlamentu. Chci však vzkázat všem evropským občanům. Chci Evropu, kde každý má zaručeno právo na plnohodnotný život a využití svých schopností. Evropu, kde hluchoněmí lidé, které zastupuji, či lidé s jakýmkoli postižením skutečně mají rovné příležitosti. Chci obzvlášť poděkovat předsedovi skupiny Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) Josephu Daulovi za to, že mi dal možnost v tento výjimečný den k vám promluvit. To rovněž dokazuje, že Evropa skutečně představuje rozmanitost, toleranci a rovné příležitosti.

Libor Rouček, jménem skupiny S&D. – (CS) Vážený pane premiére Fischere, vážený pane předsedo Komise Barroso, dámy a pánové, v lednu tohoto roku jsem upozorňoval toto ctihodné shromáždění, že české předsednictví nebude lehké, že bude pravděpodobně poznamenáno velkou nestabilitou. Důvodem mých obav byla právě nestabilita uvnitř české vládní koalice, neshody mezi vládou a opozicí i rozpory mezi vládou a prezidentem. Abych jen něco krátce připomněl, vzpomeňme si jenom na proslov českého prezidenta Václava Klause k tomuto ctihodnému shromáždění. Mé obavy o nestabilitě se bohužel naplnily, to předsednictví bylo touto nestabilitou, a to nejenom pádem vlády, poznamenáno. Přesto se za ten půlrok některé věci podařily, jiné již méně. Na těch plusových stránkách bych já zmínil již zmíněnou energetickou politiku. Myslím, že Česká republika si vedla velmi dobře při řešení plynové krize v lednu tohoto roku a koneckonců i podepsání dohody o Nabuccu, které tady zmínil pan předseda Barroso, je také výsledkem práce českého předsednictví. Kde bohužel očekávání Evropy i Evropského parlamentu nebyla naplněna,

bylo řešení hospodářské krize. Vzpomeňme si na projev někdejšího předsedy vlády Topolánka, kdy poslal samého amerického prezidenta Obamu a hospodářskou politiku do pekel.

Přesto bych na závěr chtěl poděkovat hlavně panu premiérovi Fischerovi, který české předsednictví zachránil. Červnový summit je toho důkazem, protože se podařilo uskutečnit celou agendu tohoto summitu. A chtěl bych také poděkovat stovkám českých úředníků nejenom v Bruselu, ale na všech českých ministerstvech. Tito úředníci odvedli podle mého názoru velmi dobrou a profesionální práci a nemohou za to, jak se zachovala česká politická scéna.

Alexander Graf Lambsdorff, jménem skupiny ALDE. – (DE) Pane předsedo, dovoluji vám nejprve poblahopřát k vašemu zvolení. V příštích dvou a půl letech vám přeji hodně úspěchů. Pochopil jsem i vaši poslední žádost, abychom dodržovali svou řečnickou dobu bez použití sluchátek.

Pane předsedo vlády, váš předchůdce neměl snadný ani příznivý start. Důraz byl zcela správně položen na energii, hospodářství a vnější vztahy, ale jak to tak často v životě bývá, to, co se ve skutečnosti děje, se někdy velice liší o toho, co bylo plánováno. Do konfliktu v Gaze se předsednictví Rady pustilo rovnou, aniž by se nejprve dohodlo na společném evropském přístupu. Ve sporu o plyn mezi Ruskem a Ukrajinou trpěly miliony lidí zimou, až vaše vláda zakročila v roli prostředníka, což přineslo úspěch.

Navzdory kritice jste si vedli úspěšně i v jiných oblastech. Je trvalým úspěchem českého předsednictví, že se Evropská unie nedopustila chyby a neskouzla k protekcionismu, jako tomu bylo ve 30. letech minulého století. To bylo a stále je reálným nebezpečím. K této otázce předsednictví vytyčilo jasnou linii, podporovanou zejména komisařem pro hospodářskou soutěž. Mnoho lidí chce využít krize k propagaci nového hospodářského nacionalismu. To by byla katastrofa. Pro liberály a demokraty je cestou růstu a prosperity svobodná a spravedlivá hospodářská soutěž, tak jak je stanoveno ve smlouvách.

Mají-li však naši občané přijmout svobodnou hospodářskou soutěž, chtějí a musí si být jisti, že pro každého platí stejná pravidla. Deformace soutěže, vyvlastňování, upřednostňování státem vlastněných národních společností – to všechno povede nikoli k ukončení krize, ale přímo do slepé uličky. Během svého předsednictví musela Česká republika, jako nový členský stát, mnoho starých členských států napomínat k pořádku, což bylo bohužel nutné vzhledem k tomu, že vnitřní trh nesmí být narušován a pravidla je nutno dodržovat.

Česká vláda byla nakonec bezmocná vůči neustálému nepokojům na Pražském hradě a hlasování o nedůvěře. Její pád během předsednictví byl bezprecedentní. Celá Evropa pohlížela na Prahu s údivem. Tímto krokem česká politická třída uškodila své vlastní zemi i Evropě.

Pane předsedo vlády, vy jste však prokázal, že v politice, stejně jako ve fotbale, je možné hru ještě zvratit, i když náhradníci nastupují až v nastaveném čase. Na červnovém zasedání Evropské rady byl stanoven postup pro přezkoumání dohledu nad finančním trhem. Úkolem Komise nyní je, aby tuto iniciativu s odhodláním předložila. Vyjednali jste záruky pro Irsko, takže referendum 2. října bude, doufejme, úspěšné. Členské státy se formálně dohodly na kandidátovi na funkci předsedy Komise, a splnily tak důležitý požadavek naší skupiny.

Pane předsedo vlády, vy osobně jste odvedl dobrou práci a získal velký respekt. Nicméně první české předsednictví se nezapiše do historie tak, jak jsme doufali. Měli bychom si však zapamatovat vaše heslo: „Evropa bez hranic“.

Rebecca Harms, jménem skupiny Verts/ALE. – (DE) Pane předsedo, pane předsedo vlády, pane předsedo Komise, není snadné hodnotit pokrok, kterého mělo být v době českého předsednictví dosaženo. Velice usilovně jsem se o to jménem své skupiny snažila, ale to, co bychom rádi viděli – a sice jak české předsednictví úspěšně zvládá výzvy – k tomu ve skutečnosti nedošlo.

Pokud jde o finanční krizi, až se zde v září po letní přestávce znovu sejeme, budeme hovořit o požadované nové regulaci finančních trhů v průběhu celého roku, ale v tomto ohledu téměř žádného pokroku nedosáhneme. Bylo vydáno mnoho prohlášení, která mají upokojit občany, ale ve skutečnosti se toho příliš mnoho nedělá.

Pokud jde o hospodářskou krizi, Evropský plán obnovy – připadá mi až trapné, že se to uvádí tak často – je však pouze symbolický program, který nám umožňuje hovořit o plánování evropské hospodářské obnovy, ale postrádá jakýkoli skutečný základ. Představuje pouhých 5 miliard EUR, a vede se malicherný spor o to, jak by se těchto 5 miliard EUR mělo využít. Není to podle mě nic, čím bychom se měli chlubit. Program, na němž jsme usilovně pracovali, totiž soudržný program energetické účinnosti v Evropě, který by zachránil miliony pracovních míst, nebyl vůbec reálně zvážen.

Nyní se zaměřím na klimatickou krizi a ani nemusím žádat zelené politiky, aby zhodnotili politiku v této oblasti. Ivo de Boer, přední odborník Spojeného království na změnu klimatu, a Ban Ki-moon v nás po poslední konferenci v Bonnu zanechali dojem, že všechny země světa, které prohlašovaly, že v celosvětovém boji proti změně klimatu budou hrát vedoucí úlohu, ani zdaleka neudělaly to, co bylo skutečně potřeba. Vezmeme-li evropskou energetickou politiku jako měřítko toho, co jsme my Evropané ochotni udělat, nedomnívám se, že trvale konkurenční strategii, která se tak jednoznačně uplatnila v souvislosti se projekty North Stream a Nabucco, můžeme opravdu považovat za výchozí bod společné evropské energetické politiky orientované na budoucnost.

Proč tomu tak je? Jaké jsou pro to důvody? Jsem přesvědčena, že kritika by opravdu neměla být namířena na vás, pane Fischere. Země, kterou navštívil předseda méjí skupiny pan Cohn-Bendit s evropskou vlajkou v batohu, aby ji mohl předat prezidentovi, byla ve skutečnosti slabá. A bohužel, pane Barroso, i když se často hovoří o vaší síle, kde byla tato síla v době tohoto slabého předsednictví Rady? Neviděli jsme nic, co by ji dokazovalo.

(Potlesk)

Jan Zahradil, jménem skupiny ECR. – (CS) Vážený pane předsedo Komise, vážený pane premiére, je mi dnes velkou ctí, že mohu vystoupit jako historicky první řečník z řad nové frakce Evropských konzervativců a reformistů a také jako český europoslanec právě k českému předsednictví. Budu ale samozřejmě hovořit jako poslanec Evropského parlamentu, tedy nikoliv z úzce národního hlediska a budu hovořit také jako zástupce své frakce, tedy se zohledněním jejích politických priorit. Měl jsem možnost vystupovat na plénu už v lednu, kdy tady český premiér Topolánek prezentoval priority českého předsednictví, a vystupuji i dnes, kdy premiér Fischer podal zprávu o tom, co se České republice podařilo. A neříkám to náhodou. Chci tím vyzdvihnout fakt, že se české vládě podařilo zachovat jak politickou, tak organizační kontinuitu předsednictví, a to navzdory pádu vlády, který byl způsoben čistě vnitropolitickými důvody. A chtěl bych na tomto místě ocenit také tón vystoupení pana premiéra, protože byl přesně takový jako české předsednictví, věcný a orientovaný na výsledek. Já mám pocit, že některá ta kritická hodnocení založená na subjektivních pocitech některých evropských představitelů nebo médií nepřispívala k tolik proklamované evropské soudržnosti a byla spíše součástí soukromých politických kampaní vedených pro domácí publikum.

Pokud jde o tři priority českého předsednictví: v ekonomice mi dovolu z důraznit fakt, že se České republice podařilo zabránit hroící vlně národních protekcionistických opatření, která by ve svém důsledku těžce poškodila základní hodnoty evropské integrace a to především principy jednotného vnitřního trhu. Pokud jde o energetiku, ukázalo se, že otázka bezpečnosti a udržitelnosti dodávek energetických surovin byla prozíravě zvoleným tématem. V prvních dnech českého předsednictví byla úspěšně zažehnána bezprostřední krize v dodávkách plynu, ovšem s vědomím toho, že aby došlo ke skutečnému posunu v této problematice, musí bezprostředně následovat dlouhodobá strategická opatření včetně diverzifikace zdrojů a liberalizace v oblasti vnitřního trhu s energetikou. No a ze symbolického hlediska dalšího směřování vnějších vztahů Evropské unie mi dovolu z důraznit summity s těmi důležitými světovými globálními hráči, tedy summit EU-USA, který znovu potvrdil zásadní význam transatlantických vztahů, ale také summit EU-Rusko a EU-Čína a také mi dovolu podtrhnout význam iniciativy a realizace iniciativy Východního partnerství. Celkem na závěr si myslím, že lze shrnout české předsednictví jako důkaz toho, že i středně velká země a tzv. nová členská země se dokáže takového úkolu zhostit se ctí a kvalitně.

PŘESEDÁJÍCÍ: PANÍ KRATSA-TSAGAROPOULOU

Místopředsedkyně

Miloslav Ransdorf, jménem skupiny GUE/NGL. – (CS) Já bych chtěl říci, že české předsednictví bylo skutečně zachráněno vládou pana Fischera a osobně panem Fischerem. Já bych zdůraznil to, že přišlo v době, kdy prožíváme dvacet let od politických změn, které jsou charakterizovány v médiích jako zisk svobody, ale je to také dvacet let nesplněných slibů, protože míra kompetence správy věcí veřejných u nás výrazně poklesla, a já bych chtěl říci, že po této stránce byla vláda pana Fischera příjemným překvapením. Je to premiér a je to člověk, který odmítá lhát, a já jsem poprvé zaregistroval jeho jméno, když se pan Fischer postavil proti falšování statistických dat v naší zemi. Je to člověk, který neplýtvá vznešenými frázemi, které jsme tady slyšovali v době různých předsednictví, a který jedná s rozmyslem. Já si myslím, že je velice dobře, že takový člověk nakonec stanul v čele českého předsednictví. A protože teď máme 500 let od narození Kalvína, který se narodil ve Francii 10. července 1509, chtěl bych říci, že nás opravdu zachrání v této těžké situaci té dvojí krizi jen ... (vystoupení řečníka bylo přerušeno)

Nigel Farage, jménem skupiny EFD. – Paní předsedající, české předsednictví se drželo notoricky známého vzorce: kontinuita, více téhož, trvalá posedlost změnou klimatu a neustálá snaha o nové právní úpravy. Řekla jste, že za tohoto předsednictví byly vypracovány právní předpisy v 18 nových oblastech a zdá se, že jste na to pyšná. Myslím, že je načase, abychom o několik kroků couvli, a že v Evropské unii máme přeregulovaný model, který nám v době hluboké krize slouží velmi špatně.

A ještě více zakonzervovaný stav. Podpořili jste myšlenku, aby bez jakékoli řádné soutěže snadno zvítězil pan Barroso, ale mě nejvíce zajímala Lisabonská smlouva. Ratifikovali jste smlouvu prostřednictvím svých parlamentních komor a samozřejmě vás ani nenapadlo, abyste lidem ve své zemi dali možnost vyjádřit svůj názor v referendu. Ale právě to, pokud jde o Irsko, mě začalo zajímat. Říkali jste, že chcete, aby pro Irsko byla vytvořena důvěryhodná politika v souvislosti s jeho druhým referendem, a tak jste vymysleli tyto záruky, a tady jsou – záruky práva na život, pro daně, pro bezpečnost a obranu.

Tento dokument nemá naprosto žádnou právní sílu. Nemá ani cenu papíru, na kterém je napsán. Vytvořili jste hanebný pokus podvodně nalákat Iry, aby ve svém nadcházejícím referendu pro tuto Lisabonskou smlouvu hlasovali. A pan Barroso vás v tom pochopitelně podpořil. Ten nikdy nerespektuje výsledek demokratického referenda, ať je to ve Francii, Nizozemsku či Irsku. Prohlašuje, že se na ně nesmíme ohlížet, že musíme jít dál. Je to všechno otázka moci. Je to všechno otázka jeho osoby a stále větší moci, kterou získávají orgány EU na úkor členských států. Doufám, že v druhém referendu 2. října vám Irové řeknou, kam máte jít – a to by mohli!

(Smíšené reakce)

Nechci si však pouze stěžovat, protože za českého předsednictví nastala nádherná, světlá a povznášející chvíle, chvíle, kdy my všichni, kteří věříme v národní státy, kteří věříme v demokracii, kteří upřímně věříme v právní stát, jsme přišli do této sněmovny a poprvé, co má zkušenost sahá, jsme zažili pocit hrdosti, že jsme součástí Evropského parlamentu. Mám samozřejmě na mysli návštěvu Václava Klause. Byl to nádherný projev. Vstoupil do této sněmovny, zmínil se o několika hořkých skutečnostech a poukázal na to, že evropští poslanci a vedoucí představitelé nenaslouchají národům Evropy – načež se 200 z vás zvedlo a opustilo sál. Přinejmenším za Václava Klause vám za uplynulých šest měsíců velice děkujeme.

(Potlesk)

José Manuel Barroso, předseda Komise. – Paní předsedající, chtěl bych se zeptat. Nekritizují, ale je dovoleno mít ve sněmovně vlajky?

(Námítky. Pan Farage si vystavil britskou vlajku.)

Poněvadž pokud je to dovoleno, chtěl bych sem dnes dát evropskou vlajku, mohu-li to udělat.

(Pan Barroso si dal na stůl evropskou vlajku. Potlesk.)

Andreas Mölzer (NI). – *(DE)* Paní předsedající, pokud jde o evropskou integraci, je bezpochyby dobře, že jedna z nových zemí EU, v tomto případě Česká republika, vykonávala funkci předsednictví Rady. Méně vítaný však byl chaos, do kterého jsme se dostali, za což je předsednictví částečně odpovědné.

Jistěže jsme od nové země s malou evropskou zkušeností mohli jen stěží očekávat, že vše bude dokonalé, ale očekávali jsme alespoň minimální míru citlivosti. Skandál s uměleckou instalací na začátku předsednictví nemůžeme dávat za vinu pražské vládě, ale předsednictví Rady můžeme činit plně odpovědným za jeho vlažnou reakci a za to, že umělecké dílo zůstalo vystaveno.

České předsednictví však předvedlo politické vedení zejména při zvládání problémů a v krizovém řízení. Obzvláště v tomto směru byly značné nedostatky: 20 dní trvající energetická krize v Evropě v důsledku sporu o plyn mezi Ruskem a Ukrajinou by byla překonána tak či tak; řízení krize na Blízkém východě bylo podle mého názoru více než poněkud neobratné. A pokud americký protiraketový štít v České republice nestačil, závislost na Spojených státech se odrazila také v předsednictví, například v tom, jak byl bagatelizován izraelský útok v Gaze, označovaný za obrannou akci.

Pražské vedení jen vlažně kritizovalo a zdržovalo i Lisabonskou smlouvu. V důsledku toho jsme propásli důležitou příležitost vrátit do Evropské unie více demokracie.

To, že nakonec nebylo dosaženo žádné dohody mezi Slovinskem a Chorvatskem v otázce námořních hranic, je také nesmírně politováníhodné. Vždyť Chorvatsko není na přistoupení k EU připraveno o nic hůře, než bylo v době svého přistoupení deset nových členských států. Naopak, možná je připraveno dokonce lépe.

Ještě politováníhodnější je podle mého názoru skutečnost, že Švédsko nechce pokračovat v pokusech o smíření. Chorvatsko si to nezaslouží.

Celkově je naše hodnocení úspěchu českého předsednictví poněkud smíšené.

Jan Fischer, úřadující předseda vlády. – (CS) Paní poslankyně, páni poslanci, velice krátkou reakci ze strany Rady a bývalého českého předsednictví. Nejprve poznámka osobní – být konfrontován s atmosférou Parlamentu ať již tuzemského, nebo evropského je pro člověka bytostně odborného a z části silně akademického vždy obrovskou školou. Školou toho, jak různorodé mohou být představy tentokrát o tempu evropské integrace, o její intenzitě, o povaze Evropské unie. To vše odráží prostě velice široké spektrum vašich názorů a já si myslím, že to je pravá demokracie, že to k ní patří, a proto vám děkuji za vámi vyslovená stanoviska a koneckonců i za kritické podněty, které jste tu přednesli.

K vystoupení pana poslance Kóse – já si myslím, že jeho vystoupení, které nechci důkladně komentovat, odráží to, jak významné bylo, že jsme přišli s mottem „Evropa bez bariér“ a doufám, že i nadále ho Evropská unie bude umět dobře naplňovat. Já jsem hluboce přesvědčen, že opatření, která směřovala k utlumení dopadů velmi ostré hospodářské a finanční krize byla v tom čase, kdy byla přijímána, adekvátní a rozumná. Mluvílo se tady o kritice tempa regulace finančních trhů. Přijali jsme k tomu zásadní opatření, shodli jsme se na nich po velmi těžké, nelehké a velmi kontroverzní debatě, kdy jsme ladění prováděli až na Evropské radě v červnu s výsledkem, se kterým byli ne všichni možná spokojeni, protože považují svět za přeregulovaný. Nicméně jsme připraveni na to, aby Komise přišla s návrhy na legislativní řešení regulace finančních trhů a bankovního dohledu v evropském formátu na již podzim. To, že nedošlo k protekcionistickým projevům je, znova opakuji, zásadní a velmi důležité, rovněž tak jako to, že jsme se dovedli shodnout na uplatnění principů solidarity, zvláště vůči některým zemím, kde ekonomika se dostává do největších problémů.

Ocenění pana prezidenta Klause ze strany pana europoslance mu sdělím dnes večer, kdy se s ním budu mít příležitost setkat. Jinak samozřejmě ratifikace Lisabonské smlouvy v České republice probíhá plně v souladu s ústavním pořádkem České republiky. Smlouva byla ratifikována v obou komorách parlamentu, čekáme na podpis prezidenta republiky. Já doufám, že se konečně rozhodne správně. To, že v České republice nebylo přijato referendum jako způsob ratifikace Smlouvy, je plně vnitřní věcí České republiky a je to věc plně kompatibilní a konformní s Ústavou České republiky. Tolik odbočka do domácích koutů.

Z řady vašich vystoupení děkuji za ocenění toho, že se podařilo dosáhnout kontinuity v českém předsednictví, osobně jsem to považoval za velkou výzvu svého kabinetu i za výzvu osobní. Bylo to testem pro nový kabinet i pro všechny ministry i pro všechny odborné týmy a všichni v tomto testu – jak již tady bylo řečeno v mém vystoupení i v ocenění některých poslanců – plně obstáli. Já jsem si tu svoji třetinovou část předsednictví vytknul jako úkol osobní a jsem rád, že se podařilo české předsednictví dokončit se ctí.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Milí kolegové, vážení předsedové Rady a Komise, jsem hrdá na to, že se české předsednictví zapsalo do historie EU jako vzor vstřícné, profesionální, nadstranické a výborně připravené administrativy. Vzdor nevybíravé kritice evropských médií a české opozice Češi dokázali úspěšně dojednat konsensus o desítkách legislativních norem. Češi to dokázali v poloviční době – než Parlamentu skončilo volební období. Jde např. o roaming či energetický balíček a protikrizová opatření. Byli to Češi, kdo konečně dokázal rozlousknout i takový oříšek, jako je přesun služeb s vysokou cenou lidské práce do nižší sazby DPH, což je prorůstové a protikrizové opatření. Čechům se také zdařilo nejen pomoci s obnovou dodávek plynu a ropy z Ruska do Evropy, ale i dojednat a připravit k podpisu spolu s předsedou Komise dohodu o jižním plynovodu Nabucco.

Do historie Unie se bohužel Česko zapsalo také jako vzor politické nestability, když sociální demokrat Paroubek dal přednost vlastním cílům před zájmy EU a s několika přeběhlíky zinscenoval popravu české vlády v poločase jejího úspěšného předsednictví. Chci poděkovat týmům premiérů Topolánka a Fischera a české misi v Bruselu za jejich nasazení pro zájmy Unie i Česka. Tyto týmy dokázaly, že se tyto zájmy nevylučují ani v době krize. Navíc přesvědčily nejen francouzského prezidenta, že protekcionismus není slušné slovo. A k tomu vám i nám všem také gratuluji.

Obracím se teď na švédské předsednictví, aby neprodleně zahájilo jednání o zrušení kanadských víz pro české občany. A věřím, že bude také úspěšné. Vždyť právě v solidaritě je největší síla Evropské unie.

Edite Estrela (S&D). – (PT) Paní předsedající, pan předseda vlády Fischer prohlásil, že české předsednictví bylo velmi úspěšné. Pane Fischere, s lítostí konstatuji, že nesouhlasím. Předseda vlády za to jistě nese nejmenší odpovědnost, ale české předsednictví nebylo vůbec konsensuální. Nejprve se zmíním o sporu o umělecké dílo, sporu, který byl výhodný pro umělce, nikoli však pro předsednictví. Pak došlo k domácí politické

nestabilitě, která zkalila obraz Evropské unie, neboli jinými slovy nás všech. Pane Fischere, je pravda, že českému předsednictví se podařilo ratifikovat Lisabonskou smlouvu, ale stále chybí podpis prezidenta Václava Klause, a všichni se shodneme, že mít euroskeptického prezidenta v době vykonávání funkce předsednictví Evropské unie není vůbec žádná pomoc. Český prezident různými způsoby projevoval svůj euroskepticismus, především tím, že odmítl používat vlajku EU. Závažnější však je, že dosud nepodepsal Lisabonskou smlouvu. Je to akt neúcty k nám všem a k občanům Evropy.

České předsednictví však bylo zvláště nevydařené, pokud jde o směrnici o mateřské dovolené. Vím, o čem mluvím, protože jsem byla pro tuto zprávu zpravodajkou. Předsednictví se do této otázky zapojilo krajně negativním způsobem a značně tomu napomohla paní Lullingová, která bojkotovala hlasování o mé zprávě. České předsednictví nesouhlasilo s prodloužením mateřské dovolené na 20 týdnů a postavilo se proti zahrnutí otcovské dovolené, což je nezbytné pro to, aby se na rodinných povinnostech mohli podílet muži i ženy, a byla tak podpořena rovnost pohlaví.

Pane předsedo vlády, muži jsou v domácnosti zapotřebí stejně tak, jako ženy jsou zapotřebí na trhu práce. Muži mají stejně tak právo na to, aby viděli své děti vyrůstat, jako ženy mají právo, aby dosáhly úspěchu ve svém povolání. Pane předsedo vlády, prosím nesnižujte práva žen ani jejich schopnosti.

Bairbre de Brún (GUE/NGL). – (GA) Paní předsedající, převážná většina lidí hlasovala vloni proti Lisabonské smlouvě, protože se věřilo, že je možné vytvořit lepší Evropu, Evropu, která je demokratická a odpovědná, Evropu, která podporuje práva pracujících, která chrání veřejné služby a která se ve světě snaží plnit kladnou úlohu.

Bylo nám řečeno, že Evropská rada schválila soubor právně závazných záruk, které rozptýlí obavy občanů Irska, ale to, co bylo zveřejněno, je pouze objasnění Lisabonské smlouvy. V žádném případě to nemění to hlavní, čili podstatu.

Až o tom budeme v říjnu hlasovat, budeme hlasovat o přesně té samé smlouvě, která byla vloni odmítnuta – bez jakýchkoli změn, bez jakéhokoli doplnění, bez jakýchkoli škrtnů. O úplně stejné Lisabonské smlouvě, kterou odmítlo 53 % voličů.

Pro nové údobí potřebujeme novou smlouvu.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Paní předsedající, dámy a pánové, jsem vděčný českému předsednictví za jeho úsilí, které lze možná zcela správně připodobnit k situaci, v níž se v současné době nacházejí naše vlastní orgány.

Všichni uznáváme, že Evropská unie je pouze možnou základnou pro řešení některých z velkých výzev, kterým čelíme. Nikdo si například nemůže myslet, že Malta sama o sobě nebo Itálie s pobřežím v délce 5 000 km mohou vyřešit problémy s přistěhovalectvím, stejně tak jako mnoho jiných zemí nemůže vyřešit problémy s dodávkou energie.

Nicméně právě záležitosti českého předsednictví – zejména potýkání se s velkými vnitřními problémy, ale také s odlišným výkladem Evropy – nám umožňují lépe pochopit, co se od nás žádá. Nepřinesl jsem si dnes ráno žádné vlajky, ale jedno vím jistě: mám nedůvěru k omezenému nacionalismu a také k obudné byrokracii, které mohou smést naše politické ideály a přimět nás, abychom zapomněli, čeho bychom měli dosáhnout.

Pravda je, že platíme cenu za nerozhodnost. Platíme tragickou cenu za to, že nemáme odvahu přijmout určitá rozhodnutí, rozhodnutí, která jsou v současné době důležitá, a to se možná odráží také v tom, že právě teď nám chybí síla k řešení těch nejaktuálnějších situací, tedy těch, které souvisejí se začátkem velice problematického nového parlamentního období.

Domnívám se však, že máme velkou příležitost. Někteří si v těchto volbách vedli lépe než jiní, ale všichni jistě víme, že se nedokážeme vyrovnat s žádnými výzvami, pokud nebudeme pracovat společně. Jsem proto přesvědčen, že musíme přijmout své úkoly a posílit tyto orgány, aby se dokázaly znovu přiblížit našim občanům, protože jedno je jisté: nejvíce platíme v první řadě za to, že dochází k odcizení od našich občanů, kteří se odklánějí od našich ideálů.

Jiří Havel (S&D). – (CS) Vážená paní předsedající, pane premiére, pane předsedo Komise, milé paní poslankyně, vážení páni poslanci, scházíme se zde, abychom zhodnotili uplynulé předsednictví. To předsednictví mělo dvě tváře. Nezapomeneme ani na jednu, i když na něco bychom možná zapomenout chtěli. Mnozí si tu stěžují, že české předsednictví bylo málo aktivní v boji proti finanční krizi. Jiní vzpomínají na kontroverzní parlamentní projev prezidenta Klause. Další si tu stěžují na netaktní označení krizového

programu Baracka Obamy jako cesty do pekel. Avšak české předsednictví bylo spojeno také s výraznými posuny. Vzpomeňme třeba na ekologický balíček a vzpomeňme si na pokrok v přijetí Lisabonské smlouvy. České předsednictví mělo dvě tváře a symbolicky mělo dva premiéry. Dnes před vámi stojí ten úspěšnější z nich. Pane předsedo vlády, děkuji vám, děkuji vaší vládě za vynaložené úsilí, děkuji pracovníkům evropských a českých institucí za odvedenou práci. Dámy a pánové, prosím potlesk pro premiéra České republiky.

Joe Higgins (GUE/NGL). - Paní předsedající, tento parlament je ovládán cynickou velkou koalicí mezi hlavní stranou evropského kapitalismu Evropskou lidovou stranou a sociálními demokraty, kteří se maskují jako levice, ale ve skutečnosti uplatňují stejný neoliberální program, na jehož základě jsou pracující nuceni platit za současnou krizi mezinárodního kapitalismu.

Teď chce tato velká koalice vnutit občanům Irsku a občanům Evropy Lisabonskou smlouvu, protože Lisabon představuje neoliberální program – včetně útoků na práva pracujících – a zvýšenou militarizaci a vzestup zbrojního průmyslu. Tzv. záruky poskytnuté občanům Irsku nic nemění, nic neznamenaají a jsou nepodstatné.

Jako irský socialista vyzývám tuto koalici. Vyzývám pana předsedu Buzka, pana Barrosa, pana Schulze a pana Verhofstadta: přijďte v září do Irsku, diskutujte s námi na shromážděních pracujících, proč by měli podpořit váš lisabonský projekt, který je zcela proti jejich zájmům.

– (GA) Připravte se v Irsku na mohutnou kampaň proti Lisabonské smlouvě. Budeme hovořit jménem milionů Evropanů, kteří neměli možnost hlasovat proti Lisabonské smlouvě, smlouvě, která není ku prospěchu většiny evropských občanů, ale přináší výhody byrokratům, velkým korporacím a vojenskému průmyslu.

PŘEDSEDAJÍCÍ: PAN BUZEK

Předseda

Manfred Weber (PPE). – (DE) Pane předsedo, pane předsedo vlády, pane předsedo Komise, dámy a pánové, v této rozpravě řada lidí vyjádřila vděčnost českému předsednictví za to, že se mu přece jen podařilo dokončit některé projekty do konce svého funkčního období.

Ptám se se vši vážností sám sebe: opravdu jsme se stali tak skromnými ve svých očekáváníích? Pohybujeme se v oblasti politiky. V době největší hospodářské krize za desítky let, která je spojena s environmentálními výzvami, přece očekáváme, že předsednictví prokáže vůdčí schopnosti a přijde s určitou vizí. To je to, co ve skutečnosti čekáme. Zjistili jsme, že na konci funkčního období byly dokončeny administrativní práce pro to, co dosud leží na stole. Opravdu jsem čekal více.

Pane předsedo vlády, pokud se dnes večer sejdete s prezidentem Klausem, vyřídte mu prosím, že během těchto šesti měsíců měl možnost, aby prokázal pevné vedení, a dal tak Evropě najevo českou národní identitu a suverenitu. Samozřejmě, že zde v Parlamentu důležitost národní suverenity podpořil. Bohužel svou příležitost nevyužil.

Mairead McGuinness (PPE). - Pane předsedo, máme pouze minutu, vynechám tedy zdvořilostní fráze. Chtěla bych se vás zastat proti jednomu svému irskému kolegovi, panu Joe Higginsovi. Připomněla bych panu Higginsovi, že svým působením v hnutí Solidarita jste bránil pracující a jejich práva a domnívám se, že tato sněmovna by měla historická fakta brát v úvahu. Trocha polemiky není nic špatného, ale je zcela mimořádné, že dnes dopoledne máme na jedné straně Nigela Farage a na druhé straně Sinn Féin a Joe Higginse – tedy extrémní pravici a levici – kteří vystupují proti Lisabonské smlouvě.

Myslím, že to by mělo být dostatečně dobrým důvodem pro ostatní z nás, abychom Lisabonské smlouvě řekli „ano“, a pro irské voliče, kteří se budou rozhodovat 2. října, aby naslouchali hlasům, které je nabádají k odmítavému hlasování, aby naslouchali velice pečlivě a zvážili, za co se staví, a poté poslechli hlas rozumu a uvědomili si, že Evropská unie je velice dobrá pro Irsko a Irsko je dobré pro ni, a že pokud tuto smlouvu podpoříme, zůstaneme i nadále v srdci Evropy.

Jean-Pierre Audy (PPE). – (FR) Pane předsedo, pane Fischere, pane Barroso, vaše předsednictví, pane Fischere, opět dokazuje, jak naléhavě potřebuje Evropská unie stále předsednictví. To Lisabonská smlouva umožňuje.

Zjišťuji, že se příliš neprojevujete, pane Fischere, a já bych chtěl znát váš názor na program trojky, který v červnu 2008 podepsala vaše vláda s Francií a Švédskem. Také si rádi poslechneme informace o švédském pracovním programu na toto téma a ke třem otázkám, konkrétně programu z Dohá, rozvojovým cílům tisíciletí a Unii pro Středomoří.

Jak vnímáte, pane Fischere, tento nástroj a jak hodnotíte trojku, což je již prvním krokem ke stálému předsednictví Evropské unie?

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Pane předsedo, dámy a pánové, krátká ostrá výměna názorů mezi předsedou skupiny panem Faragem a panem předsedou Barrosem byla z hlediska budoucnosti Evropy nesmírně poučná. Naprosto jasně ukázala, že konečným cílem cesty naplánované Lisabonskou smlouvou je zrušení národních států, což zároveň vysvětluje, proč pan předseda Barroso byl nerad viděl v této sněmovně nějakou národní vlajku. Jistěže sdílíme stejný společný evropský cíl, ale zároveň chceme dát jasně najevo, že místo zde uvedeného proklamovaného hesla „Jednotná v rozmanitosti“ chceme usilovat o spolupráci v rozmanitosti, což znamená, že jsme pro zachování národních států. To je rámec, v němž si přejeme pracovat pro jednotnou Evropu.

Elmar Brok (PPE). – (DE) Pane předsedo, rád bych ještě jednou uvedl, že v podmínkách, za něž ani předseda vlády Topolánek, ani předseda vlády Fischer nenesli odpovědnost, bylo předsednictví Rady úspěšnější, než jak se to jeví, a také chci poděkovat panu Sašovi Vondrovi za přípravu tohoto předsednictví.

Dovolím si ještě jednu poznámku, a to v reakci na pana Higginse. Lisabonská smlouva obsahuje horizontální sociální doložku. Ta nám poskytuje více sociálních práv a Listinu základních práv. Pokud tato smlouva neprojde, budeme mít v Evropě méně sociálních práv. Domnívám se, že to by mělo být jasně řečeno, aby občanům Irska už nikdo nevykládal žádné další lži. Měli bychom říci pravdu. Bez Lisabonské smlouvy nám zůstane Smlouva z Nice, která Evropě zaručuje méně sociálních práv. Měli bychom proto zastavit tuto hroznou kampaň a říci občanům Irska pravdu.

(Potlesk)

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Pane předsedo, chtěl bych upozornit na to, že české předsednictví nejenom dosáhlo více, než se čekalo, ale že bylo také velice pestré. Prvotřídní úředníci a výborní ministři, jako například Karel Schwarzenberg, Saša Vondra, Ondřej Liška a další, a stejně tak předseda vlády Fischer odvedli skvělou práci. Chci jim za to poděkovat. Tato země má pouze jeden problém, a tím je prezident Klaus, který svou zemi vážně poškodil vědomým a úmyslným podkopáváním tohoto úspěšného předsednictví. Rád bych poděkoval panu předsedovi vlády Fischerovi za to, jak mistrovským způsobem toto odmítl, osobně se zúčastnil vrcholné schůzky v Bruselu a české předsednictví úspěšně zakončil.

Jan Fischer, úřadující předseda Rady. – (CS) Pane předsedo, dámy a pánové, tentokrát ta reakce bude opravdu velice stručná. Já vám děkuji za ty diskusní vstupy. Opět ukázaly, jak názorově diverzifikovaný a jak široký je myšlenkový svět Evropy, jak je obtížné a na druhé straně potřebné hledat nějakého společného jmenovatele, společný hlas. Avšak já si myslím, že to je pro tento kontinent, pro tuto integraci osvěžující a že to k ní patří. Nepochybně si svoje postoje, svoje analytické pohledy, svoje vyhodnocení odnesete i z této místnosti a asi nemám prostor proto, abych vás případně přesvědčil o opaku, neb to není akademická rozprava. Moje vláda a koneckonců i vláda předchozí skutečně dělala vše pro to, aby svůj program předsednictví, svoji agendu naplňovala a dělala to s velkou úporností bez ohledu na to, jak v České republice pokračoval ratifikační proces Lisabonské smlouvy. To bych chtěl velmi jednoznačně podotknout. Pokud jde o trojku a práci v trojce mezi Francií, Českou republikou a Švédskem, velice tento mechanismus oceňuji. Dovedli jsme prostě na těch věčných agendách spolupracovat velmi intenzivně a je to mechanismus, který velmi prospívá kontinuitě a hladkému předávání předsednictví a já si ho velmi vážím. Pokud jde o ambice českého předsednictví a o to, do jaké míry bylo technokratické, vůdčí, vizionářské a podobně – já jsem přesvědčen, že přišlo do Evropské unie s vizí, přišlo s programem a dovedlo ho i naplnit. Je na vás, abyste soudili, do jaké míry se to podařilo. Avšak též mně dovolu, abych si odsud odnesl své přesvědčení, se kterým jsem přišel, že to bylo předsednictví, které své cíle a které své ambice naplnilo, byť jistě vždy najdeme nějakou kritiku a nějakou oblast, kdy se to z toho či onoho důvodu nepovedlo. Já vám ještě jednou děkuji za rozpravu, kritické postřehy, ale také děkuji všem, u kterých jsem našel pochopení a ocenění jak v rovině politické, tak v rovině osobní. Ještě jednou vám přeji ve vaší práci mnoho úspěchů.

José Manuel Barroso, předseda Komise. – Pane předsedo, byly vzneseny některé konkrétní otázky.

V první řadě, pokud jde o znovuzavedení vízové povinnosti pro státní příslušníky České republiky cestující do Kanady, Komise lituje, že Kanada tuto vízovou povinnost zavedla. Jednal jsem o této věci s kanadským předsedou vlády na okraji posledního zasedání zemí G8. Očekávám, že toto opatření bude dočasné, a doufám, že bezvízový styk mezi Českou republikou a Kanadou brzy bude plně obnoven.

Požádal jsem komisaře Barrota, aby se sešel s vysokými českými představiteli a toto s nimi naléhavě projednal, a byl jsem informován, že první schůzka zástupců Komise a úředníků českého ministerstva zahraničních

věcí se konala včera v Bruselu. Na základě toho Komise situaci důkladně přezkoumá a bude o tom informovat ve zprávě o vízové reciprocitě, která bude vydána pravděpodobně v září 2009. Ve spolupráci s českou vládou uskutečníme konzultaci s kanadskými orgány, abychom získali více informací o tom, jaké důvody vedly k jejich rozhodnutí, a vynaložíme veškeré úsilí, aby byl bezvízový styk obnoven.

Pokud jde o otázku regulace a dohledu na finančním trhu, která byla v rozpravě také vznesena, stále ještě zbývá dokončit agendu, a sice to, co bylo v rámci konsensu přijato na zasedání Evropské rady na základě Larosièrovy zprávy – zprávy, jejímž vypracováním jsem pověřil již zmíněnou skupinu na vysoké úrovni – ale musíme vzít v úvahu také dosažený pokrok.

Všechny návrhy Komise na kapitálové požadavky, záruky za vklady, ratingové agentury a směrnice o kapitálové přiměřenosti pro odvětví pojišťovnictví byly Evropským parlamentem a Radou přijaty. Komise předložila legislativní návrh pro hedgeové fondy a soukromý kapitál pro rozvoj podnikání, pro sekuritizaci a odměňování v odvětví bankovníctví. Nyní je na Evropském parlamentu a Radě, aby je urychleně přijaly – pokud se dohodnou.

V rozpravě došlo také na otázku odolnosti vůči protekcionismu. Bylo to ostatně velice důležité téma na zasedání Evropské rady 1. března. V průběhu druhé poloviny roku 2008 se objevila nebezpečná tendence přijímat v Evropské unii určitá vnitrostátní ochranná opatření. Myslím, že je spravedlivé uvést, že české předsednictví a řada členských států daly jasně najevo, že s tímto tříštěním našeho vnitřního trhu není možno souhlasit, a tak diskuse, která se v těchto měsících rozvinula, byla také velice důležitým článkem vývoje.

Na závěr, pokud jde o kritiku parlamentní ratifikace Lisabonské smlouvy, dovoluji vám říci, že nechápu, jak někdo, kdo byl zvolen do parlamentu, může zpochybňovat parlamentní ratifikaci smlouvy. Parlament je základem demokracie a ratifikace prostřednictvím parlamentu je stejně legitimní jako referendum.

(Potlesk)

Předseda. – Chci ještě jednou panu předsedovi vlády České republiky říci: velice vám děkujeme za vaše předsednictví, za vaše shrnutí a za vaši účast zde v dnešní rozpravě.

Rozprava je ukončena.

(Zasedání bylo přerušeno v 10.35 a znovu zahájeno v 10.40)

Písemná prohlášení (článek 149)

João Ferreira (GUE/NGL), písemně. – *(PT)* Svět čelí jedné z nejvážnějších krizí kapitalismu s dramatickými důsledky pro pracující a lidi obecně.

V Evropské unii je krize výsledkem neoliberálních politik, které jsou stále uplatňovány. Tyto politiky jsou zakotveny ve smlouvách a v tzv. Lisabonské strategii, kterou se Lisabonská smlouva snaží institucionalizovat do větší hloubky a ve větším rozsahu. Namísto řádného řešení příčin krize Rada znovu opakuje základní linie těchto politik, které krizi způsobily, a tím vytváří znepokojující a nezodpovědný pokus i nadále pokračovat v uplatňování těchto politik přes veškeré důkazy. V důsledku toho Rada podporuje:

- záměr přijmout Lisabonskou smlouvu, nyní pomocí podvodu, který spočívá v tom, že úplně stejná věc, kterou občané Irska již odmítli, je vydávána za něco odlišného;
- volný a nekontrolovaný pohyb kapitálu a existenci offshore finančních center;
- liberalizaci trhů, privatizaci veřejných služeb a rostoucí zfinancňování hospodářství;
- deregulaci pracovních vztahů, znehodnocování mezd, rostoucí vykořisťování a flexikuritu;
- stav, kdy se vhodným způsobem neřeší nezaměstnanost, neboť jsou neustále vyčleňovány obrovské částky na podporu odvětví financí, aniž by stejná pozornost byla věnována odvětvím výroby.

5. Představení programu švédského předsednictví (rozprava)

Předseda. - Dalším bodem je prohlášení úřadujícího předsedy Rady o představení programu švédského předsednictví.

Fredrik Reinfeldt, úřadující předseda Rady. – (SV) Pane předsedo, vážení poslanci, vážené poslankyně, dovoluji, abych vám nejprve poblahopřál ke zvolení vašeho nového předsedy. Těším se na spolupráci s Jerzy Buzkem v průběhu švédského předsednictví – a pochopitelně i později.

Je pro mě ctí promluvit k Evropskému parlamentu jako úřadující předseda Evropské rady. Víím, že přibližně polovina z vás byla zvolena do tohoto shromáždění poprvé. Všichni dohromady jste hlasem 500 milionů Evropanů. Upínají se k vám velká očekávání.

Hovořím k vám v náročném období. Spolupráce EU snad ještě nebyla podrobena těžším zkouškám a zkouškám tak různorodé povahy. V krátkodobém výhledu se snažíme zajistit hladký přechod na novou smlouvu – Lisabonskou smlouvu. V současné době a v poněkud delším výhledu musíme pokračovat v řešení hospodářské a finanční krize. Pod povrchem číhá hrozba narůstající krize klimatu, která je dlouhodobě největší výzvou, jíž čelíme.

Jedno je jasné. Má-li švédské předsednictví tuto řadu výzev úspěšně zvládnout, musíme pracovat společně s vámi – s vámi, kdo pracujete v srdci evropské demokracie. Věříme ve vaši podporu a spolupráci a věříme, že jste ochotni postavit se těmto výzvám společně s námi.

Když mluvíme o historii EU, máme sklon tvrdit, že spolupráce vytvořila základ pro mír v Evropě, kde byl tak často typický pravý opak. Chci vám říci, že můj dědeček byl švédský voják sloužící za druhé světové války na norské hranici – Švédsko bylo v této válce neutrální. Nejblíže se můj dědeček dostal k válce tak, že ji občas letmo zahlédl – z bezpečné vzdálenosti. Takový byl po dlouhou dobu švédský vztah s Evropou – pozorování z dálky.

Zatímco Evropa se po druhé světové válce ocitla v troskách, Švédsko zůstalo nedotčeno. Naše hospodářství bylo bohatší – ale byli jsme bezvýznamní, co se týkalo evropského společenství. Před dvaceti lety byl svržen ostnatý drát mezi Rakouskem a Maďarskem. Padla Berlínská zeď a Evropa se téměř přes noc změnila. Řada zemí se pak vydala na cestu, na jejímž konci dnes v tomto sále sedí zástupci 27 zemí. A Švédsko bylo jednou z nich.

Začnete-li pozdě, potřebujete čas, abyste zpoždění dohnali. Na konci 80. let minulého století začaly ve Švédsku dozrávat politické proevropské tendence. Postupně si Švédsko začalo stále více uvědomovat svou blízkost k Evropě a svou závislost na ní. Rozhodující úlohu v začlenění Švédska do Evropského společenství – jinými slovy v přijetí otevřenosti, globalizace a volného obchodu, sehrál švédský ministr zahraničních věcí Carl Bildt. Byl pevně přesvědčen, že Švédsko patří do Evropy.

Před osmnácti lety jsme podali žádost o členství v Evropské unii. Nakonec jsme dospěli k přesvědčení, že život lidí a naše budoucnost bude nejlépe zajištěna ve spolupráci a ve společenství s jinými, že máme čím přispět – a že se máme hodně co učit. Přestali jsme mít strach ze spolupráce. Odvážili jsme se stát se součástí Evropy.

V době od poloviny 80. let minulého století dál, která byla pro Švédsko revoluční, se současně zvyšovala moje vlastní politická angažovanost. Pociťoval jsem silnou touhu po Evropě, stejně jako moje generace švédských politiků. Pamatuji se, jak jsem jako mladý nově zvolený poslanec švédského parlamentu byl pozván na návštěvu Evropského parlamentu. Bylo to známkou otevřenosti a přístupnosti Parlamentu – přestože v té době Švédsko nebylo členem Unie.

O několik let později, v roce 1997 po připojení Švédska k Unii, jsem se zúčastnil zakládání mládežnické organizace skupiny PPE (Youth of EPP) a sám jsem se stal jejím předsedou. Měl jsem tak možnost sledovat, jak evropská spolupráce funguje v praxi. Společně jsme hledali evropská řešení na evropské problémy. Poznali jsme nejen jeden druhého, ale vzájemně také svou historii a kulturu. To mě umožnilo poznat hlavní města Evropy – a sotva spočítám, kolik kostelů jsem v Evropě během této doby navštívil.

Za 20 let se Švédsko z pozorovatele zpovzdálí přeměnilo na aktivní článek evropské spolupráce. To pro změnu ovlivnilo švédské obyvatelstvo. Před deseti lety každý třetí obyvatel Švédska domníval, že členství v EU je pro zemi dobré, ale stejný počet si myslel opak. Dnes se to změnilo. Téměř dvě třetiny švédských občanů jsou přesvědčeni, že členství v EU je pro Švédsko dobré. V červnových volbách do Evropského parlamentu se více než 45 % Švédů rozhodlo jít k volbám. To je o 8 % více než v roce 2004 a překračuje to evropský průměr. V současnosti je Švédsko zemí, která si členství v EU cení a hodnotí ho kladně. Probudili jsme se trochu pozdě, ale usilovně jsme se snažili zpoždění dohonit. Je to vítězství nás všech, kdo věříme v evropskou spolupráci.

(Potlesk)

Pane předsedo, vážení poslanci, vážené poslankyně, stojíme před otázkou, jaký bude osud naší generace – společenský problém, který na rozdíl od mnoha jiných pomalu narůstá, a pouze špatným směrem. Naše planeta má horečku. Její teplota stoupá – a je na nás, abychom reagovali. Grónská ledová čepice se každým rokem zmenšuje o více než 100 kilometrů čtverečních. Ledovec v západní části Antarktidy taje stále rychleji. Víme, že jen roztávání grónského ledu by mohlo vést ke zvýšení mořské hladiny až o dva metry. Důsledky by byly dramatické. Pokud by hladina moře na celém světě měla stoupnout o pouhý jeden metr, jen v Asii by stovky milionů lidí byly nuceny opustit své domovy. Nejvíce ohrožení jsou lidé v Bangladéši, východní Číně a ve Vietnamu.

Objevily by se však také další závažné důsledky. Změní se počasí a hrozí, že mnoho druhů rostlin a živočichů by mohlo vyhynout. K tomu by došlo, i kdybychom se drželi cíle 2 °C stanoveného Organizací spojených národů, který minulý týden podpořily země G8 a Fórum největších světových ekonomik ve městě L'Aquila. Naše klima je ohroženo používáním fosilního paliva i naší závislostí na něm. To je špatná zpráva. A jaká je tedy ta dobrá?

Ačkoliv již mnoho času nezbývá, stále ještě záleží na nás. Musíme však už začít jednat. Máme již všechno připraveno pro rozšíření obnovitelné energie a technologie na zlepšení energetické účinnosti. Podle Mezinárodní agentury pro energii (IEA) může být více než polovina požadovaných opatření, která mají zabránit nesplnění cíle 2 °C, přijata s využitím již dostupné technologie.

Opatření pro boj se změnou klimatu mají navíc velice užitečné vedlejší účinky – účinky, které samy o sobě tato opatření opravňují. Budeme-li spotřebovávat méně energie, ušetříme peníze. Zlepšíme stav veřejných financí a zároveň domácnosti budou mít větší zdroje. Budeme-li investovat do obnovitelných energií, zvýšíme svou energetickou bezpečnost. Budeme méně závislí na dovozu ze zemí, které jsou někdy politicky i hospodářsky nestabilní. Naše investice do zelené ekonomiky vytvoří nové pracovní příležitosti a podpoří růst na desítky let dopředu.

Dovolte, abych uvedl konkrétní příklad. V lednu mnoho zemí EU pocítilo dopady plynové krize na Ukrajině. Minulý týden jsem hovořil s prezidentem Juščenkem o tom, co můžeme udělat, abychom zabránili opakování podobné situace. Současně je důležité umět se na věc podívat z druhé strany. Pokud by Ukrajina investovala do energetické účinnosti, tak aby země dosáhla stejné úrovně jako Česká republika nebo Slovensko, množství ušetřené energie by odpovídalo veškerému množství plynu, který země dováží pro svou vlastní spotřebu z Ruska. Ukrajina by se tak mohla stát nezávislou na dovozu plynu z Ruska, a navíc by ušetřila spoustu peněz – prostým zvýšením své vlastní energetické účinnosti. Právě tam musíme hledat odpovědi na otázky ohledně klimatu.

(Potlesk)

Před dvanácti lety byla v Kjótu vytvořena koalice ochotných. Dobrovolné dohody však nestačí. Máme-li uspět s přijetím mezinárodní dohody o klimatu, pak koalice ochotných z Kjóta se musí v Kodani změnit na koalici, ve které ponesou odpovědnost všichni.

Jak toho tedy dosáhnout? Evropa musí postupovat společně a kolektivně. Musíme prokázat vůdčí schopnost a musíme dodržovat sliby. Evropa má klíčovou úlohu přimět druhé, aby se k mezinárodní dohodě připojili. Na celém světě musíme stanovit cenu za emise. Musíme začít používat vnitrostátní daně z uhlíku a obchodovat s emisemi. Pak se objeví alternativní možnosti citlivé k životnímu prostředí. Jestliže bude cena za používání fosilních paliv stanovena bez ohledu na klimatické dopady, celosvětové oteplování bude pokračovat. Alternativní možnosti se neobjeví. Opatření na zvýšení energetické účinnosti se nebudou ekonomicky vyplácet.

To však nestačí. Potřebujeme obsáhlejší odpověď na otázku „jak“? Nestačí omezit emise ve skupině zemí, které s omezeními dobrovolně souhlasí, ale které společně odpovídají pouze za 30 % emisí. Rovněž nestačí mít řešení, která jsou založena pouze na omezeních v nejrozvinutějších zemích. I kdyby snad země uvedené v příloze I snížily své emise na nulu, rychle narůstající emise v rozvojových zemích by nám přesto neumožnily dosáhnout cíle 2 °C.

Musíme proto projednat financování investic do rozvojových zemí. Musíme zajistit rychlý přesun technologií a musíme se také ujistit, že rozvojové země přijímají závazky, aby kontrolovaly rozvoj, k němuž v současné době směřují. Kromě toho budeme potřebovat také jasné střednědobé závazky pro země mimo Evropu. Odpovědnost několika se nyní musí stát odpovědností všech.

Vím, že Evropský parlament svou odpovědnost přijme. Švédské předsednictví vás považuje za naše spojení. Chceme začít psát příběh o odvrácení klimatické hrozby a chceme ho psát společně s vámi.

Pane předsedo, vážení poslanci, vážené poslankyně, hospodářská a finanční krize se během několika týdnů rozšířila jako lesní požár po celém světě. Někteří lidé předem varovali, ale pro většinu lidí to bylo překvapení – zejména její rozsah a hloubka. V globálním světě se i problémy šíří rychle. Razance poklesu je taková, že nikdo nemá zázračný lék, jak se z této situace rychle dostat. Koordinovaný postup ze strany EU je naším nejlepším nástrojem jak čelit výzvám spojeným s krizí. Navíc se může stále ještě dost věcí zhoršit. Za dané situace EU prokázala v této době zkoušek vůdčí schopnosti. Dohodli jsme se na zárukách a pravidlech v rámci podpory bank. Shodli jsme se na společném plánu obnovy, který by měl povzbudit hospodářství.

Významnou úlohu v tom sehrál prezident Sarkozy a francouzské předsednictví, ale také tvrdím, že hnací silou byl Evropský parlament. Podzim musíme nyní věnovat diskusím o dalších opatřeních, která nás z krize vyvedou. Hospodářská situace je i nadále složitá a stav veřejných financí je napjatý ve všech členských státech.

Podle odhadů Komise přesáhne schodek EU v příštím roce 80 % HDP. Nemůžeme zavírat oči a předstírat, že to není problém. Uprostřed toho všeho nesmíme rovněž zapomínat, že za těmito čísly jsou lidé, kteří se bojí o práci a kteří přemýšlejí, jak zaplatí za své domy a jak si udrží životní úroveň. Je naším úkolem, abychom jim odpovíděli.

Když miliony Evropanů ztratí práci a ocitnou se na okraji společnosti, ohrozí to celou naši prosperitu, a to v době, kdy se naše prosperita již nachází pod velkým tlakem. Žijeme déle, zároveň ale méně pracujeme a máme méně dětí. Pokud bude tento vývoj pokračovat, za 50 let bude v Evropě dvakrát více starších lidí než dětí. Co tedy můžeme dělat?

Musíme obnovit důvěru ve finanční trhy. Musíme rychle zavést účinný dohled, abychom podobným krizím do budoucna zabránili. Švédské předsednictví bude v Radě pracovat na tom, aby se k dohodě o této věci došlo do konce roku. Doufáme, že nám pomůžete dosáhnout tohoto cíle rychle a s konečnou platností. Naši občané nebudou schvalovat, aby příjmy z daní byly opětovně použity na záchranu finančních institucí, které si počínaly nezodpovědně.

Musíme se urychleně vymanit z narůstajících schodků veřejných financí s pomocí koordinované strategie k překonání krize a postupně se vrátit k pravidlům Paktu stability. Jinak po krátkých obdobích nerovnováhy budou následovat chronické schodky. Čekají nás velké škrtky, tak jak k tomu již dochází v některých částech EU, a u nás ve Švédsku s tím máme zkušenost z dřívějška. Čeká nás masová nezaměstnanost, sociální nepokoje a narůstající daňové zatížení.

Musíme zajistit sociální rozměr evropské politiky, který je založen na zdravých veřejných financích a na začlenění více lidí do trhu práce. To je zdaleka nejlepší způsob jak chránit náš sociální systém. Víím, že to je důležitá věc, i zde v Evropském parlamentu.

Pro tři z 10 Evropanů produktivního věku je neudržitelné být vyloučen z trhu práce. Naším cílem musí být aktivní politika trhu práce, která společně s dobře fungujícím systémem sociálního zabezpečení je schopná změnu účinně zvládnout. Musíme posílit zaměstnatelnost jednotlivců a jejich schopnost prosadit se na trhu práce. Kromě toho musíme aktivovat a reaktivovat nezaměstnané. Pokud bude více lidí pracovat, bude možno poskytnout větší podporu těm, kteří nemají práci. Musíme se zaměřit také na reformy, modernizaci a přizpůsobení se nové skutečnosti. Svět mimo Evropskou unii nezůstává stát. Pohybuje se kupředu obrovskou rychlostí. To bychom měli vzít na vědomí a přijmout.

Přezkum Lisabonské strategie EU by mohl napomoci potřebné reformě. Tuto diskusi zahájíme na podzim.

Důsledkem krize jsou myšlenky na posílení protekcionismu. Světová obchodní banka potvrzuje, že počet opatření, která omezují obchodování, v posledních třech měsících značně vzrostl. Vítám proto, že dohoda z L'Aquily o zahájení nového kola jednání v Dohá – s cílem zajistit, aby země světa se opět vydaly cestou napomáhající volnému obchodu, který, jak vííme, je pro nás dlouhodobě výhodný. Cílem musí být Evropská unie, která vyjde z této krize posílená.

Pane předsedo, vážení poslanci, vážené poslankyně, když jsem jezdil po Švédsku a hovořil o spolupráci EU, málokdy se mě lidé ptali na orgány EU. Otázky se místo toho často týkaly zakřivení okurek, šňupavého tabáku a jiných věcí každodenního života.

Institucionální rámec je však důležitý, neboť vymezuje, co můžeme dělat a ve kterých oblastech. Proto je ratifikace Lisabonské smlouvy tak klíčová. Smlouva přinese Evropské unii více demokracie, větší transparentnost a větší vliv na mezinárodní scéně. Ze všeho nejdůležitější však je, že pokud začne Lisabonská smlouva platit, uzavře se kapitola etapy spolupráce EU zaměřené dovnitř. Nyní nastal čas, aby se EU začala dívat směrem ven a kupředu. Švédské předsednictví je připraveno provést všechny přípravné práce, a zajistit

tak hladký přechod na novou smlouvu, ale je pochopitelně nezbytné, aby smlouvu ratifikovaly všechny členské státy. Doufejme, že v následujících měsících se tak stane.

Mezinárodní trestná činnost stále více narůstá. Působení zločineckých sítí už není omezeno hranicemi jednotlivých států. Jsme svědky šíření obchodu s drogami a s lidmi. To ohrožuje naše demokratické hodnoty a představuje hrozbu pro naše občany. Zároveň je však svoboda volného pohybu přes hranice pro naše společenství stěžejní – možnost studovat, pracovat a žít v jiné zemi EU. Nová doba si však žádá nové odpovědi. Proto letos na podzim vypracujeme pro tuto oblast nový program, který bude nazván Stockholmský program. Tento Stockholmský program nabrousí nástroje, které v EU vytvářejí pocit bezpečí a které bojují proti organizovanému zločinu a terorismu.

Zároveň vytvoříme větší rovnováhu mezi těmito nástroji a opatřeními, která zaručují právní jistotu a chrání práva jednotlivých občanů. Bude zajištěn také společný, právně zaručený systém pro žadatele o azyl v EU – s větší soudržností ve způsobu jejich přijímání a přezkoumání žádostí o azyl a s větší soudržností politiky navrácení žadatelů o azyl.

Sen o budoucí Evropě má pro mnoho lidí velkou přitažlivost. Současně však obyvatelstvo Evropy stále více stárne. Pružný systém přistěhovalectví za pracovními účely by mohl tyto dvě skutečnosti propojit.

Pane předsedo, vážení poslanci, vážená poslankyně, před více než 50 lety šest zemí položilo základ evropské spolupráci. Nyní je nás 27. Naše síla a vliv vzrostly a zvýšila se naše prosperita a rozmanitost. Evropa zbohatla. V důsledku toho jsme také lépe vybaveni k tomu, abychom využili možnosti, které nám přináší globalizace, a abychom čelili jejím výzvám. Společně jsme silní.

Hovoříme o „vyjednávání“ členství. Členství však nakonec představuje sdílení společných hodnot a dodržování společných pravidel. O tom v současné době přemýšlejí ti, kteří zůstávají mimo – od Reykjavíku přes západní Balkán po Ankaru. Dva vůdci na Kypru mají historickou příležitost, aby se shodli na řešení, které ostrov, po velmi dlouhou dobu rozdělený, opětovně sjednotí.

Ti, kteří jsou uvnitř, jsou v pokušení využít proces nabývání členství k řešení dlouhodobých sporů. V těchto případech musíme najít řešení, která jsou výhodná pro obě strany, a otevřít cestu vpřed. Jinak ohrožujeme náš postup směrem k dosažení cíle, tedy pokračující evropské integrace. Švédské předsednictví bude pracovat na tom, aby proces rozšiřování postupoval kupředu v souladu se závazky Evropské unie a výhradně podle platných kritérií. My budeme působit jako „čestný prostředník“.

Pane předsedo, vážení poslanci, vážená poslankyně, se silou a vlivem přichází mezinárodní odpovědnost, kterou se stále ještě snažíme převzít. Je to spojeno s povinností využívat tuto odpovědnost v nejlepším zájmu všech. EU musí pracovat pro mír, svobodu, demokracii a lidská práva. Máme odpovědnost podporovat nejchudší a nejzranitelnější země světa, odpovědnost řídit se rozvojovými cíli tisíciletí stanovenými Organizací spojených národů. Máme také odpovědnost podporovat činnost OSN v jiných oblastech, spolupracovat se strategickými partnery, pomáhat v místech světových krizí – ať je to mírový proces na Blízkém východě, Írán, Afghánistán, Pákistán, Severní Korea nebo velké výzvy na africkém kontinentu.

Máme však také odpovědnost za regionální iniciativy, jako je například Unie pro Středomoří a Východní partnerství, které vytvářejí stabilitu a spolupráci mezi sousedními zeměmi s různými podmínkami.

Jsem obzvláště vděčný Evropskému parlamentu za to, že je hnací silou, pokud jde o spolupráci v oblasti Baltského moře. Parlament předložil návrh strategie pro tento region již v roce 2005. Nyní doufáme, že tato iniciativa bude završena přijetím strategie pro oblast Baltského moře na říjnovém zasedání Evropské rady.

V konfliktech na Balkáně v 90. letech minulého století začala Evropská unie poprvé působit jako krizový manažer – toto působení se nyní neustále rozrůstá. V současné době je EU zapojena přibližně v 10 krizových iniciativách po celém světě.

Na dveře EU klepou nyní světové problémy. Po celém světě – a v neposlední řadě v oblastech, které nám jsou nejbližší – mnoho lidí věří, že jejich vlastní rozvoj je spojen se spoluprací s námi. Pojďme společně naplnit jejich očekávání.

(Potlesk)

Pane předsedo, vážení poslanci, vážená poslankyně, výsledkem evropské spolupráce je, že dnes náš kontinent žije v míru a prosperitě, ve svobodných a stabilních podmínkách. Máme otevřené hranice a sociální model, který spojuje tržní hospodářství a vzájemnou úctu. To je naše společně sdílená Evropa. Naši občané však také chtějí vědět, že Evropa se řídí myšlenkami na budoucnost a že naše spolupráce má nejen historický

smysl, ale je též namířená kupředu. Proto my, jako jejich volení zástupci, máme povinnost říci, co chceme s Evropou dělat. Dovolte, abych vám nastínil, jak vidím Evropu budoucnosti.

Přeji si Evropu, která se na světovém poli důrazně zasazuje o demokracii, mír a lidská práva a která má odvalu vystupovat na zahraniční politické scéně. Neboť jsou mezi námi ti, kteří zažili, jaké to je žít bez demokracie a svobody, což nám propůjčuje důvěryhodnost v jednání.

Přeji si Evropu, která stojí v čele boje proti hrozbě změny klimatu, která odolává pokušení soutěžit na základě průmyslu, jehož emise ničí naše klima a nikdo za ně neplatí, a která poskytuje pobídky, díky nimž se zelená technologie vyplácí, aby naše děti a děti našich dětí mohly zažít přírodu takovou, jak ji známe.

Přeji si Evropu, která na sebe bere odpovědnost za hospodářství. „Půjčování na rozhazování“ nemůže být jediným heslem. Ani to nemůže být tak, že „zisky jsou soukromé a ztráty státní“. Vytvořme si své veřejné finance, regulujme zdravé finanční trhy a umožňme hospodářské reformy, které potřebujeme pro růst a pro průmysl, který tak zůstane i v budoucnu konkurenceschopný.

Přeji si Evropu, která dál rozvíjí svůj sociální model, Evropu, která spojuje dobře fungující systém sociálního zabezpečení s růstem – se sociální soudržností, Evropu, která prostřednictvím práce, podnikavosti a zdravých veřejných financí vytváří prostor pro udržení a rozvíjení svých modelů sociálního zabezpečení v nejlepším zájmu všech našich občanů.

Přeji si Evropu, která se nenechá lákat krátkodobými protekcionistickými kampaněmi, Evropu, která chrání vnitřní trh jako základ naší unijní spolupráce a která umožňuje volný pohyb zboží a služeb přes naše hranice, ve prospěch nás a ostatního světa.

Přeji si Evropu, která je zahanbena nerovnostmi, která je přístupná argumentům druhých a která má silnou vůli nacházet kompromisy, jež budou sloužit společnému zájmu. Taková Evropa bude silná v každé době.

(Potlesk)

Pane předsedo, vážení poslanci, vážené poslankyně, je mi ctí, že zde mohu stát s vámi a zastupovat evropskou demokracii. Mnozí lidé mi říkali, že toto předsednictví bude nejtěžší za mnoho let. Je zde mnoho výzev a musíme být připraveni na věci neočekávané. Mnozí se ptají, zda země velikosti Švédska může tuto odpovědnost nést. Sama nikoli – ale společně dokážeme těmto výzvam čelit. Udělejme to s vizí a energicky, iniciativně a s odvahou. Evropa to potřebuje. Občané Evropy to potřebují. Evropský projekt se týká snu o společném řešení lidských problémů. Tento sen Evropu posiluje. Letošní rok, rok 2009, je pro evropskou spolupráci rokem osudovým. Máme možnost udělat další krok. Švédské předsednictví je připraveno tu výzvu přijmout. Přijmeme ji tedy společně!

(Hlasitý potlesk)

José Manuel Barroso, předseda Komise. – Pane předsedo, dnes není normální doba a toto nebude normální předsednictví. Kromě obvyklé legislativní práce čekají na švédské předsednictví další výzvy ryze politického charakteru, které bude muset řešit, a nikdo jiný nebude tyto výzvy zvládat lépe než předseda vlády Reinfeldt a tým švédského předsednictví.

Dnes chci upozornit na dvě z těch největších politických výzev, kterým bude Evropská unie v příštích šesti měsících čelit: zvládnutí hospodářské krize a vyjednání náročné mezinárodní dohody o změně klimatu v Kodani.

Finanční a hospodářská krize, nejhorší za mnoho let, bude mít i nadále zničující dopady na naše společenství a rodiny, zejména poroste nezaměstnanost. Postavit hospodářství znovu na nohy zůstává hlavní prioritou. Společná akce Evropské unie vedla k nevídanému fiskálnímu úsilí, které přináší konkrétní výsledky.

Projevili jsme rovněž solidaritu mezi členskými státy, například dvojnásobným zvýšením stropů na 50 miliard EUR pro podporu platební bilance států, které nejsou členy eurozóny. Nyní potřebujeme v plném rozsahu provádět soubor ozdravných opatření ve všech jeho aspektech a ujistit se, že se to promítá do vytváření nových pracovních míst a do podpory hospodářské činnosti v daném místě.

Domnívám se, že je velmi důležité, aby se prioritou stala opatření, která snižují nezaměstnanost a dávají lidem znovu práci. Zde můžeme vycházet z výsledků vrcholné schůzky o zaměstnanosti, která se konala v květnu jako součást iniciativy Komise s českým, švédským a španělským předsednictvím. Musíme uvést do praxe sdílený závazek týkající se mládeže a zaměstnanosti.

Pochopitelně, že odpovědnost za politiky trhu práce spočívá na členských státech, ale můžeme a měli bychom využít existující evropské nástroje, a pomoci tak udržet lidi v pracovním poměru a připravit je na pracovní místa budoucnosti. Evropská komise má proto v úmyslu předložit návrh na zjednodušení postupu strukturálních fondů a pro rok 2009 a 2010 zrušit nutnost národního spolufinancování z Evropského sociálního fondu. Také přesuneme zdroje na financování nové možnosti poskytování mikroúvěrů pro zaměstnanost a sociální začlenění. Věřím, že Parlament tyto návrhy podpoří.

Návrhy Komise vycházející z Larosièreovy zprávy, jejíž vypracování jsem zadal loni v říjnu, budou tvořit základ posíleného dohledu nad finančním trhem a jeho regulací. Vzhledem k již hotovým návrhům – mnohé z nich již schválil Parlament a Rada, o některých stále ještě rozhodujeme – jsme skutečně v celosvětovém měřítku v čele reformy mezinárodního finančního systému. Jsem si jist, že takto budeme pokračovat i na zasedání zemí G20, které se bude konat v září v Pittsburghu.

Chceme-li vytvořit novou ekonomiku, bude v příštích šesti měsících nezbytně nutné dosáhnout ve všech těchto oblastech pokroku, protože – nenechme se zmýlit – hospodářství pokrizového období nemůže být a nebude stejné, jako bylo před krizí.

Musíme přetvořit náš hospodářský model a do těžiště našeho sociálně tržního hospodářství navrátit hodnoty, které tam patří. Musíme vybudovat ekonomiku a společnost na základě příležitosti, odpovědnosti a solidarity, ekonomiku, která bude muset znovu objevit nové zdroje růstu, jelikož nemůžeme navždy spoléhat na měnový a fiskální stimul; Evropu otevřených a dobře fungujících trhů, Evropu inteligentního a zeleného růstu, Evropu s účinnější regulací a dohledem nad finančními trhy, Evropu, která posiluje svůj jednotný trh a plně využívá své možnosti, Evropu, která odolává vývoji směrem k fragmentaci trhu či protekcionismu.

Pokud jde o změnu klimatu, Evropa je nyní první oblastí na světě, která naplňuje dlouhodobé, právně závazné cíle týkající se klimatu a energie. Jsem hrdý na to, jakým způsobem Komise spolupracovala s minulým Parlamentem a Radou na zavedení této právní úpravy, a do zasedání v Kodani chci s vámi a s předsednictvím úzce spolupracovat.

Naše vůdčí úloha byla velice oceněna na jednáních zemí G8 minulý týden v L'Aquile a na Fóru největších světových ekonomik. O pokroku dosaženém na těchto zasedáních jste jistě slyšeli. Poprvé se všichni účastníci zavázali k tomu, že nárůst teploty nepřekročí 2° C, aby se dodržely požadavky klimatologů. To je zcela jistě vítaný krok vpřed, ale neměli bychom si dělat iluze, našemu cíli a našemu závazku se ostatní ještě nepřizpůsobili. Evropa je na této trnité cestě ve srovnání s ostatním světem daleko vpředu, což mě, upřímně řečeno, 145 dní před zasedáním v Kodani znepokojuje.

V nadcházejících týdnech zintenzivníme spolupráci s mezinárodními partnery, abychom zajistili přijetí jasných závazků v Kodani. Musíme dosáhnout pokroku také v otázce nezbytných prostředků na podporu rozvojových zemí a zvýšit přesun technologií. V září předloží Komise své návrhy na financování, takže budeme moci vytvořit evropský konsensus a jednat s ostatními.

Program jednání o změně klimatu je samozřejmě úzce spjatý s jinou prioritou, a sice s energetickou bezpečností. Dnes Komise přijme návrhy na posílení našich pravidel, jimiž se řídí zabezpečení dodávek energie a posiluje se solidarita mezi členskými státy. Věřím, že švédské předsednictví s vaší podporou udělá v tomto směru krok kupředu.

To jsou hlavní priority – a plným právem. V příštích šesti měsících je ale třeba udělat mnoho další důležitých prací. Dovolte, abych se zaměřil jen na Stockholmský program, v rámci něhož Komise nedávno předložila smělou vizi, která vztahuje spravedlnost, svobodu a bezpečnostní politiku k občánovi a která vyvažuje bezpečnost a ochranu občanských svobod a základních práv.

Po většinu tohoto desetiletí se Evropská unie účastní vnitřních institucionálních diskusí. Je naprosto nezbytné změnit naši řídicí smlouvu, aby rozšířená Evropská unie byla vybavena pro demokratické a účinné fungování. Doufám, že se v nadcházejících měsících dočkáme ratifikace Lisabonské smlouvy, abychom mohli uvést její ustanovení do praxe a abychom pokračovali dále s naší politickou agendou, kterou jsem právě nastínil.

Je důležité, abychom diskutovali o postupu, ale domnívám se, že ještě důležitější je diskutovat o podstatě. Švédské předsednictví, stejně jako následující španělské předsednictví bude muset dohlížet – doufejme – na složitý přechod na novou smlouvu, na němž se Komise a Parlament budou muset plně podílet.

Evropská unie se neustále proměňuje, od počátečního léčení válkou rozpolceného kontinentu k budování vnitřního trhu, a poté až ke znovusjednocení Evropy. Během těchto uplynulých 50 let Evropa neustále překračuje očekávání, vyvrací pochybnosti. Jsem si jist, že zvládneme rovněž nové výzvy, kterým čelíme:

položení základů k inteligentní zelené ekonomice budoucnosti. Uspějeme tehdy, pokud budeme respektovat základní poučení z půlstoletí evropské integrace – Evropská unie pokročí kupředu, pokud všechny její složky budou spolupracovat v duchu otevřenosti, důvěry a partnerství. Program švédského předsednictví to akceptuje, Evropská komise je připravena podílet se na tom, a jsem přesvědčen, že totéž platí v případě Parlamentu.

(Potlesk)

Joseph Daub, jménem skupiny PPE. – (FR) Pane předsedo, obvykle se na vás neobracím, ale dnes poprvé vám jednu minutu věnuji.

Za prvé, pane Buzku, zdravím vás jako disidenta a jako jednoho ze zakladatelů hnutí Solidarita, jako člověka, který pochází ze Slezska a který nikdy nezapomněl na své kořeny, svou historii a své hodnoty. Skupina Evropské lidové strany (Křesťanských demokratů) je hrdá také na to, že přesvědčila velkou většinu poslanců EP z celého politického spektra – včetně pana Schulze – aby vás zvolili jako mluvčího 500 milionů občanů. Ano, pane předsedo, vaše zvolení je symbolem této otevřené Evropy, této tolerantní Evropy, této politické Evropy prosazované skupinou PPE a většinou našich zde přítomných kolegů.

Pane úřadující předsedo Rady, pane předsedo Komise, očekáváme od vás, že v příštích šesti měsících přeměníte hlavní téma švédského předsednictví v činy – jinými slovy, v souvislosti s dvojí výzvou, kterou představuje hospodářství a změna klimatu, říkáme, že v zájmu překonání krize toho musíme dělat více, postupovat rychleji a plně zavést náš model sociálně tržní ekonomiky. Jsem pevně přesvědčen, že pouze silné hospodářství nám umožní provádět skutečnou sociální politiku, kterou potřebujeme.

Pokud chceme, aby nastalo oživení, a pokud chceme, aby přišlo z Evropy, a nikoli z Asie, jak se předpokládá, musíme nyní rozhodně jednat rychle. Až krize skončí, vítězové budou ti, kteří vsadili na inovaci, na přípravu – stručně řečeno na akci.

V tomto směru skupina PPE mj. navrhuje zvýšit podporu malých a středních podniků, které jsou klíčové pro udržení a vytváření pracovních míst. Kromě toho hospodářská krize vyžaduje – a na tom trvám – aby reagovaly nejen jednotlivé státy, ale aby reagovala Evropa jako taková. Navíc naši spoluobčané jsou o tom přesvědčeni, stačí se podívat na průzkumy veřejného mínění v různých zemích: je o tom přesvědčeno více než 66 % Němců a více než 70 % Evropanů.

Pokud jde o otázku boje proti globálnímu oteplování, skupina PPE od vás, pane Reinfeldte a pane Barroso, také očekává, že budete pracovat více a rychleji. Je úkolem Evropy, aby pod vaším vedením vedla svět do tohoto boje, který zde všichni považují za naléhavou prioritu. A není lepší příležitost něco dělat a věci urychlit, než konference o změně klimatu, která se bude konat v prosinci v Kodani, tedy na našem vlastním území!

Pokud jde o otázku změny klimatu, Evropa nepochybně prokázala, že pokud chce, dokáže jednat. Nynějším úkolem je umět toho využít a přesvědčit ostatní světové velmoci, aby se k nám připojily. Mám samozřejmě na mysli Spojené státy, které musí proměnit slova v činy, ale mám rovněž na mysli rozvíjející se země, ať je to Čína, Indie či Brazílie, které už nemohou přehlížet skutečnost, že se velkou měrou podílejí na globálním oteplování. Švédské předsednictví budeme proto posuzovat podle toho, jakým způsobem se vyrovnává s krizí, a na základě výsledků dosažených v oblasti životního prostředí.

Na závěr bych chtěl dodat, že Evropa musí mít odpovídající orgány, aby mohla důrazně působit na těchto dvou frontách. Poslední rok nám ukázal, že se stejnou smlouvou a se stejnou překonanou zásadou jednomyslnosti bylo možné dosáhnout v Evropě pokroku, ale bylo také možné uváznout na mrtvém bodě. Je to otázka politické vůle, pane Reinfeldte a pane Barroso. Jednejte rychle: to od vás v příštích šesti měsících požaduje skupina PPE. Do švédského předsednictví vkládáme důvěru. Jednejte rychle: to požadovali Evropané, když volili tento parlament, a to jim musíme dát, pokud chceme, aby se za pět let vydali k volbám ve větším počtu.

(Potlesk)

Martin Schulz, jménem skupiny S&D. – (DE) Pane předsedo, pane předsedo vlády Reinfeldte, dámy a pánové, švédské předsednictví přichází v době, která pro orgány EU představuje nový začátek. Nejen tento parlament začíná nanovo. Evropa se nachází v období přechodu mezi Smlouvou z Nice a Lisabonskou smlouvou a – jak všichni víme – je to období nejistoty, během něhož nicméně v Evropské unii a jejích členských státech potřebujeme jasná rozhodnutí v oblasti hospodářské a finanční politiky, v oblasti trhu práce a v otázkách politiky týkající se klimatu.

Hovořil jste o tom a s mnohým z toho, co jste uváděl, souhlasím. Změna klimatu je pochopitelně nejdůležitější otázkou a přiřadil jste jí správný stupeň priority. Jedná se samozřejmě také o to, že krize pracovních míst vyžaduje okamžité a odpovídající řešení. Proto vás prostřednictvím vašeho předsednictví žádáme, abyste vyzvali členské státy, aby k investičním plánům a plánům na oživení hospodářství přistupovaly s větší vážností, než tomu bylo doposud.

Nejvíce ze všeho však potřebujeme ochranu pracovních míst – teď hned, ne až příští rok, neboť pracovní místa jsou v ohrožení tady a teď. Jistota pracovního místa je nesmírně důležitá pro vnitřní stabilitu společnosti. Proto od vás očekáváme, že pracovním místům a jistotě pracovního místa dáte nejvyšší prioritu jakoukoli formou, například spojením ochrany životního prostředí a průmyslové politiky, což je velice rozumné řešení.

K otázce jistoty pracovního místa vám chci, pane Reinfeldte, říci, že to, co vážným způsobem ohrožuje pracovní místa v Evropě a co je dokonce ještě větší hrozbou pro sociální soudržnost, je judikatura Evropského soudního dvora. Jak jste právě sdělil, cestujete hodně po Švédsku a po Evropě. My rovněž a od našich občanů se dozvídáme, že nechtějí Evropu, kde se společnosti přesouvají ze země do země a snižují úroveň mezd. Potřebujeme proto iniciativu z Evropské unie.

(Potlesk)

Potřebujeme tyto iniciativy jako důsledek rozhodnutí Evropského soudního dvora v případech Laval, Viking, Rüffert a Lucembursko. Toto jsou opatření, kterými se vy – a především vy, protože Švédsko je touto chybnou politikou, touto chybnou judikaturou ovlivněno – musíte v průběhu svého předsednictví zabývat.

Musíte se zabývat také další institucionální otázkou, a to jakým způsobem bude jmenována příští Komise. V tomto směru musím konstatovat, že do jisté míry získávám dojem, že nejen vy, ale také všichni vaši kolegové v radě jste byli ovlivněni začátkem nového institucionálního období a nejistotou kolem toho, kterou smlouvu bychom měli ve skutečnosti použít jako základ pro svou činnost, a že nikdo doopravdy neví, kde se nacházíme. Připomíná to trochu Pipi Dlouhou punčochu spisovatelky Astrid Lindgrenové v její vile Vilekule – udělám si svět takový, jaký chci, aby byl. Úžasné!

Jestliže jmenujeme předsedu Komise na základě Smlouvy z Nice, budeme mít 20 komisařů. V tom případě by mě zajímalo, která země nebude mít žádného komisaře. Nato Rada přirozeně řekne „Ne, určitě nechceme způsobit masakr za zavřenými dveřmi. A tak máme výborné řešení – nejprve navrhne komisaře na základě Smlouvy z Nice. Potrvá několik měsíců, než bude Komise ustavena, a do té doby občané Irska odhlasují a budeme mít Lisabonskou smlouvu. Pak můžeme hlasovat o všem možném na základě Lisabonské smlouvy. Skvělé!“

Jsme společenství založené na právu – nebo jsem si to alespoň až dosud myslel – kde základem je platná právní úprava. Platnou právní úpravou je Smlouva z Nice. Mimochodem, je tady někdo, kdo jako strážce smluv musí v první řadě objasnit, který právní základ má být použit. Tím je předseda Komise, ale o této věci jsem od něj neslyšel ani slovo.

Proto bych chtěl naprosto jasně prohlásit, co očekáváme. Můj návrh, pane předsedo vlády, zněl, že byste neměl ihned přijímat oficiální rozhodnutí, ale měl byste nejprve vyslat svého kandidáta do Parlamentu, aby nám sdělil, co chce udělat pro oživení hospodářství, ochranu pracovních míst, pro boj se změnou klimatu, pro zavedení dohody o zaměstnanosti, iniciativy týkající se směrnice o veřejných službách a iniciativy zaměřené na zdokonalení směrnice o vysílání pracovníků a stanovení záruky mezi Komisí a Parlamentem ohledně hodnocení sociálních důsledků iniciativ Komise. Mohli jsme s kandidátem všechno projednat již před několika týdny, a zjistili bychom tak, zda získá v této sněmovně na základě svých návrhů většinu hlasů. Pak jste mohl oficiálně rozhodnout.

Vy jste však zvolil jinou cestu. Řekl jste „Ne, nejprve přijmeme oficiální rozhodnutí a poté vyšleme kandidáta“. Obávám se, že to byla další chyba, a také mám obavu, že tento kandidát, pokud nevyvine značné úsilí, v této sněmovně většinu hlasů nezíská.

(Potlesk)

Chci to říci naprosto jasně, aby v této pravděpodobně nejvýznamnější sporné otázce vašeho předsednictví bylo mezi námi úplně jasno hned od začátku. Očekáváme institucionální srozumitelnost, očekáváme společensko-politický závazek a věřím, že v otázce politiky klimatu budeme s vámi.

Pane předsedo, jen kvůli vám jsem přesně dodržel svou řečnickou dobu. Uvidíte, že za několik vteřin mých šest minut vyprší. Nebudete mě muset kárat – věděl jsem, že to jste měl v úmyslu, a tu radost jsem vám nechtěl udělat.

(Potlesk)

Guy Verhofstadt, jménem skupiny ALDE. – (FR) Pane předsedo, za prvé chci říci panu Reinfeldtovi, že naše skupina Aliance liberálů a demokratů pro Evropu bude plně podporovat priority švédského předsednictví, tzn. ratifikaci Lisabonské smlouvy, která bude, jak předpokládáme, urychleně a v plném rozsahu provedena, přípravu na vrcholnou schůzku o změně klimatu v Kodani, o této prioritě se tu již hovořilo a má naši plnou podporu, a nakonec stockholmský program.

Kromě toho, a to je tématem mého vystoupení, pane Reinfeldte, se chci zabývat otázkou, která zaznívá v každém vystoupení v této sněmovně – otázkou boje proti hospodářské a finanční krizi – a zároveň vám chci říci, že přebíráte vedení Evropské rady ve velice správné chvíli. Je dobré, že Radě předsedá právě Švédsko, protože máte v této oblasti konkrétní zkušenosti. V 90. letech minulého století Švédsko zažilo přesně stejnou hospodářskou krizi, jakou zažíváme dnes v celé Evropě a ve světě. Zažili jste krizi v oblasti nemovitostí. V 90. letech jste zažili také finanční krizi a všechny tyto problémy jste zvládli bezprostředním řešením problémů ve finančním odvětví.

Můj vzkaz pro vás je, že dnes na evropské úrovni musíte jednat přesně stejně, neboť právě to postrádáme. Pokoušíme se bojovat proti hospodářské a finanční krizi 27 různými způsoby v různých zemích, a to nikdy nebude fungovat.

Očekáváme, pane Reinfeldte, že využijete zkušenosti získané ve Švédsku, protože to byl úspěch, na rozdíl od Japonska, které už dlouhou dobu hospodářsky stagnuje. Švédsko se vymanilo z krize, protože jste okamžitě řešili problémy ve finančním odvětví, což se v Evropě v současné době neděje. Uvažuje se, že Spojené království znárodní banky, kdežto jiní – zejména Francie – je rekapitalizují. V Německu se v současné době pracuje na vytvoření „špatných bank“, v zemích Beneluxu se zároveň provádí od všeho trochu. Výsledkem je, že neexistuje žádný jednotný přístup. Spojené státy stabilizují své banky a vyjímají toxické produkty, zatímco my máme i nadále problémy.

Žádám vás proto, abyste využili svých zkušeností a předložili jednotný plán na záchranu finančního sektoru Evropy, který vytvoří základ pro hospodářskou obnovu. Bez něj nikdy k této obnově nedojde, banky nezačnou znovu půjčovat a tak dále. To musí být vaší naprostou prioritou.

jménem skupiny ALDE. – Druhá věc je, že doufáme, že společně s Komisí také předložíte nový plán hospodářské obnovy, protože 27 různých plánů obnovy nepřinese v nadcházejících letech potřebné výsledky. Je naprosto nezbytné, aby se Rada a Komise v této věci společně ujal vedení. Víím, že nyní existuje 27 plánů na obnovu na národní úrovni, ale vidíme, že tyto plány obsahují řadu protekcionistických opatření. Je to váš úkol, pane Reinfeldte, abyste kolegům sdělil, že lepší způsob řešení je společný postup s Komisí, vypracování jednotného plánu obnovy a investice do udržitelné energie a do nové ekonomiky.

Myslím, že se svými zkušenostmi ze Švédska v 90. letech minulého století jste tím správným mužem na správném místě, který udělá to, co jsme dosud neudělali: vymyslí jednotnou strategii Evropské unie pro boj s touto hospodářskou a finanční krizí.

(Potlesk)

Rebecca Harms, jménem skupiny Verts/ALE. – (DE) Pane předsedo, pane Reinfeldte, pane Barroso, můj kolega pan Schulz řekl všechno, co se dá říci o obavách ohledně institucí, které moji skupinu trápí už dlouhou dobu vzhledem k nadcházejícím volbám předsedy Komise. Souhlasíme s tím, co řekl. Chceme, aby celá Komise a všichni pracovníci Evropské unie na nejvyšších místech byli voleni podle podmínek Lisabonské smlouvy, a v tom neustoupíme ani o krok. Chtěla bych však, pane Barroso, využít příležitosti a vysvětlit politické důvody, které stojí za pochybnostmi mé skupiny a za naším přesvědčením, že z politického hlediska nejste způsobilý uskutečnit to, co v současné situaci považujeme v Evropě za nutné.

Vezměte si například často uváděnou nutnost nově regulovat finanční trhy. Měli jsme vrcholné schůzky zemí G8, vrcholné schůzky zemí G20, rozšířené vrcholné schůzky zemí G8, evropské schůzky na nejvyšší úrovni. Jak daleko jsme dospěli? Podíváme-li se na situaci dnes a porovnáme-li ji s hrou Monopoly, kterou všichni známe, banky byly obnoveny, udělaly chybu a nešly do vězení, s veřejným souhlasem pobraly stovky milionů a pak prostě začaly hru znovu. Nemyslím si, že lidé začínají sýčkovat, když říkají, že další katastrofa

je proto nevyhnutelná. Pane Barroso, co se stalo na váš důrazný zásah? Kde jsou vaše reálné výsledky? Žádný důkaz o nich není.

(Potlesk)

Co se týče politiky v oblasti klimatu, víte, že v průběhu celé evropské kampaně se naše Skupina Zelených/Evropské svobodné aliance zasazovala o iniciativu zelený Nový úděl. Jsme pevně přesvědčeni o tom, že je naprostý omyl stavět hospodářské strategie proti strategiím životního prostředí a klimatu, a toho jste se v posledních pěti letech, pane Barroso, opakovaně dopouštěl. Domníváme se, že je to hluboce zakořeněné v minulosti a je nutno s tím skončit. Musíme přemýšlet o hospodářském vývoji udržitelným způsobem a musíme uvést cíle v oblasti ochrany klimatu do souladu s cíli environmentálními. Prospěje to hospodářství a vzniknou stovky tisíc či dokonce miliony pracovních míst. Pan Piebalgs ve své studii znovu prokázal, že v posledních měsících se toto děje v energetickém odvětví. Podle našich zkušeností, pane Barroso, nejste s to zelený Nový úděl předložit.

Souhrnně mohu pouze říci, že pokud jde o ochranu klimatu, Evropané se na mezinárodní scéně v posledních měsících zviditelnili vzhledem ke svému váhání, které v sobě nově objevili – kam až chceme ve snižování cílů skutečně zajít? – a nové šetrivosti, což platí bohužel také pro Švédsko. Založení mezinárodního fondu na ochranu klimatu pro chudší země dopadlo nesmírně špatně. To, že stále ještě nevyšlo najevo, že Švédové například chtějí vzít peníze z rozvojových fondů a dát je do tohoto fondu na ochranu klimatu – to je hra s nulovým součtem a z hlediska chudších zemí je to naprosto nepřijatelné. Musíme s touto novou šetrivostí a novým váháním v Evropské unii rychle skoncovat.

(Potlesk)

Na závěr, pane Reinfeldte, řeknu něco pozitivního. Jsme ochotni se spolu s vámi bít za novou definici Lisabonské strategie a spolupracovat na ní s vámi. Řekl jste, že to zvládnete do konce roku. My vám s tím pomůžeme. Také vás podpoříme, pokud budete chtít udělat více s ohledem na východní Evropu a Rusko, ale zaměření se na skutečnou politiku v oblasti klimatu nesmí být pouze záležitostí novinových titulků, je nutné to také opravit ve švédském programu, v části psané drobným písmem.

(Potlesk)

Michał Tomasz Kamiński, jménem skupiny ECR. – (PL) Pane předsedo, chtěl bych vám v první řadě upřímně poblahopřát k včerejšímu zvolení, ke zvolení skvělého předsedy – nové hlavy Parlamentu. Činím tak, pane předsedo, jak velmi dobře víte, jako polský politik, ale také jako člověk. Vy víte, že díky vám jsem potkal svou ženu a že to stále zůstává tou největší výhrou mého života. Blahopřeji a přeji vám hodně štěstí v práci.

Evropská konzervativní a reformní skupina pozorně vyslechla váš projev, pane předsedo vlády, a jsem rád, že mohu říci, že sdílíme vaše názory na velmi mnoho věcí. Za zvlášť důležité považuji vaše vyhlášení aktivních opatření pro řešení krize. Současná hospodářská krize je tou nejhorší krizí, kterou od 30. let minulého století naše společnost zažila, a vyvolává oprávněné obavy v celé Evropě – v chudších i v bohatších zemích, v zemích na severu i na jihu. Jsem rád, že jste této krizi vyhlásil aktivní boj, a jsem rád, že vidíte priority, které rovněž sdílíme – více svobody pro trh, méně regulace, více hospodářské svobody, větší otevřenost volnému obchodu. Toto jsou recepty na hospodářský růst našeho kontinentu, naší Evropské unie.

Pane předsedo vlády, sdílíme zároveň vaše přesvědčení, že je důležité zabývat se změnou klimatu. Víím, že na tuto otázku máte odvážné názory, a chci vás podpořit, abyste v této oblasti projevil odvalu. Otázka změny klimatu ukazuje velice jasně, že dnes žijeme nejen v jednotné Evropě, ale i v jednotném světě, kde hrozby jsou společné a musí být řešeny účinně.

Jsem velice rád, že jste označil boj proti trestné činnosti za závažný problém Evropské unie. A vzhledem k tomu, že v oblasti trestních novel se Švédsko již stalo velmocí, jsem přesvědčen, že pod vaším vedením dosáhneme úspěchu i v oblasti boje s trestnou činností.

To je nesmírně důležité a jsem rád, že vy a váš ministr zahraničních věcí jste se nedávno zmínili o tom, že se chcete důkladně zaměřit na naše sousedy a udělat si názor, doufám, že příznivý, na rozšíření EU. Nesmíme zapomínat, že za východními hranicemi EU jsou země, které mají právo stát se součástí prostoru demokracie a hojnosti, v němž se v současné době nacházíme.

S politováním musím konstatovat, že je zde však jedna věc, na níž se s vámi moje skupina neshodne. Je to otázka ratifikace Lisabonské smlouvy. V souvislosti s Lisabonskou smlouvou jste hovořil o demokracii – a

to bylo správné. Nesmíme zapomínat, že občané Irska odmítli Lisabonskou smlouvu právě v demokratickém referendu. Jelikož respektujeme demokracii, měli bychom respektovat hlasování občanů Irska.

Pane předsedo, doufám, že se ukáže, že vaše priority, které Evropská konzervativní a reformní skupina z velké části sdílí, jsou příležitostí, která vám umožňuje efektivní vedení Evropské unie a účinné řešení krize představující v současnosti náš největší problém.

(Potlesk)

Lothar Bisky, jménem skupiny GUE/NGL. – (DE) Pane předsedo, pane předsedo vlády Reinfeldte, dámy a pánové, švédské předsednictví představilo ambiciózní pracovní program, který zahrnuje návrh na větší transparentnost. Transparentnost je nutná zejména v boji proti krizi, v níž se právě nacházíme.

Mnoho lidí věří, že krize vznikla daleko od nás, ve Spojených státech, a způsobili ji bankéři, kteří jsou údajně příliš chamtiví. Zdá se, že představitelé vlád v členských zemích EU neměli s krizí nic společného. Jsou v tom nevinné. Ti, kdo se opájejí svou nevinností, nedělají pro boj s krizí nic. Domnívám se, že transparentnost by měla zahrnovat také diskusi o selhání politiky, která ke krizi přispěla, a samozřejmě také diskusi o bankéřích. Transparentnost je v kasinovém kapitalismu v módě.

Velice by nás zajímalo, co se děje se strategií pro Baltské moře, a rád podpořil bych úřadujícího předsedu Rady, pokud by se zaměřil na dialog s Ruskem. Přejeme si také, aby Evropská unie podpořila sliby prezidenta Obamy a prezidenta Medveděva, pokud jde o demontáž jaderných zbraní. Evropská unie by měla tuto novou možnost odzbrojení využít.

Švédské předsednictví chce dále harmonizovat azylový zákon a učinit Evropskou unii přitažlivější pro migrující pracovníky. Azylová politika má být úzce spojena s politikou rozvoje. To je podle našeho názoru dobrá věc, ale na přísně střežených vnějších hranicích Evropské unie, zejména ve Středomoří, každým rokem umírají tisíce lidí, kteří hledají útočiště před pronásledováním, chudobou, přírodními katastrofami a válkami. Nehledě na nákladnou pohraniční kontrolu, sledování a systémy pro shromažďování údajů, což má zabránit nelegálnímu přistěhovalectví, Skupina konfederace Evropské sjednocené levice a Severské zelené levice vyzývá k humánnímu zacházení s uprchlíky a migranty a ke změně hospodářské a obchodní politiky, která by v první řadě umožňovala odstraňovat příčiny, které způsobují, že se lidé stávají uprchlíky.

Švédské předsednictví se zaměřuje na přístupnější trhy práce s cílem zajistit plnou zaměstnanost, a chce proto iniciovat reformy trhu práce a opatření zaměřená na rovnost pohlaví. Také my jsme pro strategii osvědčené pracovní praxe, která podpoří růst mezd a ve všech 27 zemích zavede ze zákona všeobecnou minimální mzdu. Chceme, aby se EU shodla na cílech v otázce minimální mzdy stanovené ve výši minimálně 60 % národní průměrné mzdy, aby se lidé nepropadali do chudoby, když mají placené zaměstnání.

Obzvláště vítám vaše vyjádření o Kypru, a přeji vám mnoho úspěchu při naplňování vašich velkolepých cílů v oblasti klimatu.

Francesco Enrico Speroni, jménem skupiny EFD. – (IT) Pane předsedo, dámy a pánové, ocenil jsem, že švédské předsednictví klade důraz na otázky, které znepokojují naše spoluobčany, naše voliče, a sice životní prostředí a změna klimatu, finanční krize, ochrana pracovních míst a boj proti trestné činnosti, neboť abychom dobře dělali svou práci, musíme být v souladu s těmi, kteří nás volili. Nejsme o nic lepší ani o nic horší než naši voliči, ale jsem pevně přesvědčen, že je důležité řídit se tím, co od nás požadují, a zdá se mi, že je to tak, jak jsem uvedl.

Dále je nutno přeměnit návrhy v konkrétní činy a zde se budeme střetávat, především v rámci postupu spolurozhodování, neboť náš Parlament a vaše Rada stanoví pravidla, která budou řídit život, záležitosti a zájmy našich voličů, a to považuji za základní úkol nás zákonodárců.

Musíme překonat krizi důvěry, která nepochybně existuje. Jejím příznakem je nízká účast ve volbách do tohoto parlamentu, a abychom to zvrátili, musíme jednat plně v souladu s vůlí našich voličů. Musíme se asi také vyhybat srovnávání: vaše země sousedí s Norskem, já žiji poblíž Švýcarska. Tyto země nejsou členy Evropské unie, přesto však se jim daří dobře; mají stejné problémy, ale nejsou na tom o nic hůř než my, a tady je důležité, abychom pochopili a dokázali, že existence Evropské unie má smysl.

Považuji to za velkou výzvu, ale zároveň mám za to, že za pomoci všech můžeme nyní ukázat, že Evropa by neměla být trpěna, ale měla by být příležitostí pro ty, kteří v ní žijí a jsou jejími občany.

Barry Madlener (NI). – (NL) Nizozemská Strana pro svobodu vstoupila do tohoto parlamentu, aby hájila nizozemské občany a vybojovala zpět peníze, které Nizozemsko zaplatilo navíc finančně nenasytné a byrokratické Evropě. Stranu pro svobodu zvolili do tohoto parlamentu nizozemští voliči, aby tak dali najevo, že občané Nizozemska jsou toho názoru, že rozšiřování Evropské unie zašlo již příliš daleko.

Pane předsedo, tento parlament ztrácí čas tím, že reguluje věci, které by si měly určovat samy členské státy. Naše strana se domnívá, že Evropská unie by se měla zabývat pouze tím, co souvisí s hospodářskou a měnovou spoluprací. Nizozemské zájmy nespustíme ze zřetele a švédské předsednictví budeme stále sledovat, neboť pro nizozemské občany nedělá nic. Chcete jen prosadit Evropskou ústavu, kterou nizozemští voliči odmítli a která je z 99 % totožná s Lisabonskou smlouvou. Rovněž necháváte bez povšimnutí nesmírně nákladné přesuny z Bruselu do Štrasburku, které se praktikují každý měsíc. Navíc jste tuto věc ani nezařadil na pořad jednání. Proč ne? Stojí to tisíce milionů eur a jediní, komu se ta myšlenka zamlouvá, jsou zřejmě lidi ve společnosti Ikea, kteří tak mají možnost prodávat stěhovací bedny a další skříně.

Přejeme si také, aby byla okamžitě ukončena jednání s Tureckem. Turecko je islámská země a islámská ideologie je zcela v rozporu s naší západní kulturou. Kromě toho Turecko vůbec není evropskou zemí, je to země asijská, a zároveň by turecké členství stálo občany Nizozemska další hromady peněz. Turecko může být dobrým sousedem, ale do evropské rodiny nepatří. Strana pro svobodu se staví za Evropu suverénních států, ale za švédského předsednictví probíhají další práce na budování federálního superstrátu, kde členské státy rozhodují o svých záležitostech čím dál tím méně. Doufáme proto, že občané Irska budou mít odvahu a v hlasování znovu řeknou Lisabonské smlouvě „Ne“. Irové zde mají příležitost zaznít jako hlas občanů Evropy a jménem Strany pro svobodu se vás chci zeptat, jaké závěry vyvodí švédské předsednictví z výsledku irského referenda.

Fredrik Reinfeldt, úřadující předseda Rady. – (SV) Pane předsedo, dovolu, abych vám všem společně nejprve poblahopřál ke zvolení za předsedy skupin. Ví, že řada z vás byla zvolena na základě velmi silné podpory. Ví například, že v sociálně demokratické skupině byl s velice silnou podporou znovu zvolen Martin Schulz. Důležité je, abyste svou skupinu přesvědčivě zastupovali.

Velice si cením dialogu, který jsme vedli, a konzultace, o jejichž zavedení mě v červnu požádala Evropská rada. Zajišťovala to ministryně EU paní Cecilia Malmströmová. Také já osobně jsem se tomu věnoval, prostřednictvím kontaktů po telefonu i na zasedání, které probíhalo na lodi. Pluli jsme v stockholmských ostrovních vodách, seděli jsme a diskutovali o vzniklé situaci. Byl jsem požádán, abych zjistil, jaká je pravděpodobnost, že José Manuel Barroso, kterého Evropská rada navrhla za předsedu Komise, bude zvolen do druhého funkčního období.

Řada věcí, o nichž jste se zmínili, jsou základní otázky, na kterých chci během švédského předsednictví pracovat. Dovolte, abych řekl, že práce je u nás vždy na prvním místě. Chceme Evropu, kde práci má více lidí. Diskuse musí začít tím, jak toho dosáhnout. Stejně tak, jak poukázal Joseph Daul, se domnívám, že je to záležitost inovace a odborné přípravy, jinými slovy věcí, které v podstatě povzbuzují podnikání a zajišťují zaměstnanost. Podle mého názoru má Martin Schulz pravdu, když říká, že musíme být ostražití, abychom se nestali Evropou, kde soutěžíme na základě nevýhodných podmínek. Tuto diskusi vedeme u nás ve Švédsku a probíhá také po celé Evropě. Mít nízký nebo žádný plat není dobrý start pro boj s konkurencí; přesněji řečeno, pouze s dobrými podmínkami můžeme čelit hospodářské soutěži budoucnosti.

Dovolte, abych se zmínil o některých dalších věcech, které považuji za velice důležité pro vyvedení Evropy z krize. Viděl jsem, jak se Komisi – a podle mě je to důležité – podařilo obhájit zásadu vnitřního trhu v době, kdy se mnozí snaží dosahovat kompromisy a zavádět protekcionismus. Je velice snadné poslouchat ty, kdo se ptají: „Proč jste neuchránili pracovní místa v této určité zemi?“, aniž by chápali, jaké důsledky by to přineslo, kdyby se takto chovali všichni. Kdybychom to udělali, v podstatě bychom udusili volný obchod a možnost přeshraničního obchodu. To, co v podstatě vytváří bohatství a prosperitu, by bylo rychle ztraceno, kdybychom neodolali možnosti protekcionismu. Domnívám se, že ochrana vnitřního trhu a volný pohyb je východiskem pro zajištění pracovních míst.

Velkou důvěru mám rovněž v další věci, o nichž jste někteří z vás hovořili, jako jsou investice do lidských schopností a zajištění mobility na trhu práce. Domnívám se například, že jediná cesta, jak to zvládnout, je právě tento volný pohyb – včetně přeshraničního.

Jak již uváděli Martin Schultz, Rebecca Harmsová a Joseph Daul, myslím, že to je zároveň příležitost bojovat s tím prostřednictvím zeleného trendu a zaváděním hospodářství s nízkou hladinou emisí, o nichž po celém světě hovoříme jako o další cestě ven z krize. Důležité je, jak zvládáme financování a jak investujeme. Chci také říci – v tom se shoduji s Guyem Verhofstadtem – že švédská zkušenost s krizovým řízením v 90. letech

minulého století byla taková, že toho lze dosáhnout pouze regulací veřejných financí. Zjistil jsem, že pokud jsou schodky velké a je nutná změna systému, jsou to právě lidé s nízkými příjmy a lidé nejvíce závislí na úřadech sociálního zabezpečení, na které se nemyslí. Rozumné nakládání s veřejnými financemi je proto dobrou politikou pro lidi, kteří jsou chudí nebo přežívají ze dne na den.

Pokud jde o otázku klimatu – což je hlavní otázka, na níž před vrcholnou schůzkou v Kodani pracujeme – konstatuji, že ještě zbývá hodně práce, to je pravda. A čas se krátí.

Rebecca Harmsová chci říci, že u nás ve Švédsku není zvykem, abychom za své závazky pomáhat byli kritizováni. Průměrná částka vynaložená v Evropě na tyto závazky činí 0,4 % hrubého domácího produktu. Švédsko je zcela výjimečné v tom, že na rozvojovou pomoc jde jedno procento našeho hrubého domácího produktu. Podle mě spolu tyto věci souvisejí. Udělali jsme si vlastní kontrolu pod vedením našeho ministra pro pomoc v rámci iniciativ OSN. Při tom jsme zároveň přesně určili, jak musíme při své činnosti v rámci rozvojové pomoci zohlednit změnu klimatu. Nelze provádět rozvojovou pomoc, aniž by se při tom brala v úvahu změna klimatu a její dopad na chudé části světa. Proto není možné tyto otázky oddělit a říkat, že toto je politika rozvojové pomoci a toto je politika v oblasti klimatu – přesněji řečeno obě spolu souvisejí a musí být v souladu.

Pokud jde o smlouvy, chtěl bych říci Martinu Schulzovi, že mým úkolem je zajistit, aby zde v obtížné době fungovalo efektivní evropské vedení. Musíme umět odpovědět občanům, kteří si přejí, abychom přijali opatření pro potírání finanční krize a pro otázky klimatu. Všichni jsme politicky činní a víme, že v oblasti politiky, pokud pozornost zaměřujeme dovnitř a diskutujeme o jménech a vůdčích schopnostech, to naši občané vnímají tak, že se k nim obracíme zády. Jsme zaměřeni dovnitř.

Proto ve své funkci udělám, co budu moci. Tímto úkolem mě pověřila Evropská rada s ujištěním, že naše spolupráce a náš respekt pro integritu Evropského parlamentu jsou spojeny – ať již na základě Smlouvy z Nice či Lisabonské smlouvy – při jednoznačném návrhu našeho kandidáta na funkci předsedy Komise. Pokud jde o José Manuela Barrosa, je důležité zmínit se o tom, že v Evropské radě měl jednomyslnou podporu, že jako kandidát byl velmi dobře známý a voličům se představil již před volbami. Přirozeně, že pro mě bylo snazší konat – pochopitelně jsem při tom respektoval skutečnost, že Evropský parlament bude mít možnost, až se budete cítit připraveni přijmout rozhodnutí, aby kandidáta navrženého Evropskou radou schválil, nebo odmítl. Mezitím je čas na diskuse, které José Manuel Barroso, jak je mi známo, již zahájil, čas na vedení dialogu o vývoji evropské politiky v příštích letech. Věřím, že toto už může být nyní schváleno na základě uzavřené dohody. Právě to evropské voliči nyní očekávají a nám to umožní pevné společné jednání.

José Manuel Barroso, předseda Komise. – (FR) Pane předsedo, zazněly některé důležité otázky; pokusím se na ně velmi stručně odpovědět.

Nejprve důležitá otázka pana Schulze týkající se smluv. Poukazoval zejména na úlohu Komise jako strážce smluv. My v Komisi jsme přesvědčeni, že platné smlouvy by měly být respektovány. Platnou smlouvou je Smlouva z Nice. Vy všichni, kdo tu právě sedíte, jste byli zvoleni na základě Smlouvy z Nice. Je zřejmé, že pokud se nyní bude volit předseda Komise, bude zvolen jako vy, podle Smlouvy z Nice.

Doufám však, že budeme mít k dispozici Lisabonskou smlouvu. Bude nutno provést potřebné úpravy ve složení Parlamentu, které bude podle Lisabonské smlouvy už jiné, neboť dojde k určitým změnám, a totéž bude nutno provést v případě Komise. Přesto však se Evropská rada řídila všemi aspekty vaší zprávy – Dehaenovy zprávy – která byla přijata valnou většinou. K tématu Evropské rady, předtím než oficiálně vyhlásila své rozhodnutí, vedly konzultace, při kterých se vzal v úvahu – a to je skutečně poprvé – také výsledek evropských voleb, nemluvě o tom, že zde byl kandidát podporovaný politickou silou.

Nyní je třeba získat souhlas Evropského parlamentu. Chtěl bych dnes zopakovat to, co jsem již uvedl v dopise zasláném předsedovi Evropského parlamentu: jsem připraven diskutovat o obsahu stanov pro příští Komisi s kteroukoli politickou skupinou, která o to projeví zájem. V každém případě je to moje stanovisko, pokud jde o institucionální otázky.

Na politické úrovni bych chtěl zdůraznit velice důležitou věc. Domnívám se, že je důležité, aby volba předsedy Komise navázala na demokratické volby, které proběhly, tedy na vaše volby. Byli jste zvoleni na základě Smlouvy z Nice a podle mého názoru by předseda Komise měl mít také tuto legitimitu, která by do jisté míry měla z těchto demokratických voleb vyplývat.

Navíc, vzhledem k hospodářské a finanční krizi – a já se domnívám, že ti, kteří jsou pro silnou Evropu a kteří si přejí silnou Komisi, budou bezpochyby souhlasit – bychom teď neměli ponechat otázku předsednictví Komise nevyřešenou a čekat na konečnou ratifikaci Lisabonské smlouvy, kterou si všichni přejeme –

přinejmenším si to přeje většina z nás – když nevíme, kdy tato smlouva vstoupí v platnost. Nezdá se mi příliš moudré v době hospodářské a finanční krize a v době, kdy nás čekají důležitá jednání v Kodani, ponechávat Evropskou komisi a její předsednictví ve stavu nejistoty. Ať je tomu jakkoli, je na Evropském parlamentu, aby rozhodl, a já jsem připraven zahájit demokratickou diskusi, stejně jako jsem to již udělal před pěti lety.

předseda Komise. – Ke druhé otázce ohledně financí a hospodářství a toho, co řekl pan Verhofstadt: všichni můžeme mít větší ambice a dovolu, abych k tomu dodal, že vaše cíle sdílím. Nemůžeme ale říci, že jsme nepřijali evropský hospodářský program obnovy, což bylo maximum, co naše členské státy schválily.

Evropská komise navrhovala více, ale naše členské státy přijaly tuto podobu. Chci vás upozornit, že některé členské státy – které na začátku této krize nebyly bez vlivu – navrhovaly postupovat bez jednotného plánu. Některé další navrhovaly fiskální stimul ve výši 1 % a Evropská komise okamžitě přišla s návrhem na 1,5 %, a automatické stabilizátory byly ve skutečnosti přibližně 5 %. Kromě toho jsme přijali důležitá rozhodnutí, pokud jde o podporu platební rovnováhy pro některé členy z oblastí mimo eurozónu, a také některé iniciativy na celosvětové úrovni.

Můžete se tedy spolehnout na to, že Komise udělá vše, co bude v jejích silách, aby posílila evropskou úroveň a společný přístup, o tom nemějme žádných pochyb. Buďme však k sobě upřímní: nejsme Spojené státy americké – nejsme sjednocený národní stát – a tak se samozřejmě nacházíme v různých situacích. Nemůžete požadovat to samé po Německu a Lotyšsku. V Evropě máme země, jimž je poskytována podpora platební bilance, a tak pochopitelně nemůžeme mít jeden univerzální přístup pro všechny. Musíme mít společný přístup, který však zohledňuje specifika jednotlivých států, protože to je současná evropská realita, se kterou se budeme potýkat i v blízké budoucnosti.

Máme především národní rozpočty. Stejně jako vy se proto domnívám, že pro zvládnutí krize a dosažení takového rozumného zeleného růstu, jaký si přejeme, potřebujeme koordinovanější evropský plán, ale zároveň musíme připustit, že máme 27 národních rozpočtů, že máme 27 ministrů financí, že kromě naší Evropské centrální banky máme 27 národních bank a je velmi důležité, abychom posílili euro a měli k dispozici udržitelné hospodářské a finanční politiky. Pokud tomu tak nebude, ohrozíme tím euro, jeden z největších úspěchů evropské integrace.

Nakonec k otázce týkající se změny klimatu, ještě jednou opakuji, vždy můžeme mít náročnější cíle. Ale já osobně jsem považoval za velice důležité, že pan předseda vlády Reinfeldt se mnou byl nedávno v L'Aquila, kde jsme slyšeli generálního tajemníka Organizace spojených národů, jak říká: „Vy jste tahounem světa“. Vždy můžeme mít náročnější cíle, ale Evropská unie stojí v čele celosvětového boje proti změně klimatu.

Nikdo nemá větší ambice než my, a tak bych zřejmě čekal alespoň slovo uznání za práci, kterou tato Komise společně s našimi členskými státy odvedla. Pokusme se nyní přesvědčit další, protože ty další potřebujeme – jelikož problém změny klimatu není jen evropským problémem, je to problém celé naší planety. Jsem přesvědčen, že s vaší podporou můžeme na konferenci v Kodani dosáhnout úspěchu.

(Potlesk)

Gunnar Hökmark (PPE). - (SV) Pane předsedo, jako Švéd s hrdostí poslouchám, jaké jsou priority švédského předsednictví, a jsem hrdý také na to, že zde mohu opět uvítat předsedu vlády Švédska.

Před námi stojí velké výzvy. Máme za sebou 20 let úžasné, zázračné proměny Evropy, a v důsledku toho máme nyní za předsedu Evropského parlamentu jednoho z dřívějších představitelů hnutí za svobodu Solidarita. Právě ideály, jak je demokracie, svoboda, právní stát a tržní ekonomika, nám umožnily 20 let úžasného rozvoje.

Nyní žijeme v době změny s novou smlouvou, s problematikou klimatu, která vyžaduje důslednou politiku s celosvětovým dopadem, a v době hospodářské krize. Je proto důležité, abychom měli předsednictví, ale také parlament, schopné zajistit stabilitu veřejných financí, stabilitu vnitřního trhu a stabilitu, pokud jde o otevřenost vůči obchodu a přeshraniční pohyb, které nám mohou pomoci dostat se ven z krize.

Chtěl bych posunout tento výhled o krok dále. Rozhodnutí, pro která nyní prostřednictvím švédského předsednictví a v tomto parlamentu připravujeme cestu, také určí, jak bude vypadat Evropa a Evropská unie po této krizi – jakou dynamiku budeme mít na finančních trzích, jakou budou mít důvěru a jak budou spolehlivé, jaký prostor budeme mít pro inovaci a podnikání, pro investice a pro nová pracovní místa.

Pokud volby do Evropského parlamentu něco ukázaly, tak to, že občané Evropy chtějí méně byrokracie a regulace a větší otevřenost – přes hranice a vůči vnějšímu světu. Právě tato otevřenost bude klíčová pro to,

aby se Evropa mohla stát vůdčí silou, pokud jde o hodnoty, které před 20 lety začaly měnit Evropu a k nimž můžeme přispět také ve světovém měřítku.

(Potlesk)

Marita Ulvskog (S&D). - (SV) Pane předsedo, nejprve bych chtěla poděkovat švédskému předsedovi vlády za jeho vystoupení, v němž nás seznámil s tím, čemu se on a jeho vláda chtějí v příštích šesti měsících věnovat.

Víme, že jsme v obtížné startovní pozici; krize je hluboká. Jde o pracovní místa, o dramaticky se prohlubující rozdíly, o generaci mladých lidí, kteří vycházejí ze škol mají problém s nezaměstnaností, a samozřejmě o krizi životního prostředí a klimatu.

To popisoval také předseda vlády pan Reinfeldt, ale překvapivé jsou závěry. Jako hlavní téma švédského předsednictví nebyla zdůrazněna otázka pracovních míst či investic, nýbrž schopnost členských států dodržet rozpočtovou disciplínu. Počet nezaměstnaných v EU se blíží 27 milionům a nejzřetelnější vzkaz švédského předsednictví zní: rozpočtová disciplína. To je nejen nesprávné, ale také znepokojující.

V této oblasti strana pana Reinfeldta – v rozporu s tím, co zde již dříve zaznělo – přichází s jakýmsi obrovským balíkem z historie domácí politiky. Poslední švédská konzervativní vláda přivedla Švédsko k rozpadu hospodářství a sociálně demokratická vláda pak musela strávit 10 let napravováním našich veřejných financí. Nemůžeme však dopustit, aby v době vážné krize staré nedostatky v domácí politice určovaly agendu celé EU. Jsou zapotřebí značné investice do pracovních míst, vzdělávání a zelené změny – nikoli nasadit podvyživeným ekonomikám dietu prostřednictvím rozpočtové disciplíny.

Také John Monks, generální tajemník Evropské konfederace odborových svazů, vyjádřil znepokojení nad tím, že sociální rozměr švédského předsednictví má tak malou prioritu. „Především hezká slova,“ prohlásil pan Monks, „velice málo, pokud jde o reálné plány.“ Moje skupina tyto obavy sdílí a sem patří také odborová práva pracujících, jak uvedl ve svém projevu Martin Schulz. Podmínky pracujících se zhoršily po rozsudku ve věci Laval a po rozhodnutích ve věci Viking, Rüffert a Lucembursko. Jejich práva byla oslabena.

To, co já a moje skupina požadujeme od švédského předsednictví, je jednoznačný závazek, že odborová práva pracujících v EU budou plně obnovena. Odborová práva musí mít přednost před volným pohybem. To musí být nanejvýš jasné. Nechceme žít v Evropě, kde se na krizi reaguje rozpočtovou disciplínou a konfrontací. Chci se zeptat nového předsedy, pana předsedy vlády Reinfeldta, zda je tato věc také součástí agendy.

Marielle De Sarnez (ALDE). - (FR) Pane předsedo, máme před sebou dvě témata. Prvním tématem je krize. Jak každý ví, potřebujeme soudržnou a společnou reakci na hospodářskou a sociální krizi, a tedy evropský plán obnovy na zvýšení investic a podporu zaměstnanosti. Evropa musí dnes skutečně dokázat, že si pozorněji všímá našich spoluobčanů a je jim blíže, když se teď potýkají s problémy. Musí zintenzivnit pomoc těm, na které krize dopadá. Z tohoto pohledu je situace naléhavá.

Druhým tématem je posléze nový model rozvoje, který musí vzejít z konce krize. Musí to být model jednodušší, spravedlivější a udržitelnější, který zajistí, aby finance sloužily opravdu hospodářství, které rozvíjí nové formy solidarity mezi Evropany, zohledňuje sociální a environmentální výzvy v mezinárodním obchodu a radikálně mění naše vztahy s nejméně rozvinutými zeměmi světa, a tady mám na mysli zejména Afriku.

Kromě těchto dvou hlavních témat je zde demokratický požadavek, který se týká procesu, za nějž odpovídáte vy jako švédské předsednictví. Cecilia Malmströmová – jsem ráda, že ji dnes mohu přivítat – ví lépe než kdokoli jiný, že mezi Smlouvou z Nice a Lisabonskou smlouvou existují určité důležité rozdíly, pokud jde o postup jmenování: na jedné straně prostá většina a na druhé straně kvalifikovaná většina, na jedné straně jmenování a na druhé straně navržení kandidáta a různý počet komisařů v závislosti na smlouvě. Pokud jde o mě, opravdu vás žádám, abyste zajistila respektování ducha a litery smluv. To spadá do vaší kompetence a je to velice důležité pro důvěryhodnost našich orgánů. Předem vám děkuji.

Carl Schlyter (Verts/ALE). - (SV) Pane předsedo, blahopřeji vám k vašemu zvolení. Nejprve chci pochválit vládu za přijetí konkrétního závazku ohledně Baltského moře a doufám, že zde dosáhneme pokroku. Také jste znamenitě hovořili o změně klimatu. A teď se samozřejmě těším, že tato rétorika bude převedena do praxe. Často říkáte, že Evropa a Švédsko zodpovídají pouze za malé množství světových emisí, ale pokud jsou členské státy EU domovem pouhých 8 % světové populace a zodpovídají za 30 % emisí, pak je také naší povinností brát velkou část činnosti v souvislosti s klimatem vážně. A zde postrádám konkrétní informace.

Jak hodláte naložit se směrnicí IPPC o průmyslových emisích? Jak hodláte řešit nelegální těžbu dřeva? Jak hodláte řešit normy energetické účinnosti pro budovy a jak se hodláte vypořádat s tím, že u letadel se mění emisní normy, a zároveň se dopravci vyhýbají placení 14 miliard EUR za energetickou daň, kterou by měly zaplatit?

Chtěl bych se ještě zmínit o otázce stockholmského programu a otázky Acta. Pokud jde o Acta, musíme zde zajistit otevřenost. Německý ústavní soud prohlásil, že země musí mít větší vliv, že parlamenty musí mít větší vliv. Při jednání o Acta potřebujeme otevřenost. Nemůžeme jednostranně zavést dohled. Totéž platí pro moje rodné město a stockholmský program. Necht' se stane symbolem spojeným s přechodem EU od posedlosti terorem k lidským svobodám a právům a s posílením práva na azyl a na ochranu soukromí. Pak dosáhneme pokroku.

Vicky Ford (ECR). - Pane předsedo, chci poblahopřát švédskému předsednictví k zařazení hospodářských výzev mezi priority. Zatímco zažíváme hospodářskou nejistotu, naše schopnost čelit jakýmkoli dalším výzvám se zjevně snížila. Správně jste jako prioritu stanovili nutnost oživení veřejných financí. Mimořádně vysoká míra veřejného dluhu totiž představuje velké a dlouhodobé ohrožení, a pokud se tím nebudeme nyní zabývat, může nás provázet po několik desetiletí. Ozdravení finančních institucí je však zároveň klíčem k opětovnému získání důvěry spotřebitelů a k návratu hospodářského růstu, nemluvě o peněžích daňových poplatníků.

V rámci svých priorit diskutujete o důležitosti dohlížecího rámce. Doplnila bych, že klíčová je srozumitelnost regulace. Tato průmyslová odvětví jsou, jak všichni víme, celosvětová. Kapitál, talent a individuální podnikavost jsou velice proměnlivé. Potřebují funkční a vymezený legislativní rámec, stanovení legislativních priorit a příslušné konzultace.

Vítám váš závazek spolupracovat se zeměmi G20, protože pokud ztratíme krok a budeme postupovat jednostranně v rámci EU, riskujeme nejen to, že konkurenčně znevýhodníme dlužníky a investory, ale také způsobíme, že se průmyslová odvětví přesunou mimo...

(Předseda řečníci přerušil.)

Eva-Britt Svensson (GUE/NGL). - (SV) Pane předsedo, nejprve vám samozřejmě chci poblahopřát k vašemu jmenování předsedou a zároveň vám děkuji za zajímavou výměnu názorů, kterou jsme spolu vedli ve volebním období. Pane předsedo, vážené kolegyně, vážení kolegové, děkuji vám za objasnění programu předsednictví. Jsem přesvědčena, že pokud jde o organizaci, švédské předsednictví bude velice úspěšné a že bude skutečně příkladně zajišťováno příslušnou švédskou státní správou.

Z politického hlediska přirozeně sdílím názor předsednictví ohledně dvou hlavních krizí – hospodářské a klimatické – a tyto otázky mají samozřejmě prioritu. Kde však je analýza? Hospodářská krize a krize klimatická nebyly předurčeny osudem. Tyto krize mají svůj počátek v přijatých politických rozhodnutích. To je dobrá zpráva, neboť to znamená, že tyto krize můžeme prostřednictvím politických rozhodnutí také řešit – ale ze strany předsednictví nevidím žádnou známku, že by se politiky změnily. Jedná se o stejnou hospodářskou politiku, která nezohledňuje sociální či environmentální hlediska.

To, co já a mnoho našich občanů v programu hledáme, jsou práva pracujících, na něž se zaměřila pozornost po přijetí soudních rozhodnutí, a sociální otázky, na něž se nerýsují žádné odpovědi. Také jsme se nedozvěděli nic o pověstné progresivní politice rovnosti. Pokud jde o stockholmský program, vytvoří prý jistotu, ale v praxi se začíná projevovat stát Velkého bratra, který ohrožuje soukromí jednotlivců. V tomto programu nemůžeme v žádném případě přistoupit na omezení azylových práv či omezení našich práv jako svobodných občanů. Potřebujeme humánní azylovou a přistěhovaleckou politiku.

Timo Soini (EFD). - (FI) Pane předsedo, dámy a pánové, Švédsko vždy respektovalo lidská práva a demokracii.

Před nějakou dobou občané Švédska hlasovali proti přijetí eura a vy jste to rozhodnutí respektovali, ačkoliv vy sami jste byli důrazně pro přijetí. Proto je velice zvláštní, že Irsko by mělo nyní urychleně hlasovat ještě jednou o úplně stejné smlouvě.

V severských zemích, tedy i ve Švédsku, je zvykem respektovat hlas lidu. Přeji vám hodně štěstí a úspěchu při zvládání výzvy, která je nyní před vámi. Doufám, že budete respektovat ty nejlepší hodnoty severské demokracie, ovšem nikoli pod nátlakem, nýbrž na základě spolupráce.

Mám velkou radost, že jste se zmínil o Baltském moři a v této věci máte moji plnou podporu. Baltské moře má problémy, pomalu umírá a musí být zachráněno. Chybí zde však Severní dimenze a já doufám, že se budete snažit, abyste ji prosadil, ačkoliv jste se o tom nezmínil.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Pane předsedo, potřebujeme revoluci v demokracii. Potřebujeme odvážné demokraty a v tomto novém období naléhavě potřebujeme energetickou, demokratickou a skutečně účinnou Evropu.

Tvořiví umělci a zejména nezávislí spisovatelé budou mít za úkol určovat hodnoty této nové Evropy. Jejich necenzurovaná představivost dokáže vrátit byrokratického džina, který se snaží zničit demokracii, zpět do lahve. Vždyť přece za zrodem společenské změny leží burcující myšlenky. Ti, kdo mohou nabídnout vidinu naděje, díky níž budou moci proniknout do myslí lidí – a Švédů v tom v minulosti byli obzvlášť dobří a v tomto ohledu mám naprostou důvěru ke své bývalé kolegyni Cecilii Malmströmové – mohou také vyvolat zájem lidí o společensko-politické otázky.

Takto jsem záměrně formuloval poslední odstavec své nové knihy na začátku nedávné předvolební kampaně, která přinesla závažné změny a k níž se pojí velké naděje, že vy, zejména vy ze Švédska, se svou velkou demokratickou tradicí a transparentností nyní rozpoznáte znamení doby. Nejenže čelíme hospodářské krizi – a zde Švédové prokázali svou šikovnost, neboť se jí do značné míry vyhnuli – ale musíme se také vypořádat s nebezpečnými pravicovými tendencemi. Jsem proto pevně přesvědčen, že my demokraté musíme společně hájit skutečnou transparentnost a především musíme stát při sobě v boji proti extrémní pravici.

PŘEDSEDAJÍCÍ: pan PITTELLA

Místopředseda

Corien Wortmann-Kool (PPE). – (NL) Srdečné díky za náročné plány, které jste pro příštích šest měsíců připravili. Mohu říci, že toho od vás očekáváme mnoho, protože od samého počátku máte pověst bojovníků za evropskou integraci a naše evropské hodnoty. Je důležité, aby řešení, která předkládáme a na kterých pracujete, abyste nás vymanili z této hospodářské krize, posílila naše sociálně tržní hospodářství.

Je také důležité, aby tato opatření nebyla ku prospěchu našich občanů jen dnes a zítra, ale aby zajistila i budoucnost našich dětí. Proto je také velmi důležité pokračovat v budování udržitelného hospodářství a v předcházení změně klimatu. Je dobře, že tyto otázky ve svém programu tak upřednostňujete. Upřímně doufám, že vaše úsilí v těchto oblastech pomůže sblížit členské státy a že se vám při přípravě kodaňské konference také podaří přimět největší hráče na světové scéně k tomu, aby při hledání řešení změny klimatu skutečně hráli svou úlohu.

Pane předsedajícím, sociálně tržní hospodářství je důležité, i pokud jde o udržitelné veřejné finance, protože schodky veřejných financí vytvářejí zátěž pro příštích generací. Proto je důležité dodržovat Pakt o stabilitě a růstu a je také dobře, že jste to tak výslovně vyjádřil.

Pane předsedajícím, je to ironie, ale finanční krize přiblížila Island Evropské unii. Doufám, že švédské předsednictví bude vůči Islandu vstřícné, ale že se i důsledně postará o to, aby Island splnil požadavky na přistoupení a dodržel své závazky týkající se evropských právních předpisů a závazky vůči členským státům.

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Pane předsedajícím, pane předsedo vlády, doufám, že mi v této souvislosti dovolíte hovořit zejména ke Carlu Bildtovi, protože bych se nejprve rád dotkl tématu rozšíření, zejména na Balkánu.

Zmínil jste, že tento proces rozšíření bude pomalejší, než by si mnoho lidí na obou stranách přálo. Je však velmi důležité dávat jasné signály. Od švédského předsednictví zejména očekávám, že zejména lidem v jihovýchodní Evropě pomůže překonat problémy, kterým čelí (včetně problémů mezivládních), aby mohli cítit naději, že jejich cesta do Evropy nebude zablokována, ale že bude možné dosáhnout dalšího pokroku, i když to možná bude trvat o něco déle. Tyto země však samozřejmě musí provést nezbytné přípravy.

Zadruhé bych chtěl zmínit další téma, o kterém jste hovořil, jmenovitě otázku restrukturalizace hospodářství a propojení hospodářské politiky a životního prostředí. Již bylo řečeno, že v této věci máte naši plnou podporu. Jsem přesvědčen, že se jedná o důležitý úkol pro Evropu. Je pravda, že v tomto ohledu stojíme v čele, musíme toho však udělat ještě mnoho. Současné roste i nezaměstnanost. Míra nezaměstnanosti, které jsme dnes v Evropě svědky, dosud nedosáhla svého maxima. Bohužel se ještě zhorší.

Proto je mimořádně důležité zmínit další rozměr, rozměr sociální, protože širokou podporu pro zelenou restrukturalizaci našeho hospodářství získáme pouze v případě, že budou lidé mít pocit, že jsou brány vážně i jejich sociální potřeby a požadavky.

Zejména severské země mají řadu dobrých příkladů aktivní politiky trhu práce. Ani jako Evropská unie ani jako jednotlivé členské státy nejsme schopni vytvářet pracovní místa, ale můžeme pomoci lidem, kteří o své pracovní místo přišli, práci znovu co nejrychleji najít. To máme na mysli pod pojmem sociální Evropa – tuto aktivní politiku trhu práce, kterou v jednotlivých členských státech potřebujeme a o které musí Evropská unie, a zejména Rada vysílat navenek jasný signál. Zelená restrukturalizace hospodářství nakonec povede k nižší, a nikoli vyšší nezaměstnanosti. Právě to všichni požadujeme.

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Pane předsedající, pane úřadující předsedo Rady, rád vás tu vidím! V této bouřlivé době existuje mnoho problémů: závažná hospodářská recese, nejistota ve věci Lisabonské smlouvy a nadcházející jednání na konferenci o klimatu v Kodani. Máte toho před sebou hodně.

Pane předsedo vlády, jen několik důležitých věcí. Musíte také své kolegy v Radě přesvědčit, že protekcionismus je ohavnost. Síla Evropské unie spočívá v jejích otevřených hranicích a volném obchodu. Státní dotace pro záchranu automobilového průmyslu nejsou správným řešením. Finanční krize volá po novém globálním pořádku, předpisy však musí být vyvážené a nesmí překračovat jisté meze. Letos na podzim, jak zde již někteří zmínili, se Evropská unie musí přiblížit řádné azylové politice. Energetická politika, jak někteří uvedli, vyžaduje realismus i solidaritu. Žádné nové krize s dodávkami plynu, žádnou jednostrannou závislost. Ve volební kampani byl důležitou otázkou internet. V této oblasti nese Švédsko velkou odpovědnost za to, aby dovedlo tzv. telekomunikační balíček k úspěšnému závěru. I ve virtuálním světě musí platit právní předpisy.

Doufal jsem, že Parlament na tomto zasedání schválí jmenování Josého Manuela Barrosa předsedou Komise na další pětileté období. Nyní se tak nestane, a to je mi líto. Ted' není doba na to, aby EU věnovala svůj čas institucionálním bojům o moc. Nyní je doba pro politické vedení a elán.

Euro prokázalo svou sílu. Kdy budeme podle předsedy vlády ve Švédsku připraveni stát se plnými členy Evropské unie a mít euro i ve svých kapsách? Děkuji vám, a jak v naší straně říkáme: hodně štěstí!

Satu Hassi (Verts/ALE). – (FI) Pane předsedající, dámy a pánové, Švédsko nyní nese obrovskou odpovědnost za budoucnost lidstva. Pane předsedo vlády Reinfeldte, zcela správně jste hovořil o krizi klimatu.

Víme, že technologie potřebná pro nadcházející desetiletí existuje a že je k dispozici za spravedlivou cenu, největším problémem však je to, že ochrana klimatu je úkolem neuvěřitelně náročným na spolupráci všech lidí. Bohužel jsou nyní probíhající jednání spíše jakousi kombinací hry na schovávanou a soutěže v sebechvále.

Evropská unie musí mít odvahu předložit návrh týkající se nejen snížení vlastních emisí EU, ale i zásady sdílení zátěže, kdy všechny průmyslové země splní snížení emisí podle pokynů Mezivládního panelu pro změnu klimatu (IPCC). Nejdůležitější je, abychom dosáhli cílů v oblasti snižování emisí stanovených pro rok 2020. Zadruhé je třeba si uvědomit, že rozvojové země nebudou schopny se přizpůsobit systému přiměřených mezních hodnot emisí, pokud jim finančně nepomůžeme na zcela nové úrovni, a Evropská unie by měla být schopna předkládat návrhy i v této věci.

Ryszard Antoni Legutko (ECR). – (PL) Pane předsedo vlády, velmi pozorně jsme vyslechli váš projev a chtěli bychom vyjádřit naději, že nejdůležitější body programu budou úspěšně provedeny.

Chtěl bych však upozornit na tři velké úkoly. Prvním z nich je evropská solidarita, která je zvláště důležitá v době finanční krize. Nemůžeme dovolit, aby docházelo k situacím, v nichž se s některými evropskými zeměmi zachází nerovným způsobem. Nemůžeme akceptovat situace, kdy je některým dovoleno dotovat své odvětví bankovníctví a jiní jsou kritizováni za pokus o posílení svého odvětví loďařství. To není solidarita, to je pokrytectví.

Zadruhé nás těší, že strategie pro region Baltského moře je jednou z priorit švédského předsednictví. Jedná se o důležitou oblast makroregionální spolupráce. Baltský ekosystém by měl být chráněn před riziky, jako je velmi nebezpečný a také z finančního hlediska absurdní projekt Nord Stream. Je třeba zmínit i potřebu diversifikace zdrojů energie.

Zatřetí si připomeňme, že Moskva se neomezuje jen na uzavření kohoutku, jak zjistila Gruzie. Doufám, že když se Švédsko na příštích šest měsíců chopí kormidla Evropské unie, bude stejně rozhodné, jako ministr Carl Bildt, který odsoudil ruskou agresi vůči Gruzii. Jsem si jist, že švédské předsednictví se s těmito výzvami vyrovná. Může počítat s naší podporou.

Morten Messerschmidt (EFD). - (DA) Pane předsedající, při čtení pracovního programu švédského předsednictví mě zarazily dvě věci. První jsou všechny sliby o tom, jak bude Evropská unie využita k vytvoření lepšího hospodářství pro řešení problémů klimatu a dalších, ale bez jediného slova o problémech, které Evropská unie vytváří na našich trzích práce, o problémech, které vytváří v našem odvětví rybolovu, v naší ekonomice v souvislosti s bojem proti trestné činnosti, a tak bych mohl pokračovat. To je první zásadní zjištění, které můžeme při čtení švédského pracovního programu učinit – že EU představuje jen řešení a že EU není problém. To vypovídá více o švédském předsednictví nežli o Evropské unii. Druhou věcí je to, že v programu není ani zmínka o skutečnosti, že druhý říjen bude jedním z nejvýznamnějších dnů v celé historii Evropské unie a že se tak stane během švédského předsednictví. Samozřejmě mám na mysli druhé referendum. Není tam ani slovo o tom, co švédské předsednictví učiní, aby byly tzv. záruky, které byly dány irskému lidu, jako takové též dodrženy. Viděli jsme, jak byli lidé oklamáni – oklamáni ve věci referenda a ve věci demokracie. Co švédské předsednictví udělá, aby zajistilo, že k tomu nedojde znovu?

Werner Langen (PPE). – (DE) Pane předsedající, pane úřadující předsedo Rady, pane předsedo Komise, chtěl bych přivítat Švédy a osobně jim poblahopřát k tomu, že, jak pan předseda vlády řekl, po dlouhém procesu konečně našli svou cestu do Evropy. Velmi nás těší, když vidíme, že dnes patří Švédové k nejlepším Evropanům.

Představili jste svůj program, který je velmi náročný. Rád bych vás ale požádal, abyste zvážili, zda bude mít Švédsko odvahu na to, aby zvláště po zkušenosti s krizí finančního trhu přikročilo k přijetí eura, zvláště když jste říkal, že Pakt o stabilitě a růstu je třeba dodržovat. Vy samozřejmě nemáte žádnou doložku o neúčasti jako například Spojené království a Dánsko a splňujete nyní všechny podmínky. Budete mít odvahu během svého předsednictví dále stabilizovat Evropu a stát se členem eurozóny?

Pane předsedo vlády, souhlasím s tím, že vaší prioritou je politika klimatu a strategie pro region Baltského moře, ale pokud jde o váš písemný program, mám jednu prosbu: věnujte prosím více pozornosti, než kolik je jí v návrhu, boji s krizí finančního trhu. Žádný další projekt nebude mít šanci, pokud nebude krize na finančních trzích a v hospodářství vyřešena co nejrychleji. K tomu potřebujeme jasná pravidla. Nestačí, aby kurs znovu určovalo londýnské City. Potřebujeme jasná pravidla pro sociálně tržní hospodářství, protože tržní hospodářství bez pravidel nemůže fungovat a nezíská většinovou podporu. Proto byste měli ještě jednou zvážit, ačkoli váš program plně podporujeme, zda byste neměli více než doposud upřednostňovat problém překonání krize finančního trhu. Velice vám děkuji a přeji hodně štěstí v těžké a vzrušené době.

(Potlesk)

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Pane předsedající, pane úřadující předsedo Rady, všichni jsme vyslechli program švédského předsednictví s velkým zájmem a uznáním. Jeho jasnými prioritami jsou hospodářství a energetika, protože prioritou Evropské unie je pomoci hospodářství znovu nastartovat a vytvářet pracovní místa, snižovat nezaměstnanost a zajistit, aby kodaňské zasedání v prosinci 2009 bylo úspěšné.

Chtěl bych však upozornit na politický, občanský a demokratický cíl, kterým je nahradit Haagský program programem, který bude pojmenován po švédském hlavním městě: stockholmský. Program kombinuje výsledky v oblasti svobody, bezpečnosti a práva za posledních pět let, které byly velmi významné z hlediska harmonizace, vzájemného uznávání a zásady důvěry ve vztahu k základním právům a právní ochraně, také však ve vztahu k aktivní spolupráci.

Vyzývám vás, abyste si v této oblasti kladli náročné úkoly: zaprvé z věcného hlediska, stejně jako ve všech oblastech spojených se správou vnějších hranic, přistěhovalectvím, azylem, uprchlíky a bojem proti nezákonnému obchodování, organizované trestné činnosti a terorismu, je snadné přejít k reakcionářským pozicím, které jsou v rozporu s právními předpisy Společenství v oblasti základních práv, které by měly Evropskou unii odlišovat a s nimiž se Švédsko tolik ztotožňuje jako země, které respektuje transparentnost a demokratické zásady.

Zadruhé vás vyzývám, abyste byli nároční i z hlediska formy, protože švédské předsednictví s největší pravděpodobností připraví půdu pro Lisabon, což zaprvé znamená, že již nebude existovat dvojí procesní rámec třetího a prvního pilíře, který je často matoucí. Ale především to bude také znamenat, že Parlament bude lépe schopen sledovat legislativní iniciativy, které švédské předsednictví v rámci stockholmského programu zavádí.

To znamená, že to, co bylo až příliš často považováno za nedostatek Bruselu či Rady, bude nyní i odpovědností Parlamentu.

Lena Ek (ALDE). - (SV) Pane předsedající, jsem samozřejmě velmi ráda a jsem hrdá, že svou vládu vidím ve švédském předsednictví, a také si myslím, že program obsahuje mnoho dobrého ohledně řešení pro klima, pracovní místa, finanční krizi, kodaňskou konferenci, strategii pro region Baltského moře, politiku Společenství, rozšíření, Island, Chorvatsko, Turecko atd. Podle mě je pro budoucnost důležitá i další věc: konkrétně otevřená Evropa, soukromí a svoboda projevu.

Dnes se ve Stockholmu scházejí ministři, aby jednali o stockholmském programu. Je dobré, že má být nyní vypracována strategie pro oblast právních předpisů. Části návrhu jsou dlouho očekávány. Doufám, že konečně dojde k ratifikaci Evropské úmluvy o lidských právech – právech dítěte a obětí trestné činnosti. Tím můžeme dosáhnout něčeho skutečně dobrého, má to však i jistý háček, konkrétně hrozba pro otevřenou společnost, kterou stockholmský program obsahuje.

Proti hrozbám pro otevřenou společnost musíme bojovat pomocí metod otevřené společnosti. Některé prvky obsažené ve stockholmském programu nejsou ani liberální ani humánní či prozíravé. Registrování našich cest, hromadné uchovávání osobních údajů a systematické mapování hospodářských transakcí není liberální, ani tolerantní či prozíravé. Ať Stockholm znamená otevřenost, svobodu a toleranci, a nikoli registraci, dohled a netoleranci. Kromě toho jsem přesvědčena, že je třeba ukončit naši práci ve Štrasburku.

Předsedající. – Než dám slovo panu Stolojanovi, rád bych přivítal hosta, dítě, které sedí na místě číslo 505. Velmi mě těší vidět děti, které mají zájem o evropské otázky a naše orgány, protože je důležité vyrůstat jako Evropané již od raného věku.

Theodor Dumitru Stolojan (PPE). – (RO) Přeji švédskému předsednictví mnoho úspěchů a jsem přesvědčen, že stanovené priority jsou takové, jaké jsme očekávali. Příštích šest měsíců bude mít pro občany Evropy a pro Evropskou unii zásadní význam. Jsou zásadní z hlediska toho, zda se naše země příští rok vymaní z hospodářské krize, nebo zda naopak bude velký otazník nad ekonomikou viset i další rok.

Je předkládáno mnoho návrhů a nových programů. Myslím si však, že je čas, abychom posoudili dopad, který má na nás všechny program hospodářské obnovy, který počátkem roku zahájila Evropská komise, pokud vůbec nějaký dopad existuje, a abychom pozorněji prozkoumali rozpočet Evropské unie na letošní rok a zjistili, jaké činnosti byly ukončeny a jaké zdroje můžeme nadále používat pro nová opatření.

Máme i investiční projekty plánované pro odvětví energetiky, které již byly schváleny s částkou zhruba 3 miliard EUR. Musíme přijmout konkrétní opatření k provádění těchto projektů. Rád bych poděkoval předsedovi Barrosovi za jeho zvláštní přínos k zahájení projektu Nabucco.

A konečně bych vám chtěl připomenout politický závazek Evropské unie vůči dalším zemím, které se také úspěšně připojily k Evropské unii.

Proinsias De Rossa (S&D). - Pane předsedající, hlubokou finanční a hospodářskou krizi ani krizi zaměstnanosti či změnu klimatu nepřekonáme jako nezávislé protekcionistické národní státy. Bez Evropy a eura jsme jako kontinent na dně, ale ani jako unie nemůžeme pokračovat tak, jakoby nic kromě několika hrabivých bankéřů nebylo špatné: rozpočtová disciplína tento problém nevyřeší.

Systém je narušený a musí být zásadně reformován. Finanční instituce se již staví proti předpisům, které potřebujeme k tomu, abychom předešli budoucímu zhroucení. Musíme více integrovat naše politiky v oblasti sociální a ekonomické a v oblasti klimatu a energetiky s cílem zachovat pracovní místa a vytvořit důstojné podmínky k životu a práci. Na prosincovém summitu o změně klimatu potřebujeme průlom. Více než kdy jindy potřebujeme nový závazek k rozvojovým cílům tisíciletí a z aktuálnějšího hlediska, pane úřadující předsedo, vyjadřuji politování nad tím, že nepožadujete okamžitý konec obklíčení pásma Gazy ani nenaznačujete žádné přání znovu zintenzivnit snahy o mír spolu s prezidentem Obamou.

Jako poslanec z Irska bych chtěl Parlamentu připomenout, že politická ironie je vlastností v Irsku velmi ceněnou. Jonathan Swift, autor *Gulliverových cest*, jednou britské vládě navrhl, že by bylo možné řešit chudobu v Irsku tím, že bychom byli vyzváni k pojídání svých malých dětí. Nemyslím si, že lidé v Irsku si nechají ujít historickou ironii Strany nezávislosti Spojeného království, která navrhuje, že přijede do Irska prosazovat nezávislost Spojeného království na Evropské unii, jako příležitost k srdečnému zasmání. Bude to něco, vidět, jak pan Nigel Farage, oděný v barvách britské vlajky a se skřítkovskou čepicí na hlavě, ruku v ruce s Gerrym Adamsem, bývalým vůdcem IRA, a Joem Higginsem, mým kolegou zde v Parlamentu, budou každý se svým vlastním protichůdným programem vyzývat, aby lidé hlasovali proti Lisabonské smlouvě. Věřím, že Irové řeknou tomuto zvláštnímu cirkusu totéž, co řekli straně Libertas: zmizte!

(Potlesk)

Marietta Giannakou (PPE). - (EL) Pane předsedající, program švédského předsednictví skutečně zahrnuje všechny důležité otázky, které musíme nyní i v budoucnosti řešit.

Začnu recesí. Předpokládám, že švédské předsednictví se bude tímto problémem zabývat hlouběji. Sociálně tržní hospodářství potřebuje investice do reálné ekonomiky, a nikoli pouze investice do takových finančních produktů, které nás dovedly do naší dnešní situace.

Mimořádně důležitými problémy jsou samozřejmě i otázka klimatu a udržitelného rozvoje, která zahrnuje i sociální rozvoj, a otázka práce. I v této oblasti jsou nezbytné reálné investice do ekonomiky spolu s větší kontrolou. Tržní ekonomika, která se pokouší přiblížit se přístupu *laissez faire* - *laissez passer*, není tím, co v Evropě potřebujeme.

Otázky trestné činnosti, vnitřních věcí a spravedlnosti se skutečně týkají nás všech. Organizovaná trestná činnost jistě není taková, jaká kdysi bývala, a jistě má své vazby na terorismus a všechny formy nezákonné činnosti. Proto vyžaduje diferencovaný přístup.

Myslím, že nejdůležitější je, abychom s ohledem na velký počet přistěhovalců ze třetích zemí také zkoumali, zda byla rozvojová politika Evropské unie skutečně úspěšná a v jakých ohledech; jinými slovy, potřebujeme reálné hodnocení a musíme zkoumat, co by mohlo či mělo být změněno, aby bylo nezákonné přistěhovalectví řešeno správným způsobem, protože se jedná o lidi, a nikoli jen o politické či správní akty.

Program švédského předsednictví je skutečně velmi náročný, mimo jiné zvláště v oblasti transatlantického dialogu. V tomto ohledu však také musíme zkoumat, zda je vhodné, aby se Evropská unie zabývala pouze rozvojem a Spojené státy americké se zabývaly pouze bezpečností.

Ivari Padar (S&D). - (ET) Dámy a pánové, jako zástupce Estonska, jednoho ze sousedů Švédska, se kterým je spojeno Baltským mořem, bych chtěl upozornit na jednu z priorit předsednictví, konkrétně na strategii pro region Baltského moře. Strategie, jež byla iniciována za aktivní účasti mého sociálně-demokratického kolegy z předchozího parlamentu, nynějšího estonského prezidenta Toomase Hendrika Ilvese, je velice důležitá pro celou Evropu, a já bych chtěl předsednictví poděkovat za to, že strategii učinila prioritou.

Je to též dobrý příklad toho, jak mohou iniciativy navrhované poslanci Evropského parlamentu dosáhnout konkrétních výsledků. Rád bych vyzval švédské předsednictví k provádění strategie pro region Baltského moře, k němuž nyní existuje vzácná příležitost. K tomu musíme zajistit finanční prostředky pro nyní prázdnou rozpočtovou položku v rozpočtu Evropské unie. Doufám, že strategie bude během švédského předsednictví v Evropské radě přijata. Existují i dvě další oblasti, které jsou pro mě zajímavé: jako bývalý ministr financí se domnívám, že řešení hospodářské krize a provádění transparentnosti ve finančním sektoru je velice důležité ... (vystoupení bylo přerušeno)

PŘEDSEDAJÍCÍ: pan BUZEK

Předseda

Arturs Krišjānis Kariņš (PPE). - (LV) Pane předsedo, pane Barroso, pane Reinfeldte, nejprve bych chtěl švédské vládě blahopřát k cílům, které pro své předsednictví stanovila. Není to pro Evropu snadná doba, je to doba plná výzev. Z mnoha důležitých priorit, které si Švédsko pro své předsednictví stanovilo, bych chtěl upozornit na strategii Evropské unie pro oblast Baltského moře, a zejména na její část týkající se zabezpečení trhu s energií. Společné zajištění evropského trhu s energií nebude možné, dokud budou v Evropě existovat rozdělené a navzájem izolované trhy s elektřinou i plynem. Z historických důvodů je tento problém v oblasti Baltského moře zvlášť velký. Abychom tento problém vyřešili a rozložili riziko související s dodávkami energie, potřebujeme společnou energetickou politiku Evropské unie. Základními kameny takové politiky musí být nejen energetická účinnost a obnovitelné zdroje, ale rovněž zřízení společného trhu s elektřinou a plynem s provozním propojením. Strategie Evropské unie pro oblast Baltského moře je krok správným směrem. Jejím cílem je postupně propojit energetické trhy v oblasti, a překonat tak nedostatky propojení a vytvořit společné tržní mechanismy. Dědictvím okupace oblasti Baltského moře Sovětským svazem je rozdělený a částečně izolovaný trh, což zvyšuje naše riziko v oblasti dodávek energie. Naším úkolem pro budoucnost je tento stav změnit, a tím zlepšit zabezpečení našich energetických dodávek. Přeji švédskému předsednictví hodně štěstí, aby se tohoto důležitého úkolu energicky chopilo. Děkuji vám za pozornost.

Åsa Westlund (S&D). - (SV) Pane předsedo, pane předsedo vlády, máme-li dospět k dobré mezinárodní dohodě o klimatu, musíme naslouchat i ostatním zemím. Pokud tak učiníme, zjistíme, že je především třeba, aby Evropská unie a ostatní země převzaly větší odpovědnost za snižování našich domácích emisí, a zadrhé

aby Evropská unie a ostatní průmyslové země jasně stanovily, jak budeme ekonomicky přispívat ke snahám chudších zemí v oblasti klimatu.

Skutečnost, že švédská vláda dosud postupovala opačně, bohužel narušila příležitosti k dosažení dobré dohody v Kodani. To si musí uvědomit i Rada ministrů, a proto bych měl dva dotazy. Je švédské předsednictví připraveno přispět k dobré mezinárodní dohodě o klimatu tím, že na domácí půdě dosáhne většího omezení emisí Evropské unie? Kdy hodlá předložit konkrétní návrhy na financování snah chudších zemí v oblasti klimatu?

Tunne Kelam (PPE). - Pane předsedo, chtěl bych poblahopřát švédskému předsednictví k jeho historické příležitosti vést Evropskou unii na cestě k provedení Lisabonské smlouvy.

Chtěl bych zmínit tři věci. Zaprvé je nanejvýš důležité, aby byla nová Komise schopna pracovat co možná nejdříve. Institucionální nejistoty nelze využívat jako omluvy k tomu, aby se odložilo sestavení nové Komise. Tyto argumenty znějí skutečně pokrytecky. K vymanění se z hospodářské krize a k tvorbě nových pracovních míst potřebujeme více než kdy jindy silnou, nezávislou a inovátorskou Komisi.

Za druhé bych rád pochválil švédské předsednictví za to, že se chopilo provádění strategie pro oblast Baltského moře, kterou inicioval Evropský parlament. Pro tuto strategii však existuje zvláštní rozpočtová položka, která je dosud prázdná. Nemůžeme očekávat, že dojde k pozitivní změně stavu životního prostředí v oblasti Baltského moře, pokud se budeme spoléhat jen na projekty ad hoc. Rozhodně potřebujeme i koordinovanou podporu z rozpočtu Evropské unie.

Zatřetí, stockholmský program je pro Estonsko důležitý. Měl by zahrnovat i program pro používání moderních informačních technologií. Nevím, zda by při provádění této strategie nepomohlo zřízení agentury pro provozní řízení rozsáhlých systémů informačních technologií v oblasti svobody, bezpečnosti a práva.

Alf Svensson (PPE). - (SV) Pane předsedo, blahopřeji vám ke jmenování. Také chci poděkovat Fredriku Reinfeldtovi za přednesení mimořádného přehledu a zprávy. Všichni nyní očekáváme velké úspěchy v Kodani, ačkoli je také třeba zdůraznit, že se má jednat o mezinárodní událost. Očekávání již byla vyslovena, ale odvažují se říci, že pokud všechny skupiny nebudou spokojeny s výsledkem, nebude to konec světa.

Přirozeně zde byla zdůrazněna hospodářská krize. Velké skupiny, velké společnosti vždy získávají pozornost. Chtěl bych zdůraznit, že při diskusích o finančních záležitostech by neměli být opomenuti ani drobní loajální dodavatelé. Chtěl bych také upozornit na zvláštní hodnoty strategie pro oblast Baltského moře. Jsem přesvědčen, že strategie pro oblast Baltského moře by mohla zvýšit legitimitu celé Evropské unie. Největší vnitrozemské moře Evropy může a musí být zachráněno. Strategie pro oblast Baltského moře může pomoci i v kontrole trendu trestné činnosti a nezákonného obchodování. Je to také důležitý environmentální problém, o kterém by bylo možné říci, že vyžaduje vlastní kodaňskou konferenci.

Jsem rád, že na programu práce je i řešení hranic mezi Chorvatskem a Slovinskem a že se řeší i problém Kypru. To nás všechny velmi zajímá. Jsem také přesvědčen, že v Evropské unii postupně dojde k rozšiřování severského regionu, který zahrne i Island, a podle mě v nepříliš vzdálené budoucnosti i Norsko.

Prezident Barack Obama onehdy v Africe přednesl mimořádný projev o Africe. Mám důvod zdůraznit, že Švédsko může být hrdé na svou práci, a doufám, že i v budoucnosti budeme moci nadále vysoko nést prapor solidarity.

Ivo Belet (PPE). - (NL) Myslím, že my a evropský projekt stojíme na křižovatce. Lisabonská smlouva, kodaňská konference o klimatu a důrazný přístup k řešení finanční a hospodářské krize jsou tři velké úkoly, které budete v nadcházejících šesti měsících muset řešit, a pokud je budeme schopni dovést k úspěšnému konci, mohla by Evropa skutečně učinit velký skok kupředu.

Nepochybně jste si vědomi toho, že většina poslanců Evropského parlamentu je připravena tuto cestu podpořit a já bych vás chtěl formou určitého vtípku naléhavě vyzvat, abyste nechali kritiky a štekající psy dělat rámus opodál. Nenechte je, aby vás odváděli od vašeho poslání, vašeho cíle. Jsem přesvědčen, že se musíme soustředit na zásadní věci.

Dovolte mi poukázat jen na jeden problém, pane předsedo vlády Reinfeldte. Je zásadní, abychom se soustředili na jednu z hlavních priorit, konkrétně na agresivní plán pro budoucnost automobilového průmyslu v Evropské unii. Podle mého názoru jsme takový plán dosud neměli nebo přinejmenším jsme ho měli velmi zanedbatelný, a myslím, že v tomto byste s námi souhlasili. Rozhodně není příliš pozdě. Záchranný plán pro společnost Opel je v plném proudu a svět se dosud nezbavil démonů protekcionismu, dokonce ani Evropa. Dřímají pod

povrchem a švédská společnost je postižena právě tak, jako my v Belgii, jako lidé ve Francii, Německu a na Slovensku. Všichni jsme na stejné lodi.

Potřebujeme k této situaci přistupovat se vzájemnou solidaritou a koordinací, a nikoli „každý za sebe“, a nesmíme se snažit si navzájem přistříhovat křídla. Pane předsedo, myslím, že zde máte jedinečnou příležitost pracovat s předsedou Komise, to také vysílá jasný signál Komisi, a vypracovat společný plán, společný plán, pane Barroso, pro budoucnost našeho automobilového průmyslu, a tím jej dovést do 21. století.

Jsmo přesvědčeni, že energeticky účinný a životní prostředí nepoškozující automobil lze vyrobit ve stávajících evropských automobilových závodech a spoléháme na to, pane Barroso a pane Reinfeldte, že budete na naší straně.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Podle našeho názoru je Švédsko synonymem pro Evropu. Tato země je domovem prosperity, bezpečnosti a svobody, kde jsou otázky lidských práv a svobod právě tak důležité, jako problémy hospodářství a změny klimatu. Pak tu máme parlament členského státu Evropské unie, který dne 30. června 2009 přijal jazykový zákon, který stanoví, že pokud kdokoli včetně vás všech nebude nazývat hlavní město dané země jeho jménem v úředním jazyce země, Bratislava, ale použije německý název Presburg nebo maďarský název Pozsony, může klidně dostat pokutu ve výši 5 000 EUR. Důvodová zpráva k novele jazykového zákona uvádí, že ochrana národního jazyka má v některých případech přednost před svobodou projevu a právem na soukromí. Evropská unie, která takový zákon přijme, již není Evropou svobody. Žádám švédské předsednictví, aby vynaložilo veškeré úsilí k tomu, aby zajistilo zrušení tohoto zákona a aby slovenská hlava státu tento zákon nepodepsala.

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Chtěla bych vás upozornit na dvě priority švédského předsednictví, které mě na tomto seznamu velmi potěšily. První z těchto priorit je jednoznačný odpor vůči diskriminaci, rasismu, antisemitismu, xenofobii a homofobii. Myslím, že význam této otázky zvláště zdůrazňuje skutečnost, že jsme viděli, jak zjevná byla podpora krajní pravice v několika evropských zemích ve volbách do Evropského parlamentu. Proto je odpovědností každého z nás včetně Parlamentu a současného předsednictví zajistit, aby se ti nejzranitelnější nedostali do obtížné situace. Zejména musíme učinit vše pro to, abychom zajistili, že nedojde k žádné spolupráci stran, které se prohlašují za demokratické, a stran extremistických. Velmi dobrým příkladem toho je slovenský jazykový zákon, který zde dnes byl již při několika příležitostech zmíněn a který je velmi diskriminační, jak bylo popsáno. Druhou prioritou, kterou bych chtěla přivítat, je série evropských opatření, která mají být přijata a jejichž cílem je začlenění romských komunit.

Mirosław Piotrowski (ECR). – (PL) Pane předsedo, další rozšiřování Evropské unie a budoucnost Lisabonské smlouvy patří k cílům švédského předsednictví. Německý ústavní soud nedávno rozhodl, že Lisabonská smlouva může být přijata pouze s podmínkou, že bude zaručena přednost Spolkového sněmu a Spolkové rady, což zpochybňuje myšlenku evropského federalismu. Lisabonská smlouva se tak změnila v právní monstrum, což zaznamenali nejen Němci, ale i Irové ve svém referendu a prezidenti České republiky a Polska. V této souvislosti by švédské předsednictví mělo iniciovat celoevropskou debatu na téma úlohy vnitrostátních parlamentů všech 27 členských států a mělo by vypracovat nový model spolupráce mezi suverénními evropskými národy.

Proto musíme doufat, že švédské předsednictví, kterému přeji mnoho úspěchů, bude naslouchat hlasu občanů.

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Chtěl bych poděkovat předsedovi vlády Reinfeldovi za to, že s námi zůstal až do samého konce této rozpravy. Očekáváme, že předsednictví provede tři důležité priority. První je stockholmský program v oblasti spravedlnosti, svobody a práva. Musíme zajistit, aby bylo co nejdříve dosaženo dohody o tomto programu. Druhou prioritou je provádění Paktu o přistěhovalectví a azylu. Budeme od vás očekávat, pane předsedo vlády, že zajistíte, abyste loni schválený pakt prováděli. Zatřetí, v minulém měsíci bylo v Evropské radě dosaženo dohody o pilotním projektu sdílení zátěže v oblasti přistěhovalectví. Máte před sebou hodně práce, pane předsedo vlády, a my společně s naším předsedou vás budeme bedlivě sledovat, abychom zaručili, že tato práce bude vykonána.

Ana Gomes (S&D). – (PT) Od doby Daga Hammarskjölda je Švédsko členem Organizace spojených národů (OSN). Proto ví, že bez orgánů se všeobecně uznávanou legitimitou a pověřením zastupovat nebude existovat žádná politická síla, která by uzavřela dohodu Kjóto 2, kolo jednání z Dohy nebo dokončila rozvojové cíle tisíciletí nebo regulovala světové hospodářství, nemluvě o ochraně lidských práv.

Je politováníhodné, že švédské předsednictví se smíruje s neformálním a sporným rámcem skupiny G20. Je tragické, že Evropská unie, podle pana Barrosa, který citoval generálního tajemníka OSN, tato lokomotiva

světa nemá vedení a postrádá v této oblasti strategickou vizi v době, kdy prezident Obama vyhláší svůj závazek vůči celosvětové správě věcí veřejných. Namísto toho jsme pouze vyslechli papeže, který trvá na neodkladné potřebě reorganizovat Radu bezpečnosti OSN a instituce vzniklé na základě dohod z Bretton Woods.

Pane předsedo, proč švédské předsednictví nechce vést Evropu k tomu, aby prosazovala reformu Rady bezpečnosti OSN tím, že by po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost požadovala křeslo pro Evropskou unii?

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – (GA) Pane předsedo, referendum o Lisabonské smlouvě, které se v Irsku bude konat druhého října tohoto roku, bude jednou z nejdůležitějších událostí v době švédského předsednictví.

Irsko získalo právní záruky v celé řadě oblastí politiky a to nám velmi pomáhá zmírňovat obavy, které měli irští občané při loňském referendu. Nyní je povinností těch z nás, kdo věří, že hlasování pro smlouvu bude ku prospěchu Irska, abychom pracovali na prosazení tohoto nového uspořádání v mé zemi.

Pokud Lisabonská smlouva uspěje (a já doufám, že referendum skončí úspěchem), budou jednotlivé země moci jmenovat člena Komise. Ti, kdo jsou pro smlouvu, si nemohou dovolit jakékoli uspokojení. Musíme učinit vše, co je v našich silách, abychom zajistili její úspěch.

(Předsedající řečníka přerušil.)

Jacek Protasiewicz, (PPE). – (PL) Pane předsedo, chtěl bych velice poděkovat předsedovi vlády Reinfeldovi za to, že do svých priorit zařadil rozvoj spolupráce s našimi východními sousedy. Také bych mu chtěl poděkovat za účast Švédska na rozvoji východního partnerství.

V této souvislosti bych poukázal na to, že v příštích šesti měsících budeme jako Evropská unie a Švédsko jakožto předsednická země muset čelit problémům, které se týkají nedodržování lidských práv v Bělorusku. Již po šest měsíců jsou tři podnikatelé, pan Avtuchovič, pan Leonov a pan Osipienko drženi ve vazbě a nemohou dosáhnout spravedlivého rozsudku. Ze 12 mladých aktivistů, kteří se v lednu 2008 účastnili demonstrace, bylo 11 odsouzeno k vazebnímu trestu a před několika dny byl jeden odsouzen na rok do vězení. Pane předsedo vlády, v příštích šesti měsících prosím věnujte pozornost otázce porušování lidských práv v Bělorusku.

Fredrik Reinfeldt, úřadující předseda Rady. – (SV) Pane předsedo, doufám, že mohu vrátit trochu času, který jsem si předtím vypůjčil.

(Předsedající řečníka krátce přerušil.)

Vím, že čekáte na hlasování. Dovolte mi poděkovat vám, že jste velmi dobře zastupovali své příslušné politické skupiny. Beru na vědomí vaše nadšení a očekávání ve vztahu ke švédskému předsednictví, vaše přání, abychom byli aktivnějším účastníkem jednání o klimatu a přijali opatření k boji proti finanční krizi a hospodářské recesi. Zmínili jste naši strategii pro oblast Baltského moře, náš stockholmský program, naše trvalé úsilí o pokrok ve věci rozšíření a já bych vám všem chtěl poděkovat za podporu, kterou v této věci cítíme.

Také vím, že přechod k Lisabonské smlouvě bude znamenat, že se znovu sejdem a že máme letos na podzim hodně společné práce. Je tu dnes se mnou řada ministrů mé vlády. Zaznamenali jsme a pečlivě jsme sledovali vaše dotazy a názory. Doufám, že budeme úzce spolupracovat, a doufám, že se s vámi opět uvidím na podzim.

Předseda. – Také počítáme s trvalou diskusí a udržováním kontaktu s předsednictvím. Je to pro Evropský parlament velmi důležité. Jedná se o začátek našeho funkčního období a musíme udělat mnoho věcí a toto je velmi dobrý začátek: švédské předsednictví. Děkuji vám mnohokrát, pane předsedo vlády.

Chtěl bych poděkovat i předsedovi Evropské komise.

(Potlesk)

Rozprava je ukončena.

Písemná prohlášení (článek 149 jednacího řádu)

Bairbre de Brún (GUE/NGL), písemně. – (GA) Vítám návrh švédského předsednictví zaměřit se ve svém funkčním období na otázky politiky namísto na otázky ústavní.

Rada se však rozhodla ignorovat demokraticky vyjádřenou vůli irského lidu a rozhodla se Lisabonskou smlouvu prosadit.

Bohužel politický rámec, který prosazuje, je stejným neúspěšným programem deregulace a liberalizace. To není patřičná odpověď na hospodářskou krizi. To je naprostý opak, konkrétně to je pokračování ve stejných politikách, jaké krizi vyvolaly, a stejné politiky jsou v Lisabonské smlouvě dále posilovány.

Říká se nám, že potřebujeme Lisabonskou smlouvu, protože byla připravována dlouhou řadu let. Ale Lisabonská smlouva byla vypracována a dohodnuta před hospodářskou krizí a jejím základem jsou politiky, které pomohly krizi zažehnout. Prosazovat tyto zastaralé politiky by nyní bylo katastrofální, protože by to krizi ještě zhoršilo.

Potřebujeme nové politiky pro novou dobu. Potřebujeme novou smlouvu pro novou dobu.

Pokud jde o změnu klimatu, je důležité, aby švédské předsednictví vynaložilo veškeré úsilí na dosažení silné dohody v Kodani.

Diane Dodds (NI), písemně. – Nadcházející švédské předsednictví má před sebou mnoho výzev, největší z nich však je zajistit, aby Evropská unie respektovala suverenitu členských států a nešlapala po demokratických právech národů Evropy.

Příliš často jsou obavy a zájmy našich národů ignorovány v překotném honu za prosazením federalistického programu, jehož příkladem je Lisabonská smlouva.

Podíváme-li se na změny, které nás čekají, budou během tohoto předsednictví velkým úkolem příprava na reformu společné zemědělské politiky v roce 2013. V diskusích a při jednání o reformě rybářské politiky musí být vyslyšen názor oblastí vysoce závislých na zemědělství, jako je Severní Irsko.

Naší velkou povinností je pomoc našim voličům a jejich ochrana v současné době velkých finančních nepokojů. EU nesmí klást další překážky na cestě hospodářského růstu a stability.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), písemně. – (PT) Antisociální program švédského předsednictví Rady Evropské unie představuje nebezpečný krok k rozšiřování neoliberálních politik. Odráží neúnavné prosazování těchto politik ze strany vůdců kapitalismu v Evropské unii, kteří i přes všechny důkazy zapomínají, že tyto politiky jsou hlavní příčinou hospodářské a sociální krize.

Ačkoli švédské předsednictví při představení svého programu zmínilo lidi a problémy nezaměstnanosti, neuvedlo jediné opatření ke změně stávajících politik, jež tyto problémy zavinily. Právě naopak. Zvláště zdůraznilo politiku volné hospodářské soutěže v co nejširší škále oblastí včetně služeb a zahraničního obchodu. Vsadilo vše na obnovu finančních trhů, na znovupřijetí paradigmat Paktu stability a obhajobu neoliberalismu, což bezesporu povede k novým útokům na sociální a pracovní práva.

Také neopomnělo trvat na novém referendu v Irsku o návrhu Lisabonské smlouvy, které je již naplánováno na 2. října, v rámci pokračujícího vydírání irského lidu s cílem rychleji pokročit při ničení veřejných služeb a omezování sociálních práv včetně oblastí sociálního zabezpečení, zdraví, vody, sociální ochrany a práv pracovníků. Není těžké předpovědět, že předloží nové návrhy směrnic, které se pokusí přijmout stejné postoje jako návrhy, které byly odmítnuty v předešlém legislativním období.

Livia Járóka (PPE), písemně. – (HU) Vítám nadcházející předsednictví a chtěla bych vyjádřit naději, že jako třetí člen trojky předsednictví Rady bude Švédsko pokračovat v práci, která byla zahájena během českého a francouzského předsednictví v oblasti sociálního začleňování Romů. Výsledky práce odcházejícího českého předsednictví narušilo mnoho činitelů, celkový obraz z hlediska romských otázek je však pozitivní. Romská platforma zasedala poprvé v dubnu v Praze, zatímco v červnu Evropská rada posílila své obecné cíle a nabídla Romům rovné příležitosti tím, že vyzvala Komisi a členské státy k boji proti chudobě a sociálnímu vyloučení postihujícímu Romy.

V tomtéž dokumentu Rada přijala společné základní principy stanovené v Praze pro dosažení sociálního začleňování Romů a výzvu pro veřejné politické činitele, aby tyto principy vzali v úvahu a dodržovali je. Na základě výsledků, kterých trojka dosud dosáhla, doufám, že švédské předsednictví bude romským otázkám přinejmenším věnovat větší pozornost. Doufám například, že nadcházející konference o trhu práce otevřeném pro všechny, která se má konat v říjnu, a summit o rovných příležitostech, který se má uskutečnit v listopadu, se budou zabývat problémem největší evropské menšiny jako svou hlavní prioritou. Z hlediska počtu obyvatel je tato skupina skutečně značně větší než počet obyvatel Pobaltí, které si toto předsednictví stanoví jako

prioritu. Také doufám, že švédské předsednictví půjde nad rámec již přijatých teoretických přístupů a organizačních otázek, o nichž již bylo rozhodnuto, a začne přijímat konkrétní opatření, a tím tyto rámce uvede do praxe.

Marian-Jean Marinescu (PPE), *písemně*. – (RO) Stockholmský program, který je pro švédské předsednictví prioritou, musí zajistit podporu při posilování oblasti svobody, bezpečnosti a práva i při prosazování ekonomické činnosti v současné krizi, zvláště s ohledem na možnost vstupu Lisabonské smlouvy v platnost.

Pokud bude stockholmský program úspěšný, bude Evropa pro své občany přístupnější. Tento úspěch se odrazí v prosazování práva na svobodu pohybu pro všechny evropské občany a komplexním provádění zásady vzájemného uznávání v občanskoprávních a trestních věcech na úrovni Evropské unie.

Švédské předsednictví musí pokračovat v úsilí francouzského a českého předsednictví, jejichž prioritami bylo zajistit všem pracovníkům v Evropské unii úplný přístup na trh práce ve Společenství, svobodu, která je největším symbolem evropského občanství.

Pro dosažení tohoto cíle se musí členské státy aktivně účastnit prostřednictvím konkrétních opatření pro odstraňování virtuálních hranic uvnitř Evropské unie, které škodí svobodě pohybu občanů, kteří se v případě, že žijí a pracují v jiném členském státě, setkávají se správními a právními překážkami.

Svoboda pohybu musí být pro všechny občany Evropské unie skutečností, zvláště v době hospodářské krize, která upozorňuje na nutnost prosazovat neomezenou mobilitu pracovních sil. Tato mobilita může být samoregulační a může zajišťovat flexibilitu i snižovat množství nehlášené práce a přirozenou míru nezaměstnanosti.

Silvia-Adriana Țicău (S&D), *písemně*. – (RO) EU dnes stojí před obrovskými výzvami: hospodářská a finanční krize, alarmující růst nezaměstnanosti a změna klimatu. Míra nezaměstnanosti v Evropské unii v současné době činí 8,9 %, zatímco 19 % lidí mladších 16 let a 19 % seniorů je vystaveno riziku chudoby. Lidé přicházejí o svá pracovní místa, mnoho podniků krachuje a státní rozpočty mají velký schodek. Švédské předsednictví Evropské unie má vůči jejím občanům obrovskou odpovědnost. Musí obnovit jejich naději v důstojný život a položit základy pro hospodářskou obnovu tím, že všechny přivede k tomu, aby táhli za jeden provaz. K prioritám švédského předsednictví patří opatření, jako je zvyšování energetické účinnosti, využívání energie z obnovitelných zdrojů a lepší zabezpečení dodávek energie do Evropské unie. Doufám, že švédské předsednictví Evropské unie bude začátkem éry prosperity a zaručí na příštích 40 až 50 let dobu hospodářského růstu. Jsem přesvědčena, že více než kdy jindy musíme nyní investovat do vzdělávání, výzkumu, energetické účinnosti a především do lidí. Švédsko je známo svou sociální politikou a vysokou životní úrovní. Proto bych vám spolu s kolegy z Evropského parlamentu a všemi občany Evropy chtěla popřát mnoho úspěchů a doufáme, že toto funkční období bude odrazovým můstkem do nové budoucnosti.

Georgios Toussas (GUE/NGL), *písemně*. – (EL) Priority švédského předsednictví znamenají eskalaci útoku Evropské unie proti nejnižším třídám, jehož cílem je ochránit další zisky sjednoceného eurokapitálu přesunutím břemene kapitalistické recese na pracující a nejnižší třídy. Švédské předsednictví se v rámci lisabonské strategie snaží urychlit kapitalistické restrukturalizace. V epicentru tohoto útoku proti pracujícím stojí snižování mezd a důchodů, úplné zničení pracovních vztahů, práv pracovníků a systémů sociální ochrany a pojištění a ještě větší komercializace zdravotnictví a vzdělávání.

„Zelená ekonomika“ je navržena tak, aby bylo možné pod záminkou boje proti změně klimatu otevřít kapitálu nová zisková odvětví činnosti.

Stockholmský program se ve jménu boje proti terorismu a organizované trestné činnosti snaží dále posílit buržoazní politický systém, aby mohl potírat reakce nižších tříd a zesílit represivní opatření proti přistěhovalcům.

Strategie pro oblast Baltského moře připravila půdu agresivnějšímu přístupu sjednocených euromonopolů v zemích na východní hranici Evropské unie v rámci nabídky na posílení jejich postavení v imperialistické hospodářské soutěži.

Používáním „záruk“ jako kouřové clony a zcela zjevného prostředku donucování se pokoušejí získat irský hlas, aby provedli Lisabonskou smlouvu namířenou proti nejnižším třídám.

PŘEDSEDAJÍCÍ: pan PITTELLA*Místopředseda***6. Hlasování**

Předsedající. – Dalším bodem je hlasování.

(Podrobnosti hlasování: viz zápis)

6.1. Volba kvestorů Evropského parlamentu (první, druhé a třetí kolo hlasování)

- Před hlasováním

Martin Schulz (S&D). – *(DE)* Pane předsedající, domnívám se, že je třeba něco vysvětlit. Nyní provádíme zkoušku. V této zkoušce můžeme hlasovat pouze pro dvě osoby – například Pavarottiho a Montserrat Caballéovou. Později při hlasování o kvestorech budeme moci hlasovat pro pět lidí. Chci na to jen upozornit, protože to mnoho poslanců zmátl. Pouze v této zkoušce můžeme hlasovat pro dva lidi, později ve skutečném hlasování se bude jednat o pět osob.

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – *(IT)* Pane předsedající, dámy a pánové, kromě poděkování za to, že byl Pavarotti uveden jako první, bych rád něco řekl. Když jsme označili křížkem dvě osoby, pro něž chceme hlasovat, musíme potvrdit naše hlasování nebo to můžeme nechat tak, jak to je?

Carlo Casini (PPE). – *(IT)* Pane předsedající, dámy a pánové, protože ne všichni plně porozuměli ústnímu vysvětlení před hlasováním, bylo by dobré znovu jasně vysvětlit, jak hlasovat.

Předsedající. – Jsem přesvědčen, že výsledek hlasování ukáže, jak rychle byl tento postup pochopen.

- Po hlasování

V souladu s článkem 16 a čl. 15 odst. 2 jednacího řádu je hierarchie kvestorů určena pořadím, v němž byli zvoleni. Složení nového předsednictva bude oznámeno předsedům orgánů Evropských společností.

6.2. Počet členů parlamentních výborů

Předsedající. – Tím je hlasování uzavřeno.

(Zasedání bylo přerušeno ve 13:45 a znovu zahájeno v 15:00.)

PŘEDSEDAJÍCÍ: pan PITTELLA*Místopředseda***7. Schválení zápisu z předchozího zasedání: viz zápis****8. Írán (rozprava)**

Předsedající. – Dalším bodem jsou prohlášení Rady a Komise o Íránu.

Carl Bildt, úřadující předseda Rady. – Pane předsedající, je mi ctí zde poprvé vystoupit. Očekávám, že zde budu v následujících šesti měsících mnohokrát, abych se zabýval různými problémy.

Bodem našeho programu jednání je tentokrát Írán. Nežli přejdu k podstatě tohoto problému, dovolu mi jen vyjádřit Íránu naši upřímnou soustrast s ohledem na tragické neštěstí, k němuž dnes došlo. Upřímně litujeme ztrát na životech a vyjadřujeme svůj soucit se všemi, které tato tragédie postihla.

Problém Íránu je v programu švédského předsednictví samozřejmě na přední místě. Souvisí to s výsledkem voleb a s otázkou, abych to řekl velmi mírně, které se po těchto volbách objevily, i s politickým vývojem, k němuž pak došlo.

Domnívám se, že si jste všichni vědomi toho, že Evropská unie zaujala k těmto událostem velmi důrazný a zásadní postoj. Opakovaně jsme řekli, že otázky ohledně průběhu voleb jsou problémy, které musí íránské orgány skutečně prošetřit a vyjasnit. V reakci na události, které vidíme v ulicích Teheránu, jsme se vyjádřili zcela jasně. Odsoudili jsme tvrdé zásahy, násilí a používání síly proti pokojným demonstracím, které jsme pozorovali, odsuzujeme tvrdé zásahy proti novinářům, sdělovacím prostředkům, komunikačním prostředkům a protestujícím. Je to v rozporu nejen s normami a hodnotami, které zastupujeme, ale samozřejmě i s touhou po otevřenější společnosti usilující o reformy, kterou vyjádřilo tolik Íránců.

Přitom trváme na své zásadní politice a přejeme si jiný, lepší a nový vztah s íránským národem. Je to národ bohatý, který velice přispěl k rozvoji světa a vývoji svého vlastního regionu, a my doufáme, že v určité době, která snad není příliš vzdálená, bude existovat možnost skutečně nového vztahu.

Nežli skončím, dovolu mi poznámku k jedné otázce, která nás zde velmi zaměstnávala, a to je skutečnost, že íránské orgány skutečně zadržely řadu osob, které jsou pracovníky evropských misí, i některé evropské státní příslušníky. V těchto věcech jsme ve stálém kontaktu s íránskými orgány. Domníváme se, že případná obvinění vznesená proti nim jsou nepodložená a já vás mohu ujistit, že se budeme stále snažit všemi možnými cestami spolupracovat s íránskými orgány, aby byly tyto záležitosti uspokojivě vyřešeny – to znamená, aby byly dotčené osoby propuštěny.

Catherine Ashton, členka Komise. – Pane předsedající, toto je moje první příležitost blahopřát všem poslancům k jejich zvolení do nového Evropského parlamentu. Jménem Komise mohu říci, že se velice těšíme na konstruktivní spolupráci s vámi, samozřejmě včetně některých nejnáléhavějších mezinárodních problémů, před nimiž stojíme, a k nimž nepochybně patří i téma dnešní rozpravy. Má kolegyně Benita Ferrero-Waldnerová je tento týden na cestách, a proto jsem se nabídla a s potěšením jejím jménem dnes v Parlamentu promluvím.

Tento Parlament hraje důležitou úlohu při udržování a rozvíjení vztahů mezi Evropskou unií a Íránskou islámskou republikou. Výměnné návštěvy delegace Parlamentu do Íránu a členy shromáždění Madžlis již sehrály důležitou úlohu při zlepšování vzájemného porozumění. Parlament sehrál i svou úlohu při přípravě několika nástrojů, které slouží jako důležitý základ činnosti Evropské unie v Íránu a my v Komisi doufáme, že tyto nástroje budeme v budoucnu nadále úspěšně využívat.

Dnešní rozpravu vyvolaly nedávné íránské prezidentské volby a události, k nimž poté došlo. Jakkoli je vývoj íránské politiky a postupů v zásadě záležitostí občanů Íránu, jak předsednictví uvedlo, není žádných pochyb o jejich širším významu a je správné, abychom tento vývoj pozorně sledovali.

Evropská unie zaujala k situaci v Íránu po prezidentských volbách jasné stanovisko a v těchto postojích zůstává jednotná. Vyjádřili jsme, že plně respektujeme suverenitu Íránu, ale zdůraznili jsme naše velké obavy z násilí, které vypuklo po volbách, stejně jako bychom to učinili v situaci, kdy dochází ke ztrátám na životech či jsou ohrožována práva v kterékoli zemi.

Obvinění z evropského vměšování do íránských voleb či jakékoli účasti na protestech, které následovaly, jsou nepodložená. Potlačování pokojných demonstrací, svévolné zadržování osob a závažná cenzura sdělovacích prostředků však představují porušování lidských práv, která nelze považovat za záležitosti omezené na vnitřní věci kterékoli země. I přes současnou citlivou situaci v Íránu Komise pevně věří, že se bude pokračovat v dialogu. Bylo tomu tak před volbami a je tomu tak i nyní.

Evropská unie a Írán mají mnoho společných a naléhavých zájmů včetně boje proti nedovolenému obchodování s drogami a podpory afghánských uprchlíků. Tyto zájmy vyžadují naši trvalou pozornost a spolupráci a my doufáme, že tento názor bude sdílet i Írán.

Komise nadále hledá způsoby, jak využít nástroje Společenství ke konstruktivní činnosti v Íránu. Můžeme posílit vzájemné porozumění například tím, že budeme pokračovat ve spolupráci prostřednictvím akademických výměn v rámci programu Erasmus Mundus.

Jsmo přesvědčeni, že Evropská unie by měla zachovat všechny dostupné cesty komunikace s Íránem otevřené. Měli bychom usilovat o spolupráci s Íránem na všech úrovních. Pokud to bude možné a prozíravé, jsme připraveni v budoucnosti pokračovat v naší spolupráci a rozšiřovat ji.

V současné době se s íránskou vládou neshodneme v řadě věcí, některé z nich jsou velmi závažné. Vyzýváme vládu Íránu, aby společně s námi hledala řešení našich neshod prostřednictvím dialogu. Pouze budeme-li v atmosféře vzájemné důvěry jednat o problémech, které nás rozdělují, můžeme je snad překonat. Evropa se takovým diskusím nikdy nebránila a je jim stále otevřena i dnes.

Závěrem se připojuji k předsednictví a vyjadřuji soustrast rodinám Íránců a Arménů, kteří se stali obětí tragédie dnešní letecké nehody.

Jacek Saryusz-Wolski, jménem skupiny PPE. – Pane předsedající, chci reagovat na ducha rozpravy na mimořádném zasedání končícího Výboru pro zahraniční věci, který se sešel minulou středu, protože nebyl čas svolat nový výbor.

Fakta všichni příliš dobře znají, nebudu se jimi tedy zdržovat. Je povinností Unie zdůrazňovat všeobecnou platnost lidských práv, pečlivě sledovat porušování lidských práv v Íránu a vést Írán k odpovědnosti za brutalitu a násilí. Minulý týden jsme se ve Výboru pro zahraniční věci a v delegaci pro vztahy s Íránem setkali se zástupci íránské občanské společnosti a toto jsou aspekty, které považujeme za mimořádně důležité.

Plně podporujeme prohlášení a postoje, které dosud zaujalo předsednictví, Rada a Komise, ale žádáme také Radu, aby zajistila, že nové členské státy EU a jejich vyslanci v Teheránu budou plně dodržovat hlavní směry Evropské unie týkající se obhájců lidských práv a předcházení mučení. Také bychom chtěli Komisi sdělit, že trváme na tom, aby byly využity všechny dostupné prostředky. Měli bychom v Íránu podporovat a posilovat organizace občanské společnosti, zejména prostřednictvím evropského nástroje pro demokracii a lidská práva, a vynaložit veškeré úsilí na obnovenou spolupráci s íránskou občanskou společností v takových nesporných oblastech, jako je boj proti pašování narkotik, otázky uprchlíků, akademické výměny a návštěvy novinářů v Evropě, abych zmínil jen některé z nich. Mohlo by to pomoci navázat další kontakty mezi lidmi a vést k lepší svobodě projevu v zemi. Tlak na lidská práva ano, ale nikoli izolace! Dialog, i velmi obtížný dialog.

Ve vztazích s Íránem procházíme velmi složitým a napjatým obdobím. Zásadní jaderná otázka byla odložena a my se ptáme: kudy dál? Ano, sankce jsou jedním z možných zkoumaných opatření. Skutečně jsme přesvědčeni, že Unie musí nalézt způsob, jak znovu navázat s Íránem dialog o všech těchto záležitostech. Nutnost najít způsoby, jak budovat novou důvěru a vytvořit silný diplomatický proces, nikdy nebyla větší než nyní. Měli bychom Radě a Komisi nabídnout svou plnou podporu v jejich úsilí. A naopak my, Evropský parlament, musíme pokračovat v naší snaze o posílení aspektu parlamentní diplomacie v našich vztazích s Íránem prostřednictvím posílených vazeb se shromážděním Madžlis.

Richard Howitt, jménem skupiny S&D. – Pane předsedající, ať si lidé o výsledku íránských voleb myslí cokoli, je nepochybné, že byly desítky a stovky lidí zraněny, desítky lidí byly zabity při protestech, které se po volbách v této zemi konají, a tisíce lidí byly zřejmě zadrženy jako političtí vězni. Celý tento parlament by proto měl bez váhání odsoudit tato porušení lidských práv, stejně jako by měl odsoudit překážky svobodné novinářské činnosti, které se od voleb objevují.

Také bychom měli uznat, jak zmínil pan Saryusz-Wolski ve věci zasedání Výboru pro zahraniční věci minulý týden, že jedním z nejlepších způsobů, jak zajistit svobodné a spravedlivé volby, je pozvat pozorovatele voleb ke sledování průběhu voleb, a s tím má Evropská unie velké zkušenosti. Měli bychom v tomto Parlamentu vzít na vědomí, že Komise vystupující naším jménem neměla důvěru v to, že by mohli odvést nezávislou, spravedlivou a objektivní práci, a proto máme řádný důvod říci, že nemáme důvěru ve výsledky voleb.

Cítíme s Íránci, kteří byli zraněni, uvězněni či jejichž lidská práva byla porušena. Myslíme především na ně, žádám však Parlament, aby nezapomněl ani na Íránce, který byl zaměstnancem britského velvyslanectví. Byl zadržen a je zcela neoprávněně obviněn z podněcování protestů. Soucítíme i s francouzským studentem, kterého íránské úřady zadržely. Měli bychom pochválit své kolegy ze švédského předsednictví, kteří tyto země podpořili a zajistili jednotný postup Evropské unie reagující na tyto události, a měli bychom je požádat, aby v tom pokračovali.

A konečně, stydím se, že v této rozpravě poprvé vystoupí Britská národní strana prostřednictvím poslance Evropského parlamentu, který minulý pátek popsal islám jako „rakovinu, která by měla být z Evropy odstraněna chemoterapií“. To nepředstavuje názory britského lidu; to není postoj Evropy k islámu. Měli bychom se proti tomu postavit, stejně jako se stavíme proti nespravedlnosti v mezinárodním měřítku.

Annemie Neyts-Uyttebroeck, jménem skupiny ALDE. – (NL) Írán je velká země s početným a převážně mladým obyvatelstvem, dlouhou a bohatou historií a úchvatnou kulturou. A co víc, Írán leží v jedné z nejcitlivějších oblastí planety. Ze všech těchto důvodů, ale také z důvodu soucitu s jinými lidmi nebudme lhostejní k událostem v Íránu. Skupina Aliance liberálů a demokratů pro Evropu nepodporuje změnu režimu silou. Jsme však přesvědčeni, že všichni lidé světa včetně íránského lidu musí mít právo zvolit si své vlastní vůdce a nahradit je, když nebudou úspěšní.

Volby v současném íránském režimu nesplňují mezinárodní standardy pro svobodné a spravedlivé volby a v posledních prezidentských volbách nebyla situace jiná. I při tvrdých omezeních, která v Íránu existují, obrovské počty lidí odmítly přijmout oficiální výsledky a vyšly na protest do ulic. Mimořádně omezený přezkum výsledků voleb Íránce nepřesvědčil, a proto protesty pokračovaly.

Protesty byly umlčovány mimořádně násilným způsobem a stále probíhají trestní stíhání. Důrazně tato trestní stíhání odsuzujeme a vyzýváme íránské orgány, aby je okamžitě ukončily a propustily všechny zadržené. Musí být okamžitě ukončeno trestní stíhání zahraničních novinářů, pracovníků nevládních organizací a íránských zaměstnanců zahraničních vyslanectví v Teheránu.

Dámy a pánové, pane předsedající, pane úřadující předsedo Rady, Komise, režim, který se takto obrací proti vlastnímu lidu a vlastní mládeži, ztrácí veškerou legitimitu nejen doma, ale i v mezinárodním rozsahu. Proto je mimořádně tragické, že k takovým dramatickým událostem došlo v době, kdy prezident Spojených států amerických vyjádřil svou ochotu zahájit s Íránem dialog. Íránu hrozí, že přijde o historickou příležitost zaujmout na světové scéně místo, které si jeho historie a kultura zaslouhují.

Daniel Cohn-Bendit, jménem skupiny Verts/ALE. – (FR) Paní komisařko, pane úřadující předsedo Rady, pane předsedo Komise, dámy a pánové, chtějí-li se lidé osvobodit, vyvolává to náš obdiv a naši solidaritu. Je tomu tak i v případě íránského lidu. Je pravda, že tyto volby vlastně skončily dříve, než začaly, ale i v těchto volbách jsme viděli, že íránský lid byl schopen najít Achillovu patu, aby vyjádřil svou touhu po svobodě a demokracii.

Je pravda, že je v našem zájmu, abychom pokračovali v dialogu s íránskou – teroristickou – mocí, to nikdo nezpochybňuje. Současně však nemůžeme pokračovat, jako by se nic nedělo. To, k čemu v Teheránu došlo, je naprosto strašné. Mučení je v íránských věznicích běžným jevem, nejen pro občany Spojeného království. V těchto věznicích jsou denně mučeni i íránské muži i ženy.

Proto musí Evropa důrazně vystoupit. Víím, že je obtížné nalézt rovnováhu mezi zájmy a ochranou íránského lidu a našimi vlastními zájmy, které nejsou vždy totožné. Avšak i když je to složité, že důležité zdůraznit, že solidaritu s íránskými lidem projevujeme každý den. Vyzývám Komisi a Radu, aby analyzovaly úlohu, kterou sehrály společnosti Nokia a Siemens, a odpovědnost evropských zbraní při potlačování íránského lidu. Je přece nemyslitelné, aby to byly velké evropské společnosti, které umožnily íránské vládě potlačovat svobodu a touhu íránského lidu po svobodě.

(Potlesk)

Struan Stevenson, jménem skupiny ECR. – Pane předsedající, když zde sedíme a debatujeme o nedávném povstání v Íránu, uvědomujeme si, že více než 50 studentských vůdců, protestujících, kteří byli zadrženi, íránské úřady vyvělekly ven a pověsily, že více než 200 lidí bylo na ulicích zabito včetně Nedy, která se stala mezinárodním a velmi silným symbolem brutality fašistického režimu, který stojí proti íránskému lidu? A když se nadále těšíme ze svého postavení největšího obchodního partnera íránské vlády, vážně si myslíme, že peníze jsou důležitější než životy?

Proč nejsme připraveni zavést přísnější sankce? Proč jako Parlament neukončíme naši delegaci pro vztahy s Íránem, která v posledních pěti letech není ničím jiným než poslušnou hláskou troubou íránského velvyslanectví v Bruselu a zostuzuje orgány EU? Zrušme ji a začněme s íránskými úřady opravdu důrazně jednat. To je jediný jazyk, kterému rozumí.

Helmut Scholz, jménem skupiny GUE/NGL. – (DE) Pane předsedo, paní komisařko, pane ministře, dámy a pánové, Skupina konfederace Evropské sjednocené levice a Severské zelené levice je hluboce znepokojena pokračujícím násilím v Íránu. I my co nejdůrazněji odsuzujeme brutální zacházení s protestujícími. Máme mimořádné obavy o osud mnoha lidí, kteří byli zatčeni, a vyzýváme k jejich okamžitému propuštění a jsme také přesvědčeni, že by to měl učinit i Evropský parlament jako celek.

Kriticky hodnotíme i komentáře ve sdělovacích prostředcích a vládních kruzích v jiných státech, které využívají legitimních protestů íránských občanů. Ani poslední vývoj v Íránu neodůvodňuje plány na vojenský zásah proti íránským jaderným zařízením. Moje skupina takové strategie odmítá. Proto vítáme jasné prohlášení prezidenta Obamy, který odmítl dát Izraeli zelenou k útoku na Írán. Americký prezident také věří v diplomacii. Írán je suverénní stát. Jen jeho lid má právo rozhodnout o změnách ve své společnosti. Vláda suverénního státu musí otevřeně přijmout touhu po změně a dospět k politickému řešení.

Fiorello Provera, jménem skupiny EFD. – (IT) Pane předsedající, blahopřeji vám k vašemu zvolení. Represe občanů, kteří zpochybňují výsledky voleb, cenzura sdělovacích prostředků a pronásledování opozice potvrzují

absenci demokracie v Íránu. Podobné situace jsou i v jiných zemích, například v Číně, v případě Íránu však existují ještě další důvody ke znepokojení.

Zprv je jeho hegemonistické ambice, které se projevují vměšováním se do záležitostí sousedních zemí, například v irácké oblasti Basry, a v jeho podpoře Hizballáhu v Libanonu. Z druhé silný vliv, který má náboženský extremismus na politickou moc v Islámské republice. Před pár hodinami byl zpěvák, iránský zpěvák, odsouzen k pěti letům vězení za hanobení náboženství a 12 sunnitů bylo odsouzeno k smrti.

Prezident Ahmadínežád při mnoha příležitostech prohlásil, že zničení státu Izrael je jeho hlavním politickým cílem. Kromě toho je velmi znepokojivá i touha Íránu rozvíjet jaderný program mimo mezinárodní kontrolu.

S ohledem na skutečnost, že Írán je jedním z největších producentů plynu a ropy, je jeho skutečným cílem zřejmě výroba jaderných zbraní se zjevným účelem získat schopnost vydírat země v této oblasti a celé mezinárodní společnosti. Proto musí celé evropské politické společenství intenzivně usilovat o dosažení správné rovnováhy mezi opozicí vůči ajatolláhově režimu a podporou umírněného a reformního iránského prvku, který existuje a je aktivní.

V této souvislosti by bylo možné použít finanční zdroje z evropského nástroje pro demokracii a lidská práva na podporu všech obětí současného útlačku. Žádná politická intervence však nemůže být účinná, pokud se všechny země Evropy nesjednotí a nebudou vystupovat jako jeden subjekt.

Krisztina Morvai (NI). - Pane předsedající, dovolu mi, abych jako právnička zabývající se oblastí lidských práv a s dvacetiletou mezinárodní zkušeností, požádala tento Parlament, aby v zájmu získání legitimacy a důvěryhodnosti kontroloval stav lidských práv ve třetím světě a ostatních zemích mimo Evropskou unii, ale aby se také, prosím, daleko pozorněji zabýval stavem demokracie, právního státu a lidských práv v rámci Evropské unie, zejména v mé vlastní zemi, Maďarsku. Dovolte mi podělit se s vámi o několik údajů.

Dne 23. října 2006 se konala velká demonstrace zhruba 100 000 lidí na památku revoluce v roce 1956. Tuto demonstraci uspořádala největší opoziční strana Fidesz, která je zde v politickém klubu PPE silně zastoupena a která v podstatě vyhrála letošní volby v Maďarsku. Jednalo se o dav, v němž byly rodiny, senioři i děti, a brutální maďarská policie proti tomuto davu zaútočila slzným plynem, gumovými projektily, za pomoci policistů na koních, což vedlo k závažným zraněním několika stovek lidí. Při stejné příležitosti bylo několik stovek lidí nezákonně zadrženo a ve věznicích mučeno.

Během posledních tří let od tohoto data až donedávna, kdy bylo nezákonně zadrženo a policií brutálně napadeno 216 pokojných demonstrantů, se při každé příležitosti spojené s protivládním protestem, nikoli v Íránu, nikoli v Číně, nikoli v Hondurasu, ale v zemi Evropské unie, dělo totéž: masová policejní brutalita, nezákonné zadržování.

Ráda bych vás požádala, abyste se ke mně připojili a bez ohledu na politickou příslušnost mi pomohli zjistit, co se stalo, kdo za to byl odpovědný, abychom se pokusili dosáhnout spravedlnosti pro oběti a prosím, abychom jako Evropská unie ukončili toto masové porušování lidských práv v Evropské unii, abychom měli důvěryhodnost a legitimitu pro kontrolu stavu lidských práv v Íránu či v kterékoli jiné zemi mimo Unii.

Francisco José Millán Mon (PPE). - (ES) Pane předsedající, dámy a pánové. Chci zde mluvit o Íránu a nejprve bych chtěl i já vyjádřit soustrast pozůstalým obětí leteckého neštěstí, k němuž dnes ráno došlo.

Dámy a pánové, souhlasím s mnoha myšlenkami, které již byly ohledně situace v Íránu po volbách proneseny. Tyto volby nebyly ani svobodné ani spravedlivé a umožnily prezidentovi Ahmadínežádovi a nejradikálnějšímu složkám režimu zůstat u moci, přičemž došlo k násilným represím demonstrantů, novinářům bylo bráněno ve výkonu jejich povolání a byla zde snaha svalit odpovědnost za vnitřní nepokoje na údajné vnější spiknutí, přičemž k zakrytí pravdy byly použity lživé informace.

Jisté je, že iránský režim byla závažně poškozen, jak z hlediska vnitřního, tak z hlediska svého vnějšího obrazu. Kromě toho je nyní oligarchie, jež se v posledních desetiletích těšila moci, rozdělena, což ovlivní stabilitu režimu. Současně bude nespokojenost lidu nadále narůstat, zvláště pokud ceny ropy opět nevzrostou, a v důsledku toho se nezlepší hospodářská situace.

Evropská unie musí zachovat jednotnou frontu a nadále odsuzovat násilí, k němuž v Íránu dochází. Měla by požadovat lepší dodržování lidských práv a musíme také zkoumat, jak bychom mohli pomoci občanské společnosti, zejména skupinám, které si ve své zemi přejí demokratický pluralismus a dodržování lidských práv. Neměli bychom zklamat skupiny, které hledí k západu včetně Evropské unie.

Pokud jde o Írán, nesmíme však zapomínat na hrozbu, kterou představuje jeho jaderný program, protože má na daný region destabilizující účinek, a na zákaz šíření jaderných zbraní obecně. Je nezbytné, aby Evropská unie a Spojené státy americké nadále v této věci spolupracovaly, a jsem si jist, že to bude pro švédské předsednictví prioritou.

Musíme plně zapojit Rusko a Čínu, které jsou stálými členy Rady bezpečnosti. Jejich podpora má zásadní význam pro to, aby bylo dojednáno řešení této závažné hrozby, které od mezinárodního společenství vyžaduje jednotnost a důslednost. Proto vítám rezoluci přijatou v této věci minulý týden ve skupině G8.

Dámy a pánové, události několika posledních týdnů otevřeně prokázaly extremismus a radikální povahu současných íránských vůdců; je jasné, že mezinárodní společenství si nemůže dovolit, aby tito lidé získali jaderné zbraně.

María Paloma Muñiz de Urquiza (S&D). – (ES) Pane předsedající, pane úřadující předsedo Rady, pane předsedo Komise, chtěla jsem svůj první projev na tomto plenárním zasedání zahájit tím, že uvítám skutečnost, že rozprava o situaci v Íránu nebyla vyvolána významem Íránu ve sdělovacích prostředcích, kde jej naopak nahradily Čína, Honduras, skupina G20 atd.

Bohužel nedávné popravby sunnitských bojovníků v Íránu vrátily tuto zemi a porušování lidských práv v ní na první stránku novin. Nemyslím si však, že by program jednání Parlamentu ve věci zahraniční politiky měly inspirovat mediální zprávy, ale spíše vlastní smysl Parlamentu pro odpovědnost a jeho uvážlivá a důsledná reakce v souladu s jeho rostoucí úlohou ve vnější politice Evropské unie, zejména v oblasti lidských práv.

Tato úloha, pane předsedající, zahrnuje i sledování toho, jak jsou důsledně používány všechny nástroje, které Evropská unie v této oblasti má, a v případě Íránu bychom neměli vést dialog o jaderných zbraních zcela odděleně od naprosté absence politického dialogu o lidských právech.

Strukturovaný dialog o lidských právech byl roku 2004 pozastaven. Nemáme dohodu o spolupráci a obchodu, k níž by mohla být připojena demokratická doložka, nepodařilo se nám vyslat misi pozorovatelů voleb a finanční prostředky nástroje pro demokracii a lidská práva jsou zanedbatelné.

V Parlamentu a v celé Evropské unii musíme účinněji využívat nástroje, které máme k dispozici a kterými jsme se vybavili. Někteří lidé v tomto Parlamentu i v íránské opozici vyzývali, aby byly vztahy s íránským režimem definitivně ukončeny a aby nová vláda nebyla uznána.

Důrazně odsuzujeme politické represe a potlačování svobody projevu v Íránu, nedomníváme se však, že bychom se měli vzdát své úlohy při obraně a ochraně lidských práv, demokracie a v boji proti chudobě ve světě. K tomu, pane předsedající, potřebujeme dialog, jednání a diplomacii a musíme nalézat společné zájmy a budovat spojení civilizací. Vyzývám předsednictví Rady, aby tak postupovalo.

Anna Rosbach (EFD). – (DA) Pane předsedající, dámy a pánové, Evropský parlament jednal o porušování lidských práv ze strany Íránu při mnoha příležitostech a dnes to činíme zase. Odporné chování diktátorů nezměníme pouhými slovy. Je čas na skutečné činy. Brutální zabíjení lidí hladovějících po svobodě, kteří se odvážně vydali do ulic, nás musí vést k tomu, abychom se chopili jisté odpovědnosti za svržení tohoto zločinného režimu. Tento režim nemá v 21. století místo. Evropské vlády musí otázku íránského režimu přednést v Radě bezpečnosti OSN a požadovat, aby viníci, především Ali Chamenei a Mahmúd Ahmadínejád, byli předvedeni před mezinárodní soud.

Íránský lid chce svobodu a my musíme podpořit volání po svobodných volbách pod dohledem OSN. Parlament nemůže nadále udržovat svou delegaci pro vztahy s Íránem, která se na svém posledním zasedání změnila v nástroj diktátorského režimu, který má ovlivnit náš Parlament. Musíme prokázat, že s diktaturami nespolupracujeme.

Nick Griffin (NI). – Pane předsedající, minulý rok jsem pracoval jako pozorovatel vzpomínkových akcí k revoluci z r. 1956 v Budapešti. Mohu potvrdit, že Dr. Morvaiová má pravdu, když kritizuje ty, kdo si dělají starosti s Íránem a přitom opomíjejí porušování lidských práv zde v Evropě.

Věřím, že žádný člen skupiny ECR zde nebude tak pokrytecký, aby odsuzoval Írán za používání násilí při volbách, když David Cameron patří ke sponzorům organizace Unite Against Fascism, organizace zločinců z krajní levice, jež běžně používá zastrašování a násilí proti nacionalistickým disidentům v Británii. To platí i o pěti nynějších členech Evropského parlamentu z labouristické, liberálně demokratické a konzervativní

strany, kteří hanebně podpořili využití peněz britských daňových poplatníků na podporu svých vlastních milic, které narušují opoziční shromáždění a napadají jejich oponenty cihlami, šipkami a kladivy.

Chci však říci hlavně toto: jakkoli zde může být kritika Íránu dobře míněná a dokonce oprávněná, bude ze strany mocných využita jako válečná propaganda, neboť chtějí těžit z vojenského útoku na tuto zemi. Neokonzervativci, ropné společnosti, stavební společnosti a wahábiovští mulláhové ze Saúdské Arábie si všichni přejí zničit svrchovaný íránský stát agresivní válkou. Ani evropští liberálové nejsou tak naivní, aby znovu skočili na lži o zbraních hromadného ničení, a jako nový *casus belli* jsou tedy vytahována lidská práva.

Nepřipojujme se ke sboru válečných štváčů požadujících třetí nezákonný a kontraproduktivní útok západu na muslimský svět. Nebo, pokud už to musíte udělat, nenechávejte válku, kterou pomůže odůvodnit a rozpoutat pokrytecká rétorika, na běžné britské munici: osmnáctiletých chlapců od Mersey, Temže a Tyne. Namísto toho pošlete své vlastní syny, aby se domů vrátili v krabici či bez nohou, rukou a zdravé mysli – jinak se starejte o své.

Filip Kaczmarek (PPE). – (PL) Pane předsedající, smrt nevinných lidí je vždy tragédií. Pokud však zemrou při obraně hodnot, jako je svoboda či pravda, lze říci, že netrpěli nadarmo – stejně jako nedávné oběti v Íránu. Situace se velice zhoršila, když režim střílí do demonstrantů, vsazuje oponenty do vězení a mučí je a zabíjí. Jediným zdrojem naděje a optimismu je to, že tyto události mohou politikům a veřejnému mínění v celém světě ukázat pravou povahu íránského režimu, který je schopen činů velmi vzdálených od minimálních standardů moderního světa. Tento režim má na svých rukou krev. Měli bychom to mít na paměti a měli bychom se snažit změnit stav věcí, který nemůžeme akceptovat. V podobných situacích vždy vyvstává otázka: co můžeme dělat? Můžeme podpořit požadavky a návrhy, které již byly předneseny.

Zprv musí íránské orgány přestat používat násilí vůči těm, kdo mají odlišný názor než režim. V případě zemí, jako je Írán, by mělo dodržování základních lidských práv sledovat a zaručovat mezinárodní společenství.

Zadruhé by se měly v Íránu konat svobodné a spravedlivé volby, v nichž by mohli kandidovat všichni kandidáti, a nikoli jen ti, kdo získali ke kandidatuře povolení. Mimochodem, ti, kdo přijímají rozhodnutí o právu kandidovat ve volbách, sami nemají demokratický mandát. Spravedlivost voleb by měli ověřit nezávislí vnější pozorovatelé – jinak nebudou mít volby smysl.

Zatřetí, měli bychom učinit vše, abychom zajistili, že řešení pro Írán budou mírová a politická, a to znamená, že bychom měli podpořit ty Íránce, kteří chtějí zásadní změny ve své zemi, změny, jež budou znamenat, že Írán budou spravovat ti, kdo vyhrají spravedlivé volby, a že Írán již nebude hrozbou pro světovou bezpečnost.

Vůdkyně íránské opozice v exilu, paní Radžávióvá, uvedla, že události v Íránu jsou začátkem konce režimu. Upřímně doufám, že má paní Radžávióvá pravdu.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, jsem vděčný švédskému předsednictví za jeho poznámky před naší rozpravou, které byly podle mě vyvážené a pomohly nám porozumět odpovědnosti, kterou máme naplnit. V tomto smyslu bych rád uvedl poznámku, která vyplývá z toho, že jsem jako mnoho jiných lidí v televizi viděl davy, které jistým způsobem podnítily protesty v několika posledních dnech.

Jakkoli je však pravda, že Írán je teokracie, v níž fundamentalismus vypracoval plán na vykonávání moci tím, že předstírá, že se jedná o činnost ve jménu Boha, v posledních dnech jsme viděli i lidi v ulicích, kteří skutečně volali „Bůh je veliký“. To je ale rozdíl! Rozdíl ve vzezření, ve vůli, kterou tito lidé vyjadřovali, a v odhodlání nepoužívat násilí, nám umožňuje si uvědomit, že v Íránu není láska ke svobodě a pravdě, láska k vlastnímu lidu a láska a úcta ke všem mrtvým.

Třicet let teokracie, třicet let systematického ničení lidí nestačilo vymýtit tuto památku, která je v srdcích nás všech. Tomu dlužíme svou loajalitu. Této skutečnosti, této lásce k pravdě a lásce ke svobodě, dlužíme svou bezpodmínečnou oddanost a tato láska by měla umocnit odpovědnost všech, protože žádá evropské orgány, aby byly silné, aby byly rozhodné a aby vystupovaly důrazně, to je především nikoli žádost Parlamentu o geopolitickou sílu, je to připomínka toho, že vzhledem k tomu, že Parlament zastupuje politický projekt, kterému říkáme sjednocená Evropa, nesmí evropské orgány opustit lásku ke svobodě a pravdě, která existuje ve všech těch, kdo ji nedávno prokázali.

Tunne Kelam (PPE). - Pane předsedající, v Íránu došlo k zásadní změně. Naším prvním závěrem by tedy mělo být to, že Írán není a nikdy již nebude stejný. Důvodem je to, že miliony Íránců odmítly být rukojmím svých náboženských vůdců. Prokázali obrovskou odvahu odporovat režimu.

Nejde proto o větší než obvyklou manipulaci tzv. voleb. Tentokrát křiklavě zmanipulované hlasy daly průchod lidovému protestu, který odborníci mimo Írán nemohli nebo nechtěli očekávat.

Připomíná mi to situaci ve východní Evropě před 20 lety: zatímco západní vlády byly připraveny na dlouhodobé přizpůsobování a pragmatickou koexistenci se sovětským totalitním systémem, začaly být miliony rukojmí komunistického režimu náhle aktivní: napadly systém, který dospěl k rychlému konci.

Proto je důležité si uvědomit, že evropský přístup k Íránu nemůže zůstat stejný – jen přehlížet rutinně manipulované volby a systematický útlak. Odhaduje se, že během 30 let diktatury bylo uvězněno více než pět milionů lidí, více než 200 000 lidí bylo umučeno a nedávno bylo více než 200 lidí zabito.

Vlády Evropské unie příliš váhaly s odsouzením těchto odporných zločinů a pohnáním režimu k odpovědnosti za jeho chování. Myslíme-li to s ochranou práv iránských občanů vážně, musíme být připraveni způsobit diktátorům skutečnou bolest. Co to znamená? Měli bychom například zakázat všem vůdcům režimu cestovat do Evropské unie; měli bychom odvolat své velvyslance z Íránu jako projev našeho rozhořčení a svobodné volby se v Íránu mohou konat jen pod dohledem OSN.

Lena Barbara Kolarska-Bobinska (PPE). - Pane předsedající, protože situace v Íránu eskaluje a porušování demokracie představuje i ohrožení stability celé oblasti, musíme vyjádřit své znepokojení a odsouzení – prohlášení však nesmí být jen symbolická a bezobsažná. Někteří evropští představitelé hovoří o nových sankcích vůči Íránu, nyní je však třeba diskutovat o prosazování demokracie na základní úrovni v této zemi.

Jsem Polka a my ve východní Evropě víme, jak důležitá jsou taková opatření pro vybudování demokracie. Prosazování by mělo být přizpůsobeno politické a hospodářské situaci dané země, je však třeba přezkoumat a vyhodnotit předešlé zkušenosti Evropské unie z prosazování demokracie v severní Africe, na Středním východě a ve východní Evropě, abychom zjistili, co je třeba v Íránu udělat, co je možné v Íránu udělat a co je za daných okolností v této zemi efektivní.

Chci vám rovněž připomenout, že pokud chce být Evropská unie důvěryhodná, musí přijmout určitá opatření i v Moldavsku. Brzy budeme stát před novou zkouškou – 29. července se v Moldavsku budou konat volby. EU musí učinit vše, co může, aby v této zemi zajistila svobodné a spravedlivé demokratické volby. Nestačí mluvit o podpoře demokracie: my v Evropském parlamentu a evropských orgánech musíme být v tomto ohledu aktivnější.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Pane předsedající, jistě je nutné sledovat vývoj volebního procesu v Íránu, ačkoli začátkem řešení konfliktu by mělo být prohlášení orgánů v Íránu, že přestanou používat sílu a osvobodí uvězněné opoziční aktivisty, obhájce lidských práv, novináře, demonstranty a občany jiných zemí, kteří jsou v současné době viněni ze situace, která v Íránu panuje. Měli bychom samozřejmě plně respektovat svrchovanost Íránu, ale měli bychom Teheránu také připomenout, že je povinen dodržovat Mezinárodní pakt o občanských a politických právech.

Chtěl bych také vyjádřit znepokojení nad iránským jaderným programem. Teherán má právo využívat jaderný program pro mírové účely, ale je také povinen obnovit důvěru mezinárodního společenství v to, že iránská jaderná aktivita bude výhradně mírová.

Maria Eleni Koppa (S&D). - (EL) Pane předsedající, chtěla bych vyjádřit svou hlubokou lítost nad tragickým leteckým neštěstím, k němuž dnes došlo v provincii Kvazvín v Íránu.

Dnešní rozprava je vzhledem k událostem, k nimž došlo po volbách dne 12. června, nutná. Myslím si však, že je třeba držet se správného rámce. Nesmíme vysílat nesprávný signál. Jakákoli přímá či nepřímá vazba mezi těmito událostmi a otázkou jaderného programu je zavádějící. Musíme jasně říci, že dnešním tématem je stav demokracie a lidských práv v Íránu.

Debaty o nových sankcích za žádných okolností nepomůže vyřešit závažné problémy iránského lidu. Demokracii nelze vnucovat těmito prostředky. V Evropské unii musíme zesílit úsilí o demokratizaci a dodržování základních svobod, ale začleněním této otázky do rámce zásadního politického dialogu a posílením našich vazeb s občanskou společností.

Také musíme požadovat další vyšetřování stížností na podvody při volbách a znovu zdůraznit, že právo na pokojný protest je nezadatelným právem lidu každé země.

Proto musíme z tohoto místa otevřeně odsoudit násilí a požadovat, aby bylo v Íránu v praxi uplatňováno dodržování svobody projevu a vyjadřování jako v kterékoli jiné zemi na světě.

Michael Gahler (PPE). – (DE) Pane předsedající, domnívám se, že je dobré, že tuto rozpravu vedeme v prvním týdnu práce nového Parlamentu. Předsedové naší skupiny bohužel zamítli návrh usnesení. Ptám se sám sebe, o co se tu vlastně staráme.

Usnesení by pomohlo disidentům v Íránu, pokud bychom jim jasným prohlášením potvrdili, že to, co bylo oficiálně popisováno jako prezidentské volby, nijak nesplňovalo mezinárodní standardy demokracie, protože většinu kandidátů Rada dohlížitelů zamítla a protože nelze říci, že by ti, kterým bylo dovoleno kandidovat, měli rovné podmínky. Z politického hlediska proto můžeme bezvýhradně konstatovat, že oznámené výsledky voleb nepředstavují vůli íránského lidu.

Využijme jako Evropská unie aktivně naše nástroje pro demokracii a lidská práva, podpořme živou občanskou společnost nebo i právníky, jako je například Širin Ebadiová, která v Íránu hájí zadržené stoupence víry Bahá'í. Věřím, že tato politika může být nyní úspěšná, i z krátkodobého hlediska.

(Potlesk)

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – (DE) Pane předsedající, pane úřadující předsedo Rady, dámy a pánové, minulý týden, k mému velkému potěšení jakožto nové poslankyně, jsme na zasedání Výboru pro zahraniční politiku vyslechli projev pana Makhmalbafa, íránského filmového režiséra, který nám velmi jasně řekl, že před těmito volbami měl Írán 20% demokracii, ale po volbách, které byly dle jeho názoru podvodem, nezbyla demokracie naprosto žádná.

I já s tímto popisem souhlasím – s největší pravděpodobností byly volby podvodem a pomocí obrovského volebního podvodu byla většina íránského lidu, která volala po změně, připravena o toto právo. Pane úřadující předsedo Rady, zajímá mě zejména jedna věc: v polovině srpna se bude konat inaugurace „znovu zvoleného“ pana Ahmadínežáda. O čem se nyní jedná v Radě a v členských státech? Budou na této inauguraci Evropská unie a členské státy oficiálně zastoupeny? Samozřejmě doufám, že nikoli, protože si nemyslím, že by tam po tomto volebním podvodu měla být jakákoli oficiální reprezentace Evropské unie nebo členských států, a jakkoli bych velmi hájila další dialog, neměl by na uvedené inauguraci Evropskou unii oficiálně zastupovat nikdo. Jaké je vaše stanovisko k této věci? Jak ji nyní řešíte?

Pier Antonio Panzeri (S&D). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, při rozpravách o zahraničně-politických otázkách, jako je dnešní téma týkající se Íránu, existuje vždy riziko, jak víme, že za aktuálními událostmi trochu zaostáváme. Není však pochyb o tom, že Evropský parlament, pokud chce, může hrát důležitou úlohu a naléhat na Evropu a mezinárodní společenství, aby braly nynější události vážně a realizovaly všechny iniciativy nutné k zajištění toho, aby proces zavádění demokratického systému v Íránu mohl skutečně proběhnout.

Poté, co mezinárodní veřejnost věnovala velkou pozornost povolebnímu období v Íránu a pouličním demonstracím, které se íránský režim snažil násilím potlačit, je důležité zajistit, aby kolem situace v zemi opět nezavládlo ticho. Realistický přístup k věci neznamená přestat si íránské otázky všímat. Je i na nás, abychom tuto pozornost udrželi, a je i na švédském předsednictví, kterému děkuji za jeho dnešní vyjádření, aby prosadilo silnou iniciativu spolu se Spojenými státy americkými, Ruskem a ostatními zeměmi s cílem změnit vývoj problémů v Íránu od demokratických práv po samotnou jadernou otázku.

Alejo Vidal-Quadras (PPE). – (ES) Pane předsedající, v několika posledních týdnech nás hluboce dojaly opakované projevy hrdinství a statečnosti íránského lidu, který se holýma rukama postavil kulometům a obuškům svých tyranů. Velký počet žen v čele demonstrací je nepochybně výrazem odhodlání Íránců žít ve skutečné demokracii.

Pane úřadující předsedo Rady, reakce Evropské unie byla příliš slabá a bázlivá. Musíme vyslat velice důrazný politický signál, abychom vyjádřili naše naprosté odmítnutí této nesnesitelné teokratické diktatury.

Řešení velmi jasně formuloval vůdce odporu v exilu, Massúd Radžáví: nejvyšší vůdce musí být svržen a dočasné shromáždění odborníků musí vyhlásit svobodné volby pod mezinárodním dohledem. Cokoli jiného bude ztrátou času a jen prodlouží tento ostudný stav.

Ria Oomen-Ruijten (PPE). – (NL) Ráda bych začala tím, že srdečně přivítám nového úřadujícího předsedu Rady pana Bildta. Jsem si samozřejmě vědoma toho, že je před ním řada velmi rušných měsíců, protože problémy světa budou spočívat především na jeho velkých a širokých ramenou.

Pane předsedající, ohledně Íránu bych chtěla uvést následující. Především, íránský režim je nepředvídatelný. Zadruhé, konstatuji, že se v režimu začínají objevovat vlasové trhliny, zejména v náboženských kruzích.

Zatřetí mám dojem, že režim podporuje vše, co je na tomto světě špatné nebo zahrnuje korupci – ať na Středním východě či v Pákistánu. Začtvrté bych chtěla upozornit, že dialog ve skutečnosti není žádnou pomocí, a závěrem konstatuji, že občané správně chtějí větší svobodu a musí mít v této věci naši – evropskou – podporu.

Proto bych se vás chtěla zeptat, pane Bildte, proč nebyla Rada schopna vypracovat důraznější prohlášení a proč jsme jen naslouchali několika zemím, které vždy chtějí jednat v rozporu se stavem lidských práv?

Enrique Guerrero Salom (S&D). – (ES) Pane předsedající, samozřejmě bych chtěl začít tím, že odsoudím události v Íránu a represe ze strany íránské vlády, chci se však připojit k těm, kdo byli pro to, abychom použili tlak ze strany evropských orgánů a současně pokračovali v dialogu a procesu jednání.

Z historie a zkušeností víme, že přerušení všech vztahů a autoritářskými režimy nebude mít žádný přínos ke zlepšení životních podmínek lidí, kteří v takových režimech trpí, a současně oslabuje postavení těch z nás, kdo obhajují dodržování demokracie a lidských práv v takových zemích.

Proto si myslím, že bychom měli využít všechny nástroje, které Evropské unie má, k tlaku na íránský režim, počínaje tímto Parlamentem, ale současně bychom měli pokračovat v jednání a dialogu, v dialogu, který zvláště prostřednictvím vysokého představitele pana Solany, vyvíjí tlak na režim.

Magdi Cristiano Allam (PPE). – (IT) Pane předsedající, dámy a pánové, Írán dnes představuje zásadní hrozbu pro mezinárodní bezpečnost a stabilitu: na jedné straně porušováním rezolucí Organizace spojených národů uskutečňuje svůj cíl získat jaderné zbraně, a na straně druhé opakuje svou touhu po fyzickém zničení státu Izrael.

Doufám, že Evropa se švédským předsednictvím může Íránu obecně vyslat jasný vzkaz a naznačit, že hodnoty, s nimiž nelze obchodovat, jako je právo na život, lidská důstojnost a svoboda volby, nelze oddělit od rozvoje dvoustranných vztahů, a že zejména může jasně prohlásit, že právo státu Izrael na existenci je nezadatelné a že Evropa, která na svém vlastním území přežila holocaust, nedovolí další holocaust státu a lidu Izraele.

Philippe Juvin (PPE). – (FR) Pane předsedající, rád bych začal tím, že náš Parlament vyzvu, aby se jasně vyslovil pro finanční a technické sankce vůči Íránu.

Samozřejmě existuje velmi mnoho argumentů proti sankcím, protože sankce budou mít důsledky pro život íránských občanů. Nejhorší pro íránské občany by však, pane předsedající, nebyl nedostatek způsobený těmito sankcemi; nejhorší by bylo naše mlčení, naše nečinnost. Sankce by, pane předsedající, ukázaly, že nejsme lhostejní, a to je podle mého přesvědčení to nejdůležitější.

Proto musí, pane předsedající, náš Parlament požadovat finanční sankce vůči Íránu.

Charles Tannock (ECR). - Pane předsedající, otrěsná íránská teokratická diktatura se na svém lidu již provinila mnoha zločiny: počínaje věšením stoupenců víry Bahá'í po věšení homosexuálů, nyní zřejmě i oběšením 50 nevinných protestujících. Proto nás nemůže příliš překvapit, že pomocí volebního podvodu obrovského formátu Íránci přišli o volby. Jsem přesvědčen, že tato trhlina v režimu a odvaha protestující mládeže, které vzdávám poctu, nakonec přivede celou tu prohnitou vládu k pádu.

Pan Howitt nedávno na jiném zasedání navrhl, abychom vyslali volební pozorovatele Evropské unie z tohoto Parlamentu, aby potvrdili, zda skutečně došlo k podvodu. Ne, nikdy nesmíme legitimizovat žádné podvodné volby, které omezují kandidáty na základě jejich náboženské čistoty a jejichž sčítání probíhá za zavřenými dveřmi.

Carl Bildt, úřadující předseda Rady. – Pane předsedající, velmi pozorně jsem naslouchal jednotlivým vyjádřeným hodnocením a názorům. Jak již bylo zdůrazněno, toto je velmi důležitá rozprava na nanejvýš důležité téma.

Myslím, že lze říci, že jsme jednotní v našem hodnocení toho, k čemu došlo, co jsme spatřili na televizní obrazovce a především co jsme slyšeli od lidí, kteří vědí víc, než lze v televizi vidět.

Rád bych polemizoval s tím, kdo řekl, že jsme se nevyjadřovali dost jasně. Porovnáte-li to, co řekla Evropská unie, a co řekl kterýkoli další významný světový subjekt, není pochyb, že my jsme hovořili nejjasnějším, nejdůslednějším a nejdůraznějším jazykem.

Prábi bychom si, aby naše slova měla větší účinek, než nakonec měla, ale to se často stává. Ale jakkoli jsou slova důležitá, a to je nepochybné, jednáme především o tom, co se v Íránu děje od voleb, které proběhly 12. června.

Myslím, že je důležité zaměřit se i na to, co jsme viděli v televizi před 12. červnem, protože najednou to byl jiný Írán, než na jaký jsme byli zvyklí. Objevil se bezesporu určitý prvek uvnitř hranic režimu, prvek vitality, plurality, zjevné touhy po změně, po otevřenosti, po reformě. Zvnějšku šlo jen obtížně hodnotit, zda tento prvek představoval většinu Íránců, či nikoli, ale význam těchto událostí dosvědčila přinejmenším síla tvrdých zákroků, které jsme po 12. červnu viděli. Odsuzujeme-li tedy to, co jsme viděli poté, neměli bychom zapomínat na to, co jsme viděli předtím, a na dlouhodobý význam tohoto vývoje.

Myslím, že jsme jednotní v tom, co říkáme a co si myslíme. Pane Saryusz-Wolski, pane Cohn-Bendite a pane Mauro: v podstatě se jedná o to samé, pokud se podíváme na to, co posuzujeme. Ale to nejtěžší není to, co říkáme; nejtěžší je to, co tváří v tvář této situaci uděláme. Myslím, že musíme postupovat po dvou liniích.

První je celkem jasná. Evropská unie musí jasně hájit lidská práva a demokracii, kdykoli a za jakýchkoli okolností. Ve věci politiky mohou přicházet v úvahu ještě další faktory, to by však nemělo nijak oslabovat důslednost naší obhajoby lidských práv. Musíme tedy odsoudit zabíjení, používání trestu smrti. Musíme žádat propuštění vězňů. Musíme jasně požadovat plné dodržování svobody a práv, která existují pro každého člověka v našem světě.

Zadruhé, a myslím si, že zde by mohlo dojít k určité neshodě, musíme být rovněž připraveni zasáhnout. Říkám to a uznávám, že je to daleko složitější politika než stát opodál, nedělat nic nebo se pokoušet o izolaci: to je snadné; angažovat se je těžké. Pan Kelam narážel na naše určité historické zkušenosti a s nimi spojené vyvažování postojů. Ale to, že v Evropě máme jistou historickou zkušenost, která se zde ani trochu neodráží, nám snad umožňuje vydat se touto cestou.

Nikdy bychom neměli věřit, že diplomatický dialog může vyřešit každý problém, který zde byl zmíněn: nemůže. Do této konkrétní rovnice vstoupí další činitelé. Ale neměli bychom ani zapomínat, že existují určité otázky, které se musíme snažit vyřešit diplomatickým dialogem. Mám na mysli osoby zaměstnané na britském velvyslanectví nebo francouzského studenta a ostatní, o nichž nyní musíme jednat v dialogu.

Pocházím ze země, kde má 1 % občanů kořeny v Íránu. Stěhuji se tam a zpět. Máme konzulární problémy v takovém rozsahu, který je těžké pochopit. Musíme být připraveni se zapojit, pomoci jednotlivcům v různých případech, aniž bychom věřili, že se tím vyřeší všechno najednou.

Máme tu i zmiňovanou jadernou problematiku. Někdo si může myslet, že pro ni existují daleko jednodušší řešení. Nemyslím si, že existuje nějaké řešení, pokud se v této věci nezapojíme do skutečného diplomatického dialogu. To jsou další otázky, v nichž se musíme angažovat.

V nynější situaci to bude samozřejmě náročnější a obtížnější, to je nepochybné, a myslím si, že diskuse ve Výboru pro zahraniční věci minulý týden poukázala na některé obtížné volby a některá složitá rozhodnutí, která musíme učinit nejen v nadcházejících týdnech, ale i nadcházejících měsících, ne však o moc později. Zde se musíme angažovat – vy, my v Radě a my jako Evropané – s dalšími významnými mezinárodními subjekty, nejen s Američany s novým a dobrým přístupem Obamovy vlády, ale i s ostatními, s Radou bezpečnosti OSN, Ruskem, Čínou a širším světovým společenstvím. Jen tehdy můžeme doufat, že budeme schopni začít řešit nejen bezprostřední problémy, ale i jiné otázky, které je třeba řešit.

Jsem za tuto rozpravu vděčný. Myslím, že upozornila na jasnou jednotnost v otázce obrany našich hodnot, ale rovněž upozornila na některá složitá rozhodnutí a vyvažující kroky, které musíme v nadcházejících měsících a letech učinit. Víím, čeho chceme dosáhnout; musíme se také snažit toho dosáhnout. Ale nemyslím si, že to bude jednoduché. Mohu vás ujistit, že Rada se všemi aspekty této konkrétní problematiky bude velice intenzivně zabývat.

(Potlesk)

PŘEDSEDAJÍCÍ: pan LAMBRINIDIS

Místopředseda

Daniel Cohn-Bendit (Verts/ALE). – (FR) Pane předsedající, omluvte mě, prosím, ale právě jsem obdržel jistou informaci a rád bych ji sdělil Radě a všem kolegům poslancům.

Natalia Estemirova, která byla kandidátkou na Sacharovovu cenu Evropského parlamentu, byla dnes ráno v Grozném unesena a je zadržována neznámými únosci. Vyzývám Radu, Komisi a poslance Evropského parlamentu, aby vyjádřili protest, aby si Moskva byla vědoma, že na Natalii Estemirovou myslíme.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Richard Howitt (S&D). - Pane předsedající, chci jen uvést věci na pravou míru, protože kolega pan Tannock citoval mé jméno.

Minulý týden jsem nepožadoval pozorovatele z Evropské unie, v předešlé rozpravě jsem velmi jasně uvedl, že pokud by k tomu opravňovaly okolnosti, mohla by Evropská unie vyslat pozorovatelskou misi pro íránské volby. Avšak právě to, že Komise neměla odvahu to udělat, nám nyní působí skutečné, odůvodněné a objektivní obavy ohledně průběhu těchto voleb.

Lituji, že pan Tannock nebyl přítomen v Parlamentu, aby to v rozpravě předtím slyšel, a doufám, že jsem snad věc uvedl na pravou míru.

Předsedající. Rozprava je ukončena.

9. Čína (rozprava)

Předsedající. - Dalším bodem jsou prohlášení Rady a Komise o Číně.

Carl Bildt, úřadující předseda Rady. - Pane předsedající, toto je další rozprava, u níž není třeba zdůrazňovat, jak je důležitá. A ačkoli je tématem Čína, samozřejmě jde i o určitý významný vývoj v Sin-ťiang v západní části Číny. Víím, že tyto události sledovala řada poslanců tohoto Parlamentu i příslušných vnitrostátních parlamentů v celé Evropě.

Jako Rada jsme rovněž vyjádřili své znepokojení nad zprávami o nepokojích v této oblasti a žádali jsme o zdrženlivost na obou stranách a o to, aby byla situace řešena nenásilně. Myslím, že je čas, abychom řekli, že přikládáme velký význam lidským právům. Rovněž hluboce litujeme nejen ztráty životů, ale i ničení majetku a všeho, k čemu tam docházelo, a můžeme jen odsoudit ty, kdo za to nesou odpovědnost, ať to je kdokoli.

Dovolte mi však využít této příležitosti a obecně zrekapitulovat náš vztah s Čínou, se zemí, s níž máme mimořádně rozsáhlou škálu složitých vztahů. Když jsme se v roce 2003 rozhodli navázat tyto vztahy v rámci komplexního strategického partnerství, pouštěli jsme se vlastně do velmi náročného projektu, což ve velké míře odráží náš dnešní široký a rozsáhlý vztah s Čínou.

Složitost samozřejmě přináší příležitosti. Rovněž přináší výzvy nejrůznějšího druhu. V případě tohoto vztahu jsme se pokusili otevřít jej do bodu, kdy budeme moci upřímně a otevřeně diskutovat o jakémkoli případném problému kterékoli ze stran. Základem takového otevřeného dialogu je společný zájem o rozvoj našeho vztahu, náš společný zájem o celosvětový mír a stabilitu.

Tento vztah realizujeme prostřednictvím dialogu a mnohostrannosti. Máme výroční summity a máme dost častá setkání na úrovni ministrů zahraničí. Máme i intenzivní dialog o lidských právech, který se koná dvakrát do roka, a pak samozřejmě i odvětvové dialogy o různých otázkách, mezi nimiž má samozřejmě zvláštní význam obchod. Rovněž každý rok vedeme dialog na vysoké úrovni věnovaný obchodním a hospodářským otázkám. Jak víte, v roce 2007 jsme rovněž zahájili jednání o dohodě o partnerství a spolupráci. Jednání dosahují pokroku, ale stále je možné na těchto jednáních zvýšit úsilí na obou stranách.

Máme velmi jasný zájem o rozvoj vztahu s Čínou ve všech oblastech a to, jak jsem řekl, zahrnuje i možnost otevřeného a upřímného dialogu i o otázkách, kde se naše hodnoty mohou lišit, a my víme, že takové otázky existují, včetně lidských práv, včetně otázek, jako je používání trestu smrti; ale i pro prosazování společného zájmu, který, jak není třeba připomínat, dnes máme: důležité jsou otázky celosvětové finanční stability, otázky řešení problému změny klimatu.

Významné jsou i otázky zahraniční politiky, ať jde o situaci na Korejském poloostrově s provokacemi ze strany KLR, nebo o situaci v Barmě, jejíž vývoj nás pochopitelně znepokojuje, naše obavy se však týkají i situace v Africe a nutnosti chránit nezbytné námořní trasy kolem Afrického rohu.

Nebudu tuto otázku dále rozvádět, chci jen zdůraznit znepokojení, které nad vývojem událostí pociťujeme, aniž bychom byli schopni jej posoudit do všech jednotlivých podrobností, protože tyto události jsou velice složité, chci zdůraznit, že doufáme, že bude možné tyto věci vyřešit nenásilně, a naši připravenost zahájit s čínskými orgány upřímný dialog o těchto záležitostech, i o široké škále našich dalších společných zájmů, o nichž musíme vést dialog.

Catherine Ashton, členka Komise. - Pane předsedající, to, že tato rozprava byla naplánována na vaše zahajovací zasedání, je známkou důležitosti, kterou tento Parlament přikládá našemu strategickému vztahu s Čínou.

Znovu vítám příležitost přispět stručným nástinem pohledu Komise jménem své kolegyně Benity Ferrero-Waldnerové, která, jak jsem již uvedla, bohužel tento týden cestuje a nemůže být zde.

Nemusím tomuto Parlamentu připomínat rozsáhlý pokrok, kterého jsme ve vztazích s Čínou dosáhli od našeho prvního summitu, od něhož uplynulo již 10 let. Hospodářské a obchodní vztahy se transformovaly, přímé kontakty mezi lidmi jsou častější a vedeme dialog o stále větším počtu otázek.

Po posledním summitu EU-Čína v květnu postupují jednání o nové dohodě o partnerství a spolupráci dobře a můžeme využívat stále většího počtu kontaktů na vysoké úrovni včetně velmi úspěšné návštěvy předsedy vlády pana Wena u předsedy Barrosa na počátku tohoto roku a zasedání hospodářského a obchodního dialogu na vysoké úrovni, kterému jsem s místopředsedou vlády Wang Čchi-šanem spolupředsedala.

Dnes se přirozeně soustředíme na globální výzvy včetně hospodářské a finanční krize a změny klimatu i na regionální otázky. Současné máme velký zájem o situaci uvnitř Číny, kde zaznamenáváme řadu vynikajících výsledků, ale i události, jež vzbuzují obavy. Čínská politika otevírání ekonomiky vyvedla stovky milionů lidí z chudoby a pomohla světu ve vývoji směrem k dosažení důležitých rozvojových cílů tisíciletí. Čína je však obrovská země se značnými vnitřními problémy a rozdíly mezi regiony.

Síla našeho strategického partnerství rovněž umožňuje konstruktivní a otevřenou výměnu názorů o problémech, v nichž se Evropa a Čína rozcházejí. Může se jednat o určité aspekty našeho obchodního vztahu nebo lidských práv – například pokud jde o Tibet, o nějž, jak vím, projevuje tento Parlament zvláštní zájem. Nedávno jsme vyjádřili velké znepokojení nad neklidnou situací v Sin-ťiang, lítost nad ztrátou životů a soustrast a soucit rodinám obětí. Vyzvali jsme všechny strany k umírněnosti a k okamžitému ukončení všech násilností. Doufáme, že tuto situaci je možné vyřešit nenásilně prostřednictvím dialogu bez dalšího prolévání krve.

EU se v posledních letech pokusila čínským orgánům tlumočit své obavy ohledně situace etnických menšin v Číně a podělit se o své vlastní zkušenosti, častokrát bolestné, ve věci možných způsobů řešení marginalizace, vyloučení a diskriminace, kterým takové menšiny často čelí.

Všichni máme společný cíl, kterým je otevřenější a transparentnější Čína, která dodržuje mezinárodní normy v oblasti lidských práv a spolupracuje při řešení globálních problémů. Abychom toho dosáhli, musíme nadále Čínu více integrovat do mezinárodního společenství a pracovat na rozvoji našeho strategického partnerství v duchu konstruktivní účasti.

Elmar Brok, jménem skupiny PPE. – (DE) Pane předsedající, pane úřadující předsedo Rady, paní komisařko, dámy a pánové, souhlasím se základní podstatou toho, co uvedli předchozí řečníci z Rady a Komise. I já se domnívám, že bychom měli pokračovat v politice jediné Číny s cílem dosáhnout soudržnosti Číny jako sjednoceného státu, a že tyto snahy nechceme nijak ohrozit. Samozřejmě nedovolujeme násilí, ať jde o násilí ze strany demonstrantů za určitých okolností nebo násilí ze strany státu vůči demonstrantům, k němuž došlo. To jsem chtěl zmínit jako první.

Musíme však také pochopit, že v Číně bude násilí centrální vlády, která v tomto multietnickém státě s mnoha kulturními rozdíly neprokazuje dostatečnou míru pochopení, vždy opakujícím se problémem. Proto jsou větší kulturní autonomie, větší příležitosti k mobilitě a příležitosti týkající se zachování identity a jazyka základním předpokladem toho, aby všichni občané multietnického státu mohli žít společně pod jednou střechou.

Dějiny Číny tvoří série rozpadů a sjednocení s masivními násilnými vojenskými akcemi. To lze v celé čínské historii pozorovat znovu a znovu. Čína si musí uvědomit, že tento stav nemůže stále trvat a že je třeba zavést autonomii.

Ujgurové jsou umírněná sunnitská menšina. Nepředstavují žádné přímé riziko terorismu. Proto zde existuje stejné nebezpečí, jaké vidíme v Tibetu, tedy to, že, pokud Čína neuzavře dohody s umírněnými skupinami, budou zde vždy mladí radikálové, kteří již nemohou a nechťejí dále čekat. Proto oddalování řešení ve věci identity oddaluje i dlouhodobé řešení. Čínská vláda se mimořádně nesprávně rozhodla hovořit pouze o teroristech, tvrdit, že tito lidé chtějí zničit jednotu státu, a říkat, že za tím stojí vnější síly jako Al-Káida a další. Nevěřím, že toto je pro tuto zemi řešením, a proto bychom měli jasně říci, že takovou politiku neuznáváme. To vše je třeba chápat na pozadí toho, co jsem uvedl na počátku svého vystoupení.

Adrian Severin, jménem skupiny S&D. – Pane předsedající, čínský lid se zcela správně táže, proč Evropský parlament zařadil situaci v Číně na pořad jednání prvního dílčího zasedání svého nového funkčního období.

Naše odpověď musí být jasná: důvodem je to, že Čína je pro nás velmi důležitá, a nikoli to, že bychom si mysleli, že naší úlohou je učit Čínu nebo jí vnucovat své názory na to, jak by měly být vyřešeny citlivé vnitřní problémy této země. Právě proto, že je Čína pro nás tak důležitá, bychom měli věnovat velkou pozornost jakékoli události, která ovlivňuje její vnitřní stabilitu, a každé věci, která by se mohla stát hrozbou pro její bezpečnost.

Tentokrát se jedná o multietnickou situaci v oblasti Sin-ťiang a snahy převažující ujugurské etnické skupiny o autonomii. Takové situace jsou vždy citlivé, a proto je důležité dodržovat lidská práva a práva menšin, což vede k pocitu důstojnosti a bezpečí pro menšinu i většinu.

Práva menšin by však neměla a nemohou být omluvou pro separatistické politiky, extremistické prostředky prosazování takových politik a jistě ne pro zabíjení mírumilovných civilních občanů, kteří jsou příslušníky menšiny nebo etnického společenství.

Jestliže volá po plném dodržování lidských práv a práv menšin, jestliže vyjadřuje soucit se všemi oběťmi za tato práva, jestliže žádá vyjasnění ohledně teroristického, náboženského, extrémistického a separatistického rozměru těchto událostí, měl by Evropský parlament čínské vládě a společnosti nabídnout svou pomoc při řešení těchto složitých situací, které jsou problémem i v některých našich zemích. Jestliže žádáme čínskou vládu, aby se zdržela nadměrného uplatňování síly, musíme také požádat všechny ve světě, aby nevyužívali práv menšin jako prostředku k prosazování geopolitických cílů.

Graham Watson, *jménem skupiny ALDE*. – Pane předsedající, tento Parlament již dlouho kritizuje Čínskou lidovou republiku za její zacházení s etnickými menšinami. Ujgurové v provincii Sin-ťiang prošli mimořádným utrpením, zvláště od okupace východního Turkestánu Čínskou lidovou republikou v roce 1949.

Lidová republika tvrdí, že neusiluje o územní expanzi. Z historie víme, že ve východním Turkestánu, Tibetu a Tchaj-wanu se pod komunistickou vládou snažila o ovládnutí a podrobení. To je důvod, proč Evropská unie nesmí zrušit zbrojní embargo uvalené na Čínu.

Je možná přehnané, aby evropský předseda vlády hovořil o reakci na poslední nepokoje jako o genocidě, ale stížnosti lidové republiky na vměšování do vnitřních záležitostí představují pohled na svět, který je znatelně zastaralý. Jestliže obrysy světové ekonomiky vznikají v počítačových vysokoškolských zařízeních na západním pobřeží USA, v call centrech v Indii, v továrnách v Číně, jestliže lze zásadní rozhodnutí předat z Pekingu do Bruselu během nanosekundy, stali jsme se skutečně globálním společenstvím a v takovém společenství není prostor pro útlak nebo podrobení na základě rasového původu či náboženství či etnické příslušnosti, není zde žádný prostor pro islamofobii či antisemitismus nebo jakýkoli druh nenávisti.

Čínské problémy v tomto ohledu pramení ze stárnutí Říše středu. Potřebují víc mladých lidí pro práci na jiných místech, což je podobné problémům, které máme v Evropské unii. Viděl jsem to při své návštěvě Urumči před čtyřmi lety. Ale lidová republika zjistí, že potřebuje politiky na ochranu ekonomických migrantů, politiky pro uznání zákonných požadavků etnických menšin, stejně jako my.

A zde je, pane Bildte, úloha Evropské unie. Víme, že s tím, jak demokracie dospívají, jsou ochotnější dovolovat lidem samosprávu a sebeurčení. Největší problémy v Evropě jsou skutečně v nejmladších demokraciích, jako je Španělsko a Maďarsko. Musíme pomoci čínskému lidu, který je schopen žít v demokracii, jak dokládají Tchaj-wan a Hong Kong, aby byla jeho rostoucí politická síla doplněna rostoucí politickou vyspělostí při rozvoji demokracie, a musíme mu pomoci rozvíjet příslušné politiky, politiky jako Erasmus Mundus, politiky, o nich hovořila paní komisařka, s cílem zvýšit výměnu mezi lidmi. Jsem přesvědčen, že Evropská unie může za tímto účelem sehrát důležitou úlohu při spolupráci s Čínou.

Helga Trüpel, *jménem skupiny Verts/ALE*. – (DE) Pane předsedající, paní komisařko, pane úřadující předsedo Rady, odsuzuji násilí na obou stranách, jak na straně čínských Hanů, tak na straně Ujgurů, a lituji nevinných obětí.

Nejde však o konflikt, v němž by si obě strany byly rovny. Ujgurové jsou utlačovaný národ čítající jen devět milionů lidí. Jsem přesvědčena, že politika Čínské lidové republiky pro menšiny selhala. Společnost není ani tak harmonická, jak Komunistická strana Číny tvrdí. V Sin-ťiang, regionu Ujgurů, existuje právě tak malá kulturní autonomie jako v Tibetu. Neexistuje zde žádná skutečná samospráva, i když jsou tyto oblasti označovány za autonomní, a především, což je zásadní zejména pro mladou generaci, Ujgurové nemají stejná sociální a ekonomická práva jako zbytek obyvatelstva. Komunistická strana Číny však uznává pouze jedno obvinění, monotónně opakované obvinění ze zločinného separatismu. Každý, kdo v Číně prosazuje lidská práva a demokracii, podstupuje riziko, že bude prohlášen za zločince a separatistu.

Čínská lidová republika však musí pochopit, že pouze při zaručení práv menšin bude existovat reálná šance na vnitřní mír. Pouze tím, že zaručí rovná práva, dosáhne Čína klidného vnitřního rozvoje a přijetí této země.

Mám jednu velmi důležitou připomínku pro švédské předsednictví. Ano, je pravda, že máme zájem na strategickém partnerství s Čínou ve věci politiky klimatu a obecných záležitostí zahraniční politiky. Nesmíme však na oltář strategického zájmu obětovat lidská práva a svou kritiku stavu lidských práv v Číně. Naše strategická politika vůči Číně musí naopak obsahovat jasné prohlášení ohledně politiky pro menšiny a porušování lidských práv v Číně.

Charles Tannock, jménem skupiny ECR. – Pane předsedající, po staletí se Ujgurové protloukali nebezpečným životem v nehostinné části rozlehlé země. Většina z nich jsou mírumilovní vyznavači islámu. Bohužel však byli někteří z místních obyvatel v posledních letech ve stále větší míře radikalizováni teroristy spojenými s Al-Káídou. Čína nikdy nebyla tolerantní k disentu nebo svým vlastním menšinám, sdílím však její obavy z hrozby ujgurského islamistického terorismu. Vlastně jsme před třemi lety pomohl přesvědčit Radu, aby zakázala Ujgurskou frontu osvobození východního Turkestánu.

Autoritářství Číny a dominance Hanů nesmí být využívány jako omluva ujgurských teroristů, z nichž někteří jsou až na základně Guantánamo, pro šíření strachu a násilí, protože nejvíce obětí nedávného násilí byli ve skutečnosti čínští Hanové.

Mnoho z nás má přirozeně obavy o lidská práva v Číně a já jsem i oddaným přítelem Tchaj-wanu. Evropská unie však zůstává neoddelitelně věrná politice jediné Číny a vzhledem k tomu, že Evropská unie oficiálně považuje Tchaj-wan a Tibet za součást Čínské lidové republiky, rozhodně bychom neměli nijak podporovat oddělování provincie Sin-ťiang.

Zajímavým aspektem tohoto problému je to, zda tento spor povede muslimské partnery Číny v Africe, například Súdán, k přehodnocení jejich vazeb na tuto zemi.

A konečně upozorňuji, že turecký předseda vlády Erdogan toto násilí označil za genocidu: on je ten pravý pro takové prohlášení, když jeho vlastní země neuznává genocidu Arménů. Jeho snaha apelovat na panturkický nacionalismus je také pokrytecká, vzhledem k tomu, jak Turecko zachází se svými vlastními menšinami, a zejména s Kurdy ve východním Turecku.

Bastiaan Belder, jménem skupiny EFD. – (NL) Výzva k džihádu zazněla již uvnitř i vně Sin-ťiang a nyní hrozí dramatická eskalace krvavých srážek mezi čínskými Hany a Ujgury na čínském území, v Číně i mimo ni. Místní křesťanská komunita se ze všech sil snaží bránit nebezpečnému náboženskému rozměru etnického rozdělení v Sin-ťiang. Tato komunita se především modlí za mír, stabilitu a spravedlnost pro všechny občany Sin-ťiang.

Avšak čínská vláda se této pomocné ruky naprosto neracionálně nechce chopit, naopak ji násilně sráží. To lze vidět z jednoznačné kampaně vládních agentur proti mírumilovným protestantským církvím. 3. července bylo tedy v Sin-ťiangu při bohoslužbě zatčeno osm křesťanů. Čtyři z nich jsou stále zadržováni na utajeném místě, zatímco dva čínsko-američtí misionáři prostě zmizeli.

Žádám Radu a Komisi o naléhavou intervenci u čínských orgánů s cílem zajistit svobodu náboženství pro všechny v této kritické situaci v Sin-ťiang. To bude jediný účinný protilek na výzvy k džihádu a pro čínské malé církve rovněž důkaz o tom, že jsou součástí plánů Pekingů na vytvoření harmonické společnosti.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). – Pane předsedající, násilí, vysoký počet obětí, stovky mrtvých a zraněných v Číně při povstání v provincii Sin-ťiang: takové byly alarmující zprávy, které jsme před 10 dny dostali. V Sin-ťiang byl zcela zablokován internet, což omezilo obousměrnou komunikaci s touto pouštní oblastí. S ohledem na to, k čemu loni došlo v Tibetu, by nedávné události ve východním Turkestánu, také známém jako Sin-ťiang, měly být pro čínskou vládu výzvou k procitnutí ve věci jejích obecných politik vůči etnickým menšinám v Číně.

Poučení pro ujgurský lid je takové, že tyto politiky selhaly a že čínská vláda to musí pochopit a hledat řešení. Osmimilionové ujgurské obyvatelstvo oblasti si dlouho stěžuje na zacházení, kterého se mu dostává ze strany čínské centrální vlády, a nedávno při rasistických útocích, kdy čínská vláda neochránila Ujgury před pachateli násilí. Nemá to nic společného s válkou proti teroru, což je sporná koncepce, kterou čínská vláda používá k ospravedlnění svého represivního chování k Ujgurům ve východním Turkestánu.

To, že prezident Chu Ťin-tchao musel zkrátit svou účast na summitu skupiny G8 v Itálii, naznačuje, že čínská vláda si uvědomuje, že události v provincii nejsou jen ojedinělým incidentem. Místo aby hledalo řešení

pomocí represe a tvrdých zákroků, potřebuje čínské vedení pozitivní akci, která by řešila nejzávažnější stížnosti Ujgurů, zvláště pokud chce Čína prokázat vyspělost a vytvořit skutečně harmonickou společnost.

Plně podporuji stanovisko EU, které vyjádřil úřadující předseda Rady, požadující zdrženlivost na všech stranách a vyzývající čínskou vládu k dodržování svobody projevu a informací i práva na pokojný protest.

Véronique De Keyser (S&D). – (FR) Pane předsedající, čínská vláda tvrdě potlačuje násilí, jež propuklo v autonomní oblasti Sin-ťiang. Srážky mezi Ujgury a Hany si podle oficiálních údajů vyžádaly 186 mrtvých, krveprolévání však pokračuje.

O tomto násilí Čína hovoří jako o pouhém mezietnickém konfliktu mezi Hany a Ujgury, zatímco se ve skutečnosti jedná o téměř nevyhnutelný důsledek její represivní politiky v oblasti Sin-ťiang. Tato oblast je strategická, ale obtížně ovladatelná. Jako klíčová tranzitní trasa a se svým bohatstvím přírodních zdrojů (zlata, ropy a plynu) má zásadní význam pro budoucnost čínských dodávek energie. V jejím obyvatelstvu je však mnoho nečínských etnických skupin, z nichž největší jsou Ujguři. Tato skupina, která tvoří téměř polovinu obyvatelstva, jsou z největší části sunnitští muslimové pocházející z turecké jazykové oblasti. Po desetiletí byli systematicky diskriminováni a zastrášováni asimilací a smrtí a jejich identita je v ohrožení.

Politika Číny vůči těmto etnickým minoritám byla v 80. letech 20. století vlastně liberální, postupně se však zpříšňovala a čínské orgány se od 1. září 2001 pevně chopily moci, aby propagovaly svůj boj proti terorismu, separatismu a náboženskému extremismu (všimněte si, jak je to všechno spojeno). V dubnu 2009 vydala Amnesty International jasné varování: po Tibetu přijde Sin-ťiang. Politika nenásilí selhala, ujgurští separatisté budou hledat jiné cesty, jak dosáhnout splnění svých požadavků na uznání své identity, což se skutečně stalo.

Čína však nemůže nadále udržovat svou soudržnost pomocí opakovaného krveprolévání. Jako signatář mezinárodních dohod je vázána chránit své etnické menšiny. Navíc ji k ochraně těchto menšin zavazuje i její ústava spolu se zákonem z roku 1984 o oblastní autonomii. Bude Evropa nadále zavírat oči a pouze odsuzovat represe a neúspěšně prosit o propuštění politických vězňů? Ne. Lidská práva v Číně jsou politický problém a my musíme mít odvahu připomenout této zemi závazky, které má vůči svému lidu, a riziko, které bude podstupovat ve vztahu k mezinárodnímu společenství, pokud tyto závazky nesplní. V této věci budeme od švédského předsednictví očekávat důrazné kroky.

Tomasz Piotr Poręba (ECR). – (PL) Pane předsedající, způsob, jakým byly řešeny protesty v provincii Sin-ťiang, opět potvrdil autoritářskou povahu komunistických orgánů v Pekingu. Nejméně 180 lidí je nyní mrtvých a 1 600 lidí je zraněných v důsledku největšího etnického konfliktu, k němuž v Číně v posledních desetiletích došlo. Evropský parlament je povinen odsoudit násilí vznikající z diskriminace na základě etnických či náboženských důvodů. Taková by měla být i naše odpověď v tomto případě, kdy byla moc autoritářského státu uplatněna vůči ujgurské menšině. Ta však není jedinou obětí totalitních vlád.

Občané Evropy založené na křesťanských hodnotách mají zvláštní povinnost vůči křesťanským menšinám, které jsou pronásledovány v jiných částech světa. Neoficiální zdroje uvádějí, že v Číně tuto menšinu tvoří více než 30 milionů lidí. To znamená, že zástupci obyvatelstva stejného počtu, jaký má velká evropská země, jsou čínskými komunistickými úřady obtěžováni, pronásledováni, je jim bráněno hledat si zaměstnání, jsou mučeni a vražděni. Čínský režim si je vědom toho, že touha po svobodě a právním státu souvisí s křesťanstvím, a proto se pokouší zastavit šíření této víry. Jeho pokusy o přemožení církve se však ukazují jako neúspěšné, protože počet věřících rok od roku roste.

Čínské orgány musí pochopit, že tzv. centrální stát se nemůže stát státem skutečně moderním, pokud a dokud nezačne dodržovat základní principy demokracie a svobody vyznání.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Pane předsedající, dnešní rozprava opět prokazuje, že Rada je slabým článkem Evropské unie. Tento Parlament přijal velmi jasné stanovisko ve věci lidských práv a Lady Ashtonová se působivým způsobem zcela jasně vyjádřila jménem Komise. Od Rady jsem však slyšel pouze to, že odsuzuje obě strany za násilí.

Samozřejmě by mělo být odsouzeno i násilí ze strany Ujgurů. Ale můžeme je skutečně srovnávat s tím, co dělá komunistická diktatura, jež nijak nepoučila z masakru na náměstí Tiananmen a která brutálním a krvavým způsobem potlačuje celý národ a zastráší jeho lid etnickými čistkami prostřednictvím cílené politiky přesídlování? Můžeme to porovnat s incidenty, které jsou prostě jen projevem čínské propagandy a které nikdo na mezinárodní úrovni nevyšetřuje? Nemyslím si to.

Ujgurové jsou nyní obviňováni ze separatismu. Je to však separatismus, pokud dům hoří a já se pokouším z tohoto domu uniknout? Je to separatismus, pokud jsem neoprávněně uvězněn a pokouším se utéci? To není separatismus, to je projev vůle k životu. Pokud by Ujgurové v Číně dostali prostor k tomu, aby ve své vlasti žili ve svobodě, důstojně a nezávisle, nebyl by žádný další separatismus. Jen tak lze separatismu zabránit.

Ujgurové nejsou menšina, jsou to stejní lidé jako Švédí, kterých je jen náhodou méně než čínských Hanů. Je však lid v nepravu jen proto, že je co do počtu menší? Musíme se klanět moci jen proto, že je větší? Nemyslím si to. Proto máme jako Evropská unie důležitou povinnost.

Zastupuji Mnichov a ústředí Světového ujgurského kongresu je v Mnichově. V Mnichově dříve sídlilo i Rádio Liberty a Rádio Svobodná Evropa. Stále jsme hrdi, že jsme v té době byli hlasem svobody. Jsem si jist, že jednoho dne budeme stejně tak hrdi na to, že jsme byli centrem pro svobodné Ujgury, a doufám, že jednoho dne se této svobodě budou těšit všichni Ujgurové.

Evelyne Gebhardt (S&D). – (DE) Pane předsedající, dámy a pánové, jednu věc je třeba říci velice jasně: v Číně existuje jednotný systém a my nechceme, aby se tento systém rozpadl. Čínský systém respektujeme. To však neznamená...

(přerušeno ze strany pana Posselta)

Respektujeme čínský jednotný systém. Neznamená to však, že by stejně neměla být respektována rozmanitost národů Číny. Právě to požadujeme my, sociální demokraté.

Chceme, aby byla v Číně dodržována občanská práva, lidská práva a svoboda lidí. Chceme, aby byla respektována svoboda projevu. Chceme, aby se novináři mohli svobodně pohybovat, a mohli tak podat skutečnou zprávu o situaci. To chceme a ještě chceme našim kolegům v Číně jasně říci jednu věc: očekáváme, že to, co je základní zásadou pro nás, bude základní zásadou i pro vás v Číně, jmenovitě to, že lidská práva jsou všeobecně platná. To, co nám politici vždy říkají – vyřešme nejprve sociální problémy, a pak můžeme mluvit o lidských právech – to je špatný přístup k věci. Musí to být právě naopak. Na prvním místě jsou lidská práva a pak práva sociální, která jsou prostě součástí balíčku lidských práv a nelze je od nich oddělit.

Proto jsem byla velmi zklamána vašimi slovy, pane Bildte. Jako byste řekl: spolupracujme na hospodářské úrovni, to je naše hlavní starost, a všechno ostatní nás nijak zvlášť nezajímá. To není přístup, jaký potřebujeme. Musíme uplatňovat přístup, který nám přednesla Evropská komise, zejména říkat, že nejprve chceme společný základ pro svou práci, na kterém pak můžeme budovat naši spolupráci, protože spolupráci skutečně chceme, to je jasné, ale ne na jakémkoli základě, pouze na správném základě, který respektuje lidskou důstojnost.

Nirj Deva (ECR). - Pane předsedající, chtěla bych panu Bildtovi blahopřát k velmi vyváženému projevu. Věřím v hranice národního státu, jak je uznává Organizace spojených národů, a proto jsem proti veškerému separatistickému násilí kdekoli ve světě, ať v Kašmíru, Indonésii, na Srí Lance, kde jsem se narodil, v Severním Irsku, kde mě bombardovali, ve Španělsku či v Číně.

Vyjadřuji politování nad tím, že v Číně, v zemi velmi důležité pro Evropskou unii, bylo zhruba 1 680 lidí zraněno a 184 zabito. Problém začal v továrně na hračky v Guangdongu a rozšířil se. Mezi zabitými v Urumči bylo 137 čínských Hanů a 46 čínských Ujgurů. To je odsouzeníhodné. Musíme to odsoudit.

Pokud tyto činy podněcovaly a páchaly separatistické fundamentalistické síly, měly by být odsouzeny před Mezinárodním trestním soudem.

Pokud se jednalo o vnitřní síly, je to věc čínské policie a my ji musíme podpořit. Žijeme v malém světě. Musíme žít společně. Evropská unie je toho jasným příkladem. Podpora separatismu kdekoli ve světě je proti duchu Evropské unie. Nemůžeme se snažit sjednotit Evropu doma a podporovat rozpad Číny v zahraničí. To je cesta k chaosu a konfliktu.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Otázka je, na které straně v této věci stojíme. Jsme na straně Číny nebo náměstí Tiananmen? Jsme na straně Číny nebo Tibetu? Jsme na straně Číny nebo Ujgurské oblasti? Jsme na straně 1,2 miliardy Číňanů nebo 8 milionů Ujgurů? Jsme na straně represí, zavádění cizorodého způsobu života, pohodlného života, dobrého zdraví a peněz, nebo rolnické, nomádské minulosti, která sice znamená chudobu a rozšířené choroby, ale zachovává vlastní kulturu, a na straně svobody? Projevy jednoho či dvou mých kolegů poslanců jsou ozvěnou jazyka diktatury bývalých východoevropských režimů. Může být matka 11 dětí opravdu teroristka? Žena, která byla vězněna a z jejíchž dětí jsou dvě stále ve vězení? Kam se postavíme? To je ta otázka. Jsme na straně symbolické nebo skutečné autonomie? Jsme na straně represí, cizorodého způsobu života, vykořisťování přírodního bohatství ujgurské oblasti nebo na straně zachování kultur,

svobody a práva národů na sebeurčení? Mně je jasné, na čí straně stojím. Doufám, že je to jasné i mým kolegům poslancům. Musíme se s Čínou přátelit, aby se od nás mohla učit. Musíme tak však činit tím, že budeme dávat příklad v oblasti lidských práv, svobod, sebeurčení a autonomie. Stále je před námi obrovské množství práce. Tady mám na mysli i země, které přistoupily nedávno.

Emine Bozkurt (S&D). – (NL) Vyslechla jsem úvodní řeči Rady i Komise a možná je to věc tlumočení, ale ani jednou jsem neslyšela hlas Ujgurů, a o Ujgurech tu přece dnes jednáme. Jsou zde stovky mrtvých, jejichž smrti litujeme, a také mnoho raněných.

Evropská unie stojí pevně na straně základních práv, lidských práv, občanských práv a pokojných demonstrací. Vidíme, že to vše je potlačováno. Není třeba ani říkat, že jsem v úvodech zaslechla i něco o potřebě dialogu. Tuto potřebu bych i já velmi ráda zdůraznila. Tento dialog je mimořádně důležitý. Skutečně bych se však chtěla od Rady a Komise dozvědět, jaká konkrétní opatření hodlají v krátkodobém výhledu přijmout.

Reinhard Bütikofer (Verts/ALE). – (DE) Pane předsedající, tuto rozpravu vedeme na základě všeobecné povahy lidských práv, ale také na základě nutnosti celosvětového partnerství. Byla zmíněna harmonická společnost. To je jeden ze sloganů Komunistické strany Číny, ale i něco víc: je to odraz hluboké naděje čínského lidu. Harmonická společnost není prostě to samé, jako maskování autoritářských vztahů. Věřím, že bychom mohli podpořit čínský lid při uskutečňování harmonické společnosti.

Partnerství znamená mluvit jasně. Mluvíme-li o Sin-ťiang, je třeba zmínit i slovo Ujgurové. Hovořit jasně však neznamená totéž, jako hovořit konfrontačně – tomu bychom se měli vyhnout.

Chtěl bych říci ještě jednu poslední věc panu Posseltovi. Hovořil o separatismu. Jsem si vědom, pane Posselte, že vaše bavorská strana o tom něco ví, ale myslím si, že bychom měli spíše připojit k panu Brokovi a mluvit o pokračování politiky jediné Číny.

Struan Stevenson (ECR). – Pane předsedající, bylo by velkou chybou dávat Čínu v této dnešní rozpravě do stejné kategorie jako Írán. EU má s Čínou velice dobrý vztah a já jsem přesvědčen, že musíme dát pozor na to, aby naše diskuse o nedávných událostech v Urumči byly přesné a podložené fakty.

Incident, který se odehrál 5. července, znamenal promyšlený útok na čínské obyvatelstvo národnosti Han v tomto městě ze strany Ujgurů. Jak víme, jisté militantní skupiny ujgurského obyvatelstva Sin-ťiang jsou islámští fundamentalisté, kteří požadují samostatný stát. Provedli masivní útok, která vedl ke smrti 137 čínských Hanů. Naprostá většina zabitých tedy byli čínští Hanové. Čínská vláda zcela správně rozmístila příslušníky policie a vojska, aby uklidnili násilí a ukončili odvetné útoky Hanů na Ujgury. Co jiného by kdokoli od nich mohl očekávat? Vycházejme tedy při naší kritice ze skutečností a nebudme k Číňanům nespravedliví.

Sabine Lösing (GUE/NGL). – (DE) Pane předsedající, myslím, že tento konflikt je velmi často představován velice jednostranně. Souhlasím s předešlým řečníkem, že v tomto případě jde často o věc útoků Ujgurů na čínské Hany, z nichž některé byly skutečně rasově motivovány.

(Přerušování)

Četla jsem například rozhovor s Ujgurskou ženou, která řekla: Chtěli byste, aby vám vládli žlutí komunisti? Ujgurové mají ve své oblasti mnoho privilegií, například mohou mít více dětí, mohou praktikovat své náboženství i během pracovní doby a existuje mnoho dalších příkladů. Mnoho místních čínských Hanů jim také závidí.

Proto bychom měli být při svém hodnocení této situace velmi pečliví a měli bychom zvažovat příčiny a následky. Někdy problémy neleží tam, kde se na první pohled jeví. Měli bychom být opatrní a nezaujímat jednostranné stanovisko.

Měli bychom Číňany podpořit při řešení jejich problémů. Jednostranný pohled, který je v tomto Parlamentu často předkládán, je podle mého názoru nebezpečný. Čínská vláda má jistě nedostatky ve své politice vůči menšinám a má i své chyby. Rovněž však v mnoha oblastech také prokazuje vůli ke zlepšení. Proto bychom jí v této věci měli pomoci prostřednictvím spolupráce, skutečně kritické spolupráce, založené na důvěře.

Carl Bildt, úřadující předseda Rady. – Pane předsedající, myslím, že tato rozprava skutečně odrážela složité aspekty problémů, před nimiž stojíme. Byly zde řešeny otázky zahrnující odlišný systém, který Čína má, vývoj tohoto systému, význam, který přikládáme lidským právům, a potřeba pomoci Číně v rozvoji směrem

k otevřenější společnosti, která bude lidská práva lépe dodržovat, i problémy spojené s právy menšin, problémy, které všechny v Číně existují.

Ale Čína bohužel není ve světě jediná země, která čelí těmto problémům a násilí, etnickému násilí, jež bylo v posledních několika dnech zaznamenáno v ulicích Urumči. Etnické násilí je vždy špatné. Mělo by být odsouzeno a my můžeme jen podpořit ty, kdo se pokoušejí dosáhnout usmíření této situace na základě dodržování lidských práv, protože ze své vlastní historie víme, jak složité tyto otázky jsou.

Pan Bütikofer zmínil pojem harmonické společnosti. Všichni chceme žít a rozvíjet se v harmonických společnostech a zcela jasně musíme zjistit, co můžeme udělat, abychom pomohli Číně rozvinout se do společnosti, kterou budou všichni občané Číny považovat za harmonickou. Takové společnosti tam dosud nejsou. Některé společnosti už toho vlastně dosáhly, ale to je celkem zjevné. Jinak mi dovoluji poznamenat, že v úvodních prohlášeních pana Broka, pana Severina a pana Watsona jsem našel mnoho moudrosti, jež by nás mohla vést v dalších úvahách při rozvoji důležitého vztahu, o který s Čínou usilujeme, při pochopení všech složitostí tohoto vztahu ve všech jeho rozměrech.

PŘEDSEDAJÍCÍ: pan MARTÍNEZ MARTÍNEZ

Místopředseda

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

Písemná prohlášení (článek 149 jednacího řádu)

Helmut Scholz (GUE/NGL), písemně. – (DE) Řešení konfliktu pro miliony Ujgurů v Číně – dialog, ne odsouzení. Bědujeme nad krvavými srážkami, mrtvými a zraněnými v ujgurské oblasti Sin-ťiang. Zásah policie a bezpečnostních sil byl přehnaný a poškodil cíle čínské vlády v oblasti růstu a stability. Zároveň je špatné obviňovat Čínu z kulturní genocidy. Vláda se snaží dosáhnout rovnováhy mezi autonomií menšinových skupin a modernizací multietnického státu. Je i na nás jako na partnerovi, abychom podpořili rozvoj Číny z hlediska demokracie a právního státu, aniž bychom opomněli zvláštní historické, zeměpisné a kulturní aspekty tohoto státu. Zaujaté informace zabrání dialogu a nevyváží politiku s nedostatečnou zárukou lidských práv. Čína je pro Evropu důležitý partner vedle Spojených států a Ruska. Boj s finanční krizí, boj proti chudobě, zastavení změny klimatu, zajištění energetické bezpečnosti a zaručení dodávek vody – žádné z těchto věcí nelze dosáhnout bez úsilí Čínské lidové republiky. Většina Ujgurů je událostmi minulého týdne zděšena a chce především znovu žít v míru. Čínská vláda ví, že tento konflikt nelze vyřešit násilím. Můžeme podpořit dialog mezi čínskými Hany a Ujgury a ostatními menšinovými skupinami, namísto abychom pokračovali v našem desetiletí trvajícím vměšování našimi nevhodnými metodami. Vybudování strukturovaného dialogu zaměřeného na rozvoj právního státu v Číně je pro Evropský parlament důležitější úkol.

10. Honduras (rozprava)

Předsedající. – Dalším bodem jsou prohlášení Rady a Komise o situaci v Hondurasu.

Carl Bildt, úřadující předseda Rady. – Pane předsedající, svět je velké místo. Jsem vděčný za tuto možnost zaměřit se více na situaci v Hondurasu a závažnost událostí, které zde vidíme, nejen pro Honduras, ale pro celý region. Pokusím se být přiměřeně stručný.

Od počátku této krize v minulém měsíci předsednictví odsuzuje vojenský zásah proti prezidentovi Zelayaovi, který byl demokraticky zvolen, nehledě na všechno další, co lze říci. Tento zásah byl porušením ústavního pořádku Hondurasu.

Žádali jsme plné obnovení tohoto ústavního pořádku a naléhavě jsme vyzývali všechny strany a instituce, aby se zdržely násilí nebo hovorů o násilí a snažily se nalézt rychlé a pokojné řešení.

Myslím, že stejně tak, jak můžeme očekávat, že kdybychom měli problémy v různých částech Evropy, byla by to Evropská unie, která by se měla ujmout vedení a doufali bychom, že zbytek světa naše úsilí podpoří, byla naše politika nyní vedena snahou poskytnout podporu Organizaci amerických států v její snaze o nalezení řešení problémů, kterým čelí, prostřednictvím dialogu a kompromisu.

V dané situaci není nikdo z našich vyslanců v současné době v Hondurasu přítomen. V této chvíli nemáme ani žádné diplomatické kontakty.

Velice vítáme nedávnou snahu kostarického prezidenta Oscara Ariase, nositele Nobelovy ceny za mír, který se pokouší sladit existující rozpory. Dosud se tato snaha ukázala jako dosti obtížná, což není nijak překvapivé, jak lze říci. Povzbudily mě však zprávy o tom, že tuto sobotu dojde k novým setkáním za předsednictví prezidenta Ariase. Můžeme ho jen podpořit, aby ve své snaze pokračoval, a můžeme obě strany jen nadále vyzývat, aby byly připraveny na kompromis a plně respektovaly všechny části honduraské ústavy.

Dovolte mi skončit tím, že zdůrazním význam, který mimo tuto okamžitou krizi přikládáme konání spravedlivých, včasných a transparentních prezidentských voleb v Hondurasu koncem tohoto roku. Právní stát a dodržování lidských práv musí zůstat základním kamenem demokratické vlády v celém světě; Střední Ameriku, Latinskou Ameriku, celou Ameriku rozhodně nevyjímaje.

Catherine Ashton, členka Komise. – Pane předsedající, znovu jsem potěšena tím, že mohu stručně přispět k této rozpravě jménem své kolegyně Benity Ferrero-Waldnerové, když se zabýváme politickou krizí v Hondurasu.

Po mnoha letech zažívá Latinská Amerika znovu institucionální rozkol. Krize v Hondurasu ukazuje, jak křehký je právní stát a institucionální rámec pro řešení konfliktů v některých latinskoamerických zemích a jak se tyto země mohou ocitnout v krizi, zvláště nyní, kdy procházejí obdobím silné politické polarizace.

Komise reagovala okamžitě. Vyjádřili jsme své hluboké znepokojení nad událostmi v Hondurasu a zdůraznili jsme velký význam, který přikládáme dodržování právního státu, demokracie a demokraticky zvolených institucí. Všechny zúčastněné strany jsme vyzvali, aby řešily své spory pokojně a plně dodržovaly právní rámec země a rychle se zapojily do dialogu v zájmu míru a stability v zemi.

Vyjádřili jsme politování nad násilnými střety, tím víc, že vedly ke ztrátám na životech, a vyzvali jsme všechny zúčastněné strany, aby projevily nejvyšší umírněnost a zdrženlivost. Komise prohlásila, že bude připravena podpořit všechny iniciativy, jejichž cílem je pokojné řešení krize a obnovení ústavního pořádku.

Jak uvedlo předsednictví, podpořili jsme iniciativu Organizace amerických států a jejího generálního tajemníka pana Insulzy, která bohužel nepřinesla žádné ovoce. Velmi jsme uvítali zprostředkovatelské úsilí kostarického prezidenta a věříme, že povede k pokojnému vyřešení krize.

Po událostech v Hondurasu a po konzultaci středoamerických vlád a členských států Evropské unie bylo rozhodnuto odložit příští kolo jednání o dohodě o přidružení se Střední Amerikou, jednání, která se měla konat od 6. do 10. července v Bruselu. Věříme však, že tato jednání budou moci znovu započít co nejdříve.

A opět, jak řeklo předsednictví, v reakci na závažnost situace byl místní vyslanec předsednictví Evropské unie odvolán ke konzultacím a zemi opustili i ostatní vyslanci států Evropské unie.

V úzké spolupráci s předsednictvím a členskými státy nadále hledáme způsoby, jak bychom mohli nejlépe přispět k řešení této krize. Prozatím nebylo o rozhodnuto o pozastavení naší spolupráce, ale byla zadržena výplata našich finančních závazků týkajících se rozpočtové podpory.

Jsmo si velmi dobře vědomi toho, že události v Hondurasu by mohly vytvořit nebezpečný precedent, krok zpět z hlediska demokracie, a mohly by destabilizovat daný region. Proto situaci nadále sledujeme a podporujeme všechny snahy o nalezení pokojného řešení. O dalším vývoji budeme Parlament nadále průběžně informovat.

José Ignacio Salafranca Sánchez-Neyra, jménem skupiny PPE. – (ES) Pane předsedající, skutečnost, že zvolený prezident byl vojenskou silou vyhnán ze svého domova, vsazen do letadla a zanechán v cizí zemi, je něco, co je z demokratického hlediska nutné kategoricky a bezvýhradně odsoudit.

Pane předsedající, na základě toho musím říci, že zjištění, které učinilo mnoho vážených analytiků, například Mario Vargas Llosa, je v každém případě velmi významné: nejhlasitější obhájci sesazeného prezidenta Zelayai, který mimochodem získal podporu všech jednotlivých politických stran včetně své vlastní a podporu Nejvyššího soudu proti Národnímu kongresu republiky, byli vlastně zástupci režimů charakterizovaných systematickým porušováním lidských práv a progresivním zhoršováním osobních svobod, jak tento Parlament uvedl v poslední zprávě o stavu lidských práv ve světě.

Nyní musíme nalézt cestu ven z této situace. Úřadující předseda Rady to řekl: Evropská unie musí usnadnit návrat k normální demokratické situaci podporou úsilí člověka, která se snaží stabilizovat situaci v oblasti, jmenovitě kostarického prezidenta Óscara Ariase.

Zadruhé, pokud jde o nadcházející prezidentské volby, musí Evropská unie Hondurasu předat veškeré své zkušenosti z pozorování voleb a měla by se připravit na vyslání mise Evropské unie pro pozorování průběhu voleb.

A konečně, pane úřadující předsedo Rady, je důležité, aby Evropská unie jednala důsledně, bez dvojích norem. Je nepřijatelné, aby na jedné straně Evropská unie zprostředkovávala a posilovala politický dialog s jedinou nedemokratickou zemí v oblasti a na druhé straně nutila občany jedné z nejchudších zemí Latinské Ameriky platit za chyby jejich vůdců, kterých si pan Zelaya není přesně vědom.

Pane úřadující předsedo Rady, paní komisařko, také věřím, že Evropská unie musí být v daném regionu aktivně přítomna, jak uvedl pan Bildt. Tato aktivní přítomnost se nyní projevuje v jednáních o dohodě o přidružení, která mají nyní dospět k závěru. Pane předsedající, nemůžeme nutit nevinné lidi trpět za ty, kdo jsou vinni, a proto jsem přesvědčen, že musíme znovu zvážit rychlý návrat k jednacímu stolu, jakmile bude konflikt vyřešen.

Luis Yañez-Barnuevo García, jménem skupiny S&D. – (ES) Pane předsedající, připojujeme se k jednomyslnému odsouzení ze strany mezinárodního společenství, nejen v důsledku závažnosti situace a rozkolu ústavního pořádku, jak upozornili úřadující předseda Rada a paní komisařka, ale rovněž z důvodu mimořádně závažného precedentu, který se tím vytváří pro region, kterému se s velkým úsilím a prací podařilo se vzácnými výjimkami obnovit demokracii na celém kontinentu.

Proto tuto situaci nemůžeme akceptovat. Evropská unie a členské státy učinily dobře, když odvolaly své vyslance, zrušily všechny formy spolupráce a pozastavily jednání s danou oblastí. Souhlasím s úřadujícím předsedou Rady a předsedou Komise, že nyní musíme podpořit dohodu o usmíření vedenou sociálně-demokratickým prezidentem Kostariky Óscarem Ariasem, nositelem Nobelovy ceny za mír, a nevyvolávat řádné represivní či povstalecké násilí.

Teď není čas analyzovat skutečné nebo údajné chyby, které možná udělal prezident Zelaya, kterému ve funkci zbývá šest měsíců; protože to teď není aktuální problém. Teď je čas analyzovat velmi závažný rozkol ústavního pořádku v Hondurasu, který vyvolaly ozbrojené síly (samozřejmě za podpory Kongresu a soudní moci, ale zcela nelegitimně a nezákonně).

Bude dost času na úvahy o jeho budoucnosti, dnes však musíme požadovat, aby se prezident Zelaya bez nejmenšího zaváhání vrátil do své funkce; je ústavním prezidentem země do ledna 2010.

Izaskun Bilbao Barandica, jménem skupiny ALDE. – (ES) (stručný projev v baskičtině.) Pane předsedající, hovořím baskicky, menšinovým jazykem, který v tomto Parlamentu dosud není úředním jazykem: baskičtina. Doufám, že se jím v budoucnosti stane jako ostatní jazyky, a že proto budeme moci hovořit mým mateřským jazykem a v řeči Baskicka.

Po této poznámce souhlasím a i moje skupina souhlasí s naprostým odmítnutím převratu, protože bychom to měli nazývat pravým jménem, k němuž v Hondurasu došlo. Někdo může považovat za chybu pokusit se ptát na vůli lidu, možná před vším ostatním; ale nejsme tu proto, abychom to analyzovali. Rovněž souhlasím s tím, že Komise i Rada se musí snažit usnadnit obnovu ústavního a institucionálního pořádku, který byl svržen, a zajistit návrat honduraského prezidenta, který byl legitimně zvolen všemi lidmi.

I já jsem znepokojena útoky, kterým byli vystaveni někteří členové vlády, dokonce v oficiálních diplomatických misích v Hondurasu, které, jak jsme slyšeli, byli odvoláni. Přirozeně stejně jako zástupce Komise i moje skupina podporuje všechny kroky, které Organizace amerických států přijala k řešení tohoto konfliktu.

Moje skupina se domnívá, že my v Evropě musíme pomoci posílit demokracii v Hondurasu, zajistit rozvoj základních práv, a proto zabezpečit, aby byl politický dialog jediným nástrojem používaným k tomu, aby nás přiblížil řešení problému, který nyní zažíváme.

Samozřejmě také podporujeme veškerou práci nositele Nobelovy ceny míru pana Óscara Ariase a v souladu s tím také doufáme, že jakmile budou výše uvedená opatření realizována, bude možné v listopadu 2009 uskutečnit volby s plnou transparentností a plným dodržováním demokratického systému a lidských práv. Také doufám, že nám současná situace dovolí pokračovat v jednáních, jejichž cílem je uzavřít dohodu o přidružení s Evropskou unií.

Raül Romeva i Rueda, jménem skupiny Verts/ALE. – (ES) Pane předsedající, i já chci využít této příležitosti k tomu, abych ostře odsoudil nedávné události v Hondurasu a vyjádřil své zděšení.

Sledoval jsem situaci v zemi a regionu v posledních pěti letech ve své funkci místopředsedy delegace pro vztahy se zeměmi Střední Ameriky; je pro mě velmi významné a nanejvýš důležité, že o této věci jednáme v první den politické rozpravy v tomto Parlamentu. Tato skutečnost ukazuje, že se jedná o zásadní otázku: tato událost má smutnou a politováníhodnou čest být považována za první státní převrat ve středoamerické zemi v 21. století, a na to bychom neměli zapomínat.

Proto nejen důrazně odsuzuji státní převrat vůči prezidentovi Zelayaovi, ale také naléhavě vyzývám Evropskou unii, aby neuznala vůdce převratu Roberta Michelettiho. Dále jsem přesvědčen, že je naprosto nezbytné, aby Evropská unie trvala na znovunastolení ústavního pořádku, jak již činí. Je zásadní, aby byly volby v listopadu 2009 připraveny seriózně, odpovědně a důvěryhodně. A s ohledem na to jsem rád, že rozhovory zaměřené na uzavření dohody o přidružení s touto oblastí byly prozatím pozastaveny.

Rovněž žádám, abychom pozastavili pomoc v podobě obchodní podpory, jako to udělali jiní, například Světová banka nebo Spojené státy americké, s výjimkou humanitární pomoci.

Vedle těchto opatření je podle mě důležité mít na paměti nutnost provést jasné a důsledné vyšetřování toho, kdo by měl nést odpovědnost za tento státní převrat. Je jasné, že odpovědnost má mnoho lidí, že za tímto převratem je mnoho dalších zájmů a že v některých případech dokonce neznáme ani jména těchto osob.

Jsem přesvědčen, že Evropská unie by měla naléhat na takové vyšetřování a aby se tak stalo, potřebujeme na místo vyslat trvalé mezinárodní delegace, které budou schopny podpořit nová hnutí v zemi, jež požadují, aby jim byla navracena demokracie, která jim byla odňata.

Willy Meyer, jménem skupiny GUE/NGL. – (ES) Pane předsedající, čtyři dny po převratu se moje parlamentní skupina rozhodla vyslat mě do Tegucigalpy, abych na místě pozoroval důsledky tohoto vojenského převratu, státního převratu. V Tegucigalpě jsem mohl vidět důsledky, jaké má každý vojenský převrat, jmenovitě: represe; nesvobodu; zatykače vydávané na poslance parlamentu, kteří převrat nepodpořili; věznění vůdců společenských skupin a nemocnice s mnoha zraněnými lidmi, využití zákazu vycházení. To byl podrobný obraz, který jsem zde získal.

Vítám reakci Rady a Evropské komise, protože to je jediná možná odpověď. Zprv musí být splněny všechny požadavky Organizace amerických států. Chtěl bych zde uvést, že na setkání s generálním tajemníkem Organizace amerických států jsem zjistil, že v této věci mají naprosto jasno: každý krok nelegitimní vlády vůdce převratu Roberta Michelettiho bude prohlášen za neplatný, a proto již Organizace amerických států rozhodla, že nebude jako pozorovatel sledovat žádné volby pořádané touto vládou.

Doufám, že stejný postup, stejný plán, bude dodržovat i Evropská unie, aby nebyly žádné kroky této vlády považovány za legitimní. V důsledku toho bychom za daných okolností nemohli pozorovat volby zmanipulované vládou, která se moci chopila převratem.

Zdá se mi, že tento týden bude rozhodující. Prezident Zelaya, jediný prezident Hondurasu, to řekl velmi jasně: velmi jasně prohlásil, že dává této situaci ještě jeden týden a pokud se do týdne nerozhodne v rozhovorech v Kostarice o jeho návratu, vrátí se tak jako tak.

A proto s ohledem na rozhodnutí jediného legitimního prezidenta doufám, že Parlament, orgány Evropské unie, Rada a Komise jeho rozhodnutí podpoří stejně, jako to činí Organizace amerických států, Organizace spojených národů a mimochodem i Spojené státy americké. V důsledku toho se domnívám, že je velmi důležité, aby rozlišovacím znakem Parlamentu byl takový tón, tón požadující obnovu ústavní moci a návrat prezidenta Zelayai do funkce.

Vážení kolegové, doufám, že dospějeme k pevnému rozhodnutí, že tento Parlament bezvýhradně odsuzuje státní převrat a podporuje návrat prezidenta Zelayai do funkce. Také doufám, že proto podpoříme i všechny iniciativy mezinárodních organizací.

Kader Arif (S&D). – (FR) Pane předsedající, paní komisařko, dámy a pánové, chtěl bych začít tím, že se připojím ke svým předřečníkům a co nejdůrazněji odsoudím státní převrat zinscenovaný proti prezidentovi Zelayaovi v Hondurasu. Jeho bezdůvodné zadržení a jeho vypovězení ze země porušují ústavní pořádek, který je třeba co nejrychleji obnovit. Vojenský převrat, který vedl k tomu, že se Roberto Micheletti prohlásil novým prezidentem, připomíná nejtemnější doby v historii Střední Ameriky, které známe, a tento útok na demokracii je podle našeho názoru nepřijatelný.

Proto vítám rozhodnutí Organizace amerických států pozastavit účast Hondurasu v organizaci, a přijetí prezidenta Oscara Ariase jako mediátora, který pomáhá nalézt řešení.

Také jsem však velmi znepokojen, paní komisařko, ve věci obchodních vztahů, které Evropská unie udržuje s touto zemí. Po několik měsíců probíhala jednání mezi Evropskou komisí a Střední Amerikou o dohodě o přidružení nové generace. Po státním převratu byla plánovaná setkání minulý týden zrušena. Měli bychom být tomu rádi. Myslel jsem, že vám rozumím, ale chtěl bych další podrobnosti. Je Komise rozhodnuta pozastavit jednání, dokud se institucionální politická situace v Hondurasu nevrátí k normálu? Na to ptám já i moje politická skupina, já bych však chtěl získat více podrobností o postoji Komise k této věci.

Další věcí, kterou chci zmínit, paní komisařko, je Všeobecného systému preferencí plus, který Honduras využívá. Několik organizací z občanské společnosti uvedlo neodůvodněná rozhodnutí a porušení lidských práv po státním převratu, zejména pokud jde o svobodu pohybu, sdružování a projevu. Evropská komise musí být v této věci velmi důsledná. Systém GSP+ je motivační systém, jehož výhody závisí na jasných závazcích. Svědectví více než dostatečně zpochybňují to, zda pod vedením svého samovolného prezidenta plní stát Honduras své závazky. Proto vyzývám Komisi, aby zahájila vyšetřování možnosti dočasného odnětí preferencí udělených Hondurasu v rámci systému GSP+.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL). – (FR) Pane předsedající, naše mírové principy nás nesmí vést k vyvolávání dojmu, že naše apely za umírněnost obou stran nynějšího konfliktu znamenají, že pachatelé státního převratu v Hondurasu a ústavní vláda nesou stejnou vinu. V takovémto případě je násilí povstalců, kteří bojují za návrat prezidenta Zelayi, legitimní a násilí pučistů je nezákonné.

Osobní účast hlav států či vlád Střední a Jižní Ameriky, která má zajistit bezpodmínečný návrat ústavního prezidenta Manuela Zelayai, ukazuje, že celý kontinent chce navždy ukončit dobu státních převratů a diktatur.

Po jednomyslných rozhodnutích OSN a všech organizací pro regionální spolupráci musí Evropa sehrát svou úlohu v tomto boji, protože se jedná o boj a nikoli dohodu. Je to historický boj. Evropa musí přerušit všechny vztahy jakéhokoli druhu, politické, obchodní, a veškerá jednání se stranickým režimem do bezpodmínečného návratu prezidenta Zelayai k moci bez jakýchkoli vyjednávaných podmínek a obchodů, protože pokud jde o demokracii, nelze vyjednávat o ničem takovém. Evropa musí vyzvat i Obamovu vládu a Spojené státy americké k přerušení jejich obchodních a vojenských vztahů se stranickým režimem. To je cena, za níž dostojíme zásadám, které tak často proklamujeme při kritice zásad těch ostatních.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Pane předsedající, situace v Hondurasu vyžaduje, aby Evropská unie pokračovala v konkrétních a rázných krocích, které povedou ke stabilizaci, obnoví ústavní pořádek a zabrání narůstání konfliktu mezi zastánci a oponenty prezidenta Zelayai. Proto podporuji iniciativu, kterou navrhl pan Salafranca, tedy aby bylo co nejdříve možné vyslat misi schválenou Evropským parlamentem do Hondurasu.

Strany sporu by měly být co nejdříve dovedeny k zahájení rozhovorů, což umožní uzavření dohody, která dovolí, aby se prezident Zelaya vrátil do své funkce a dokončil své nynější funkční období, ale bez možnosti měnit ústavu tak, aby umožňovala jeho znovuzvolení. Takové řešení by dalo naději ve stabilizaci situace, ačkoli by nemuselo být přijatelné pro obě...

(Předsedající řečníka přerušil.)

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Pane předsedající, jsem přesvědčen, že jako Evropský parlament a Evropská unie musíme provést nezbytné změny tak, aby byl státní převrat v Hondurasu co nejkratší, aby se prezident Zelaya vrátil do své země a aby se kruh vojenských převratů v Latinské a Střední Americe konečně uzavřel.

Musíme uvážit obrovský pokrok a demokratické změny dosažené v posledních letech v řadě zemí, změny, jež posilují ústavní a demokratické svobody, jež hájí koncepci a podstatu politiky proti nekontrolovanému postavení trhu, který se pokouší ji odstranit, a jež rozbíjejí dlouhodobá pouta neokolonialismu. Proto jsem přesvědčen, že bychom měli uvážit obrovskou odpovědnost Evropy za pokojné řešení na mezinárodní úrovni a obnovit demokratické vazby a vazby solidarity s národy a zeměmi na druhé straně Atlantického oceánu.

Carl Bildt, úřadující předseda Rady. – Pane předsedající, myslím, že všichni, kdo vystoupili, se velmi silně vyslovili pro obranu demokracie a ústavního pořádku v celé Latinské Americe. To samozřejmě znamená i odsouzení toho, k čemu došlo. Ať je situace jakákoli, nevysíláme vojsko, aby uvěznilo zvoleného prezidenta země a neposíláme jej do zahraničí. Bez ohledu na pozadí musíme v této věci hovořit velice jasně, hovoříme velice jasně.

Ale pak musí pro řešení situace existovat určitý druh ústupku, určitý druh kompromisu. Soudě podle toho, co jsem slyšel od pana Salafrancy a ostatních, všichni souhlasí s tím, že prezident Arias je pravděpodobně tou osobou, která má nejlepší předpoklady dosáhnout tohoto konkrétního kompromisu. Pravděpodobně bude muset strávit určitou dobu vyjednáváním se zástupci obou stran, ale myslím, že je důležité, aby měl v tomto úsilí naši podporu i podporu ostatních amerických států.

Pokud jde o povahu daného řešení, je na něm, aby rozhodl, a na ostatních, aby to schválili. Ale je jasné, na základě toho, co jsem již řekl, že nám jde o znovunastolení ústavního pořádku. Návrat prezidenta Zelayai je pro znovunastolení ústavního pořádku nutností. Pravděpodobně to nestačí a se vši pravděpodobností bude plná obnova ústavního pořádku znamenat i další prvky.

To, po čem voláme v podobě nového dosazení a návratu prezidenta Zelayai, je nutnou, se vši pravděpodobností však nikoli dostatečnou součástí znovunastolení ústavního pořádku, které má klíčový pro náš vztah s Hondurasem, pro rozvoj Hondurasu a pro důvěryhodnost ústavního pořádku a demokracie v této části světa.

Předsedající. – Rozprava je ukončena.

11. Oznámení návrhů Konference předsedů: viz zápis

12. Pořad jednání příštího zasedání: viz zápis

13. Ukončení zasedání

(Zasedání bylo ukončeno v 17:30)